SPOR ARENA

PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

FENERBAHÇE
BOĞA DEĞİLDİR!..

2018-19 YAZ TRANSFER
DÖNEMİ
ÖZEL DOSYASI

TAÇSIZ KRAL'DAN
TAÇLI KRAL'A
HAYATIN GOLÜ...

TOPÇUSUNA
PARASINI ÖDEYEN
ŞAMPİYON OLUR

CHELSEA'NİN
365 MİLYON
EURO'LUK KUMARI

YILDIZ TAKILMAYAN
MİLLİ KÜME
ŞAMPİYONLUKLARI

METE, ALPEREN
EDA VE DİĞERLERİ...

TEKNİK BİR DİREKTÖR
PORTRESİ: ERSUN YANAL

İYİ Kİ HALİL UMUT
MELER 'VAR'

İŞTE GELDİM!

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

YAYIN SAHİBİ:
Spor Arena Dijital Hizmetler Pazarlama ve Ticaret Anonim Şirketi

Genel Yayın Yönetmeni:
Mehmet ARSLAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Adil DEMİRÇUBUK

Yayın Koordinatörü:
Kenan BAŞARAN

Görsel Yönetmen:
Umut Hızdil

Dış Haberler Editörü:
Koray DURKAL

ADRESİ:
● 100. Yıl Mah 2264. sok. No: 1 Kat: 5 Bağcılar - İstanbul

SPOR ARENA

ÇiN **OUT** ARABiSTAN **IN**

DÜNYAYI DEĞiŞTiREN ADAM! PRENS BiN SELMAN

TRANSFER PİYASASININ SON YILLARINA DAMGA VURAN ÇİN, 2017 YILINA KADAR AVRUPA BAŞTA OLMAK ÜZERE DÜNYANIN HER YERİNDEN FUTBOLCU TRANSFERLERİ YAPARAK TAKIMLARIN, FUTBOLCULARIN VE MENAJERLERİN İŞTAHINI KABARTMIŞTI. ŞİMDİ SIRA SUUDİ ARABİSTAN'DA...

2018 DÜNYA KUPASI ÖNCESİNDE YAPTIĞI AÇIKLAMAYLA ÜLKEDEKİ KULÜPLERİN DIŞ BORCUNU KAPATACAĞINI SÖYLEYEN PRENS MUHAMMED BİN SELMAN, BUNUN İÇİN 340 MİLYON DOLAR KAYNAK AYIRDI. BU KAYNAK HEM KULÜPLERİN DIŞ BORÇLARINDA HEM DE TRANSFERDE KULLANILDI.

TARIK DEMİR

TAKIMLARA ödenen astronomik transfer bedellerinin yanı sıra oyunculara da ödediği yıllık maaşlarla futbol endüstrisini başka bir boyuta taşıyan Çin'de federasyonun aldığı kararlar sonrası ciddi bir duraklama dönemine geçildi. Şimdilerde ise transfer piyasasının en çok para döndüğü ülke ise Suudi Arabistan...

ÇİN'DE TRANSFER DEVRİMİ! BİR DÖNEM KAPANDI...

● **GEÇTİĞİMİZ** yılın mayıs ayında Çin Futbol Federasyonu transferlere harcanan astronomik rakamlara bir nebze dur diyebilmek adına radikal bir karar almıştı... Yeni vergi sistemi kapsamında borcu olan Çin kulüpleri, 19 Haziran 2017'den itibaren yabancı futbolcuları kadrosuna katmak için ödediği miktar kadar altyapı çalışmalarında kullanılmak üzere Çin Futbol Gelişim Fonu'na para aktarıyor. Geçtiğimiz yıl, başlayan yeni sisitemde Çinli kulüpler artık, bilançosunda zarar ediyorsa bir oyuncuya en az fazla 5,9 milyon euro bonservis bedeli ödeyecek, Çinli bir futbolcu için ise bu rakam; 2.6 milyon Euro. Burada amaç, ülke futbolunun yabancı oyuncalara gebe kalmasını engellemek ve yüksek bonservis ile astronomik yıllık ücretlerin ödenmesini engellemenin yanı sıra ülke futbolunun altyapısını güçlendirmek...

YABANCI FUTBOLCU AYARI

● **FEDERASYONUN** geçtiğimiz Ocak ayında aldığı bir başka karar ise yabancı oyuncu kontenjanının kısıtlanması oldu... Takımlara en fazla 3 futbolcu ile sahada yer almasına izin verilirken her takımın ilk 11'inde Çin vatandaşı 23 yaş altı bir futbolcu oynatması da zorunluluk haline getirilmişti.

SÖZ ARTIK ARAPLARDA...

● **16** kulübün yer aldığı Suudi Arabistan Ligi'nde 2018-2019 sezonunda takımlar, transfer piyasasının en önemli söz sahibi olma yolunda... 2018 Dünya Kupası'ndan önce yaptığı açıklamayla ülkedeki kulüplerin dış borcunu kapatacağını söyleyen Prens **Muhammed bin Selman**, bunun için 340 milyon dolar kaynak ayırmıştı. Bu kaynak hem kulüplerin dış borçları için hem de transfer bütçesi olarak kullanıldı.

Kasaları dolan ve bütçe sıkıntısı olmayan Arap kulüpleri, dünyanın hemen her yerinden kendilerine uygun olduğunu düşündükleri oyuncuları kesenin ağzını açarak Arap yarımadasına getirdi ve getirmeye devam ediyor... Türkiye'ye de adeta çıkarma yapan Arap kulüpleri transfer tekliflerini peş peşe yaptı.

'PETROLSÜZ ZENGİNLİK' PROJESİ: FUTBOL!

● **PRENS Muhammed Bin Selman,** 2016'da ilan edilen **'Vizyon 2030'** planının kilit ismi... 2016'da Suudi Arabistan'da ilan edilen **'Vizyon 2030'** planının sahibi Muhammed Bin Selman, ülkesinin 2020'de petrol olmadan yaşayabilme projesini yönetiyor. 2017'de **Kral Selman**'ın yayımladığı **'Kraliyet Kararnamesi'** ile **Muhammed bin Nayif**'in yerine, Başbakan Yardımcısı, İçişleri Bakanı ve Suudi Arabistan Veliaht Prensi **Muhammed Bin Selman** getirildi ve süreç başladı. Bu değişim sürecinin en önemli maddelerinden biri futbol...

SUUDİ ARABİSTAN'DA SÜPER LİG FIRTINASI

● **SUUDİ ARABİSTAN** takımları, Fenerbahçe'den 3 futbolcuyu, Galatasaray'dan ise 1 futbolcuyu transfer ettiler... Al Wahda'ya giden **Fernandao** Fenerbahçe'nin Arabistan'a sattığı üç futbolcudan ilki olurken Breziyalı oyuncunun bonservis bedeli resmi olarak açıklanmadı ancak bonservis bedelinin 2.5 milyon Euro olduğu ifade ediliyor.

Daha sonra **Giuliano**, 10.5 milyon Euro'ya Al Nassr'a, **Josef de Souza** ise 12 Milyon Euro karşılığında Al Ahli'ye transfer oldular. Fenerbahçe, Arap yarımadasına gönderdiği bu 3 oyuncudan 25.5 milyon Euro bonservis bedeli kazandı.

GOMIS'E SERVET ÖDEDİLER

● **SÜPER** Lig'de attığı 29 golle 2017-2018 sezonun geçtiğimiz sezonun gol kralı olan **Bafetimbi Gomis** ise Galatasaray'dan 6 milyon Euro

karşılığında Al Hilal takımına transfer oldu. 33 yaşındaki Fransız oyuncu, 1 yılı opsiyonlu olmak üzere 3 yıllık sözleşme kapsamında toplamda 21 milyon Euro'luk

bir sözleşmeye imza attı.

● **27** yaşındaki **Emre Çolak**, Suudi Arabistan Ligi'ne giden tek Türk futbolcu oldu. Deportivo'nun küme düşmesi üzerine serbest kalan milli futbolcu, Suudi Arabistan Pro Ligi takımlarından Al Wehda ile 3 yıllık sözleşme imzaladı. **Emre Çolak**'ın yıllda 4 milyon Euro'ya imza attığı belirtiliyor.

HAKEM TRANSFERİ DE YAPIYORLAR

● **İNGİLTERE**'nin en iyi hakemi olarak gösterilen **Mark Clattenburg**, 2017 yılında Suudi Arabistan Ligi'ne transfer oldu. 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası, UEFA Şampiyonlar Ligi ve İngiltere Federasyon Kupası finallerinde karşılaşmayı yöneten 43 yaşındaki hakem, dünyanın en iyi hakemleri arasında gösteriliyor. Aynı şekilde **Cüneyt Çakır** da Suudi Arabistan'da maç yöneten hakemler arasında bulunuyor.

GELEN ÇOK GİDEN YOK

● **TRANSFER** harcamalarında oldukça bonkör davranan Suudi Arabistan kulüpleri, satış konusunda ise sıkıntı yaşıyor. Transfere harcanan toplam paranın 120.7 milyon Euro olduğu yerde, oyuncu satışlarıyla elde edilen gelir sadece 4.4 milyon Euro. Al-Hilal Riyad Kulübü'nün 4 milyon Euro'ya İngiltere'nin Wolverhampton takımına sattığı Brezilyalı golcü **Leo Bonatini,** bonservis parası alınarak satılan tek oyuncu konumunda.

PAZARIN SÖZ SAHİBİ...

● **SUUDİ** Arabistan Veliaht Prensi **Muhammed bin Selman** önderliğinde ülkede futbola daha çok yatırım yapılacağı aşikar. Daha önce toplamda 40 milyon Euro'yu bulmayan transfer harcamaları bu sezon 120 milyon Euro'yu geçmiş durumda. 3 katı harcama yapmayı göze alan Suudi Arabistan kulüplerinin bundan sonra daha agresif şekilde futbolcu transferi yapacağını düşünürsek, ülkemizdeki kulüpler için yeni bir pazar olacağını söylemek zor değil.

EN DEĞERLİSİ FATİH TERİM'İN GÖZDESİ...

● **ARABİSTAN**'a 2018 yazında Leicester City'den 16.5 Milyon Euro karşılığında transfer edilen **Ahmed Musa** 15 milyon Euro'luk piyasa değeri ile ligin en pahalı futbolcusu konumunda...

Transferi öncesi Galatasaray Teknik Direktörü **Fatih Terim**'in de takımda görmek istediği 25 yaşındaki Brezilyalı futbolcu, yeni sezonda Al Nassr Riyad takımı için ter dökecek.

TÜRKİYE'DEN ARAP YARIMADASI'NA GİDENLER

OYUNCU ADI	GİTTİĞİ SEZON	ÖNCEKİ TAKIM	GİTTİĞİ TAKIM	BONSERVİS BEDELİ
Moussa Sow	2015-2016	Fenerbahçe	Al Ahli	16 milyon
Josef de Souza	2018-2019	Fenerbahçe	Al Ahli	12 milyon
Giuliano	2018-2019	Fenerbahçe	Al Nassr	10.5 milyon
Abdul Kader Keita	2010-2011	Galatasaray	Al Sadd	8.15 milyon
Mamadou Niang	2011-2012	Fenerbahçe	Al Sadd	7.5 milyon
Bafetimbi Gomis	2018-2019	Galatasaray	Al Hilal	6 milyon
Fernandao	2018-2019	Fenerbahçe	Al Wahda	2.55 milyon

BABASI
ONUN BİR
MOTOKROSÇU
OLMASINI
İSTİYORDU
AMA O FUTBOLU
TERCİH ETTİ VE
ÇIKTIĞI O YOL
KENDİSİNİ
BEŞİKTAŞ'A
GETİRDİ.

İŞTE GELDİM!

LORIS KARIUS HENÜZ 25 YAŞINDA. AMA BU 25 YILDA O KADAR ÇOK ŞEY YAŞADI Kİ...

BEŞİKTAŞ'IN DÜNYAYI SARSAN 'COME TO BEŞİKTAŞ' SLOGANI GEÇEN SEZON MEVLANA'NIN MEŞHUR SÖZÜ 'GEL, NE OLURSAN OL, YİNE GEL' SÖZÜYLE DE HARMANLANARAK BİR VİDEO DAHA ÇEKİLMİŞTİ.

Özünde Mevlana, kim olursan ol veya nasıl bir hata-günah işlemişsen işle, dergahına davet eder. Loris Karius, geçen sezon Şampiyonlar Ligi finalinde yaptığı büyük hatalarla Liverpool'u şampiyonluktan etmişti. Ve o anlar itibarıyla 'yer yarılsa da içine girsem' diyecek bir vaziyetteydi.

KORAY DURKAL

BEŞİKTAŞ'ın yeni kalecisi **Loris Karius** yeteneklerinden çok yakışıklılığıyla konuşuluyor. Hatta sevgili **Ömür Gedik**'e göre Beşiktaş'ın **Kıvanç Tatlıtuğ'**u, **Thor**'u… Bana göre ise **Neuer** ve **Ter Stegen**'den sonra Almanların yetiştirdiği en iyi kalecilerden biri. **Karius**'un kariyer basamaklarını birer birer çıktığı dönemler ise bambaşka bir hikâyeye sahip.

Çok küçük yaşlarda futbolla tanıştı **Karius**. Orta sınıf Alman bir aileden geliyordu ve Münih'e 1-2 saat uzaklıktaki bir kasabada yaşıyordu. Ancak önündeki en büyük engel babası **Herald**'dı. Eski bir motokros şampiyonu olan **Herald** oğlunun da kendisi gibi iyi bir motokrosçu olmasını istiyordu. Anne **Christine** ise oğlunun tehlikeli bir sporla iç içe olmasından yana değildi. Babasının isteğiyle 4-5 yaşlarından itibaren bisikletle yarışlara katılan **Karius**'un kurtarıcısı ise büyükbabası **Karl** oldu. Yarıştan çıktığı bir öğleden sonra **Karius**'u futbol maçına götüren büyükbaba Karl, torununu etkilemeyi başardı. **Karius**'un futbola daha yatkın olduğunu düşünen büyükbabası ilk olarak onun okul takımıyla buluşmasını sağladı. Okul takımıyla oynadığı ilk zamanlarda forvet olarak oynayan **Karius**, ardından bir maçta kaleyi korudu ve bir daha da pozisyonunu hiç değiştiremedi. Kalecilik yolunda emin adımlar atmaya başlayan **Karius** o günden sonra bir daha bisiklete binmedi. Bu duruma çok sinirlenen baba Herald ise oğlunun ilk dönem hiçbir maçına gitmedi. Ta ki oğlunun yeteneklerinin herkes tarafından konuşulmaya başlanmasına kadar. Futboldan keyif almayan baba **Herald** bile artık maçlara gidiyor oğlunun yaptığı inanılmaz kurtarışları izliyordu.

İZLEDİĞİ İLK MAÇTA İDOLÜNÜ BULDU

Karius'un bu dönemlerde tek ilham kaynağı büyükbabası değildi. 2001 yılında oynanan Bayern Münih-Valencia izlediği ilk Şampiyonlar Ligi maçıydı ve henüz 8 yaşındaydı. Ve o maçta idolünü buldu; **Oliver Kahn**... Yaptığı kurtarışlardan çok etkilenen **Karius** tıpkı **Kahn** gibi olmaya karar verdi.

Doğduğu yer alan Biberach'ın futbol

BEŞİKTAŞ, SANKİ GEÇEN SEZONKİ VİDEOSUNU HATIRLARMIŞÇASINA KARİUS'A "GEL" DEDİ. ÖYLE YA, GİDEN DE (FABRİ) ONUN GİBİ BİR KAÇ FAHİŞ HATA YAPMIŞTI. MİSAL KİEV, LYON VE FENERBAHÇE MAÇINDA...

Ve eldeki de (Tolgay Zengin) benzer hatalar yapmıştı ki zaten o yüzden di Karius'un gelmesi de. Artık Tolga'nın kusuru ne kadar büyükse, Karius'un Şampiyonlar Ligi kusurları bile görmezden gelinebiliyor.

takımında oynayan **Karius**, birkaç altyapı takımında daha forma giydi. 2005 yılında ise Almanya'nın köklü kulüplerinden Stuttgart, 12 yaşındaki **Karius**'un yeteneklerinden çok etkilendi.

Tam 4 yıl boyunca Stuttgart altyapı takımlarında forma giyen **Karius**, 2008 yılında ilk kez U16 Milli Takım formasıyla Makedonya'ya karşı kaleye geçti. **Karius**'u milli takımda yakından takip eden Manchester City Kulübü, Azerbaycan maçı sonrası genç kaleciyi İngiltere'ye davet etti. Kısa bir deneme sürecinin ardından 2009'da Manchester City'e transfer oldu. U18 ve U21 takımlarında oynamasına rağmen A takıma yükselemeyen kaleci, Mainz'a kiralandı.

19 YAŞINDA NEUER'İ ZORLADI

Burada iki yıl boyunca rezerv takımda oynayan **Karius**, 2012 yılında Hannover'e karşı oynanan maçta ilk kez A takım kalecisi olarak sahaya çıktı. bu maç onu Bundesliga'da oynayan en genç kaleci yaptı.Henüz 19 yaşında kaleyi devralan **Karius**, bir sezon sonra ise Mainz'in değişmez kalecisi oldu. Kaleyi ele geçirdikten sonra bir daha bırakmadı ve 2015-16 sezonunda 9 maçta kalesini gole kapadı, iki penaltı kurtardı. Bu performansı onu **Manuel Neuer**'in arkasında Bundesliga'nın en iyi 2. kalecisi seçtirdi. Burada **Martin Schmidt** ve **Thomas Tuchel** gibi teknik adamlarla çalışma fırsatı bulan Karius'u yakından tanıyan bir diğer isim de **Jürgen Klopp**'tu. Liverpool'a iyi bir kaleci arayan Klopp, **Karius**'u 2016'da Anfield Road'a getirdi. **Karius** ile uzun toplantılar yapan **Klopp**, yeni bir şeyler inşa etmek istediğini ve bu planlamada özel bir yere sahip olduğunu söyledi. Ondan tek istediği de sıkı çalışarak arzusunu ortaya koymasıydı. Kısa sürede **Mignolet**'i kesen **Karius**, Liverpool'un kaledeki değişmez ismi oldu.

ŞAMPİYONLAR LİGİ FİNALİ KÂBUSU OLDU

İki sezon boyunca 49 maçta Liverpool'un kalesini koruyan Karius için dönüm noktası ise Real Madrid ile oynadıkları Şampiyonlar Ligi finali oldu. Yaptığı inanılmaz hatalarla takımının yenilmesine neden olan **Karius**, maçın ardından gözyaşları içinde taraftarlardan özür diledi. Ancak bu büyük

BABASININ İSTEĞİYLE 4-5 YAŞLARINDAN İTİBAREN BİSİKLETLE YARIŞLARA KATILAN KARIUS'UN FUTBOLCU OLMASINI SAĞLAYAN KİŞİ BÜYÜKBABASI KARL OLDU.

BEŞİKTAŞ SADECE FUTBOL TAKIMINA DEĞİL AYNI ZAMANDA KARTAL YUVALARI'NA DA BİR TRANSFER YAPILDI. ZİRA KARIUS'UN YAKIŞIKLILIĞI DİLLERE DESTAN. GUTI, İLHAN MANSIZ VE KARIUS! HEPSİ DE 'GÜZEL ÇOCUKLAR' DEĞİL Mİ!

finalin faturası sadece aldığı ölüm tehditlerinden ibaret değildi. Kız arkadaşı tarafından da terk edilen Karius, kaleyi de 75 milyon Euro'ya transfer edilen **Alisson**'a kaptırdı.

GERÇEKTEN BEYİN SARSINTISI MI GEÇİRDİ?

Şampiyonlar Ligi finalinde yediği hatalı gollerden sonra **Karius**'un karşılaşma sırasında **Sergio Ramos**'un dirsek darbesi sonrasında beyin sarsıntısı geçirdiği iddiaları da sıkça konuşuldu. **Karius**'a destek veren **Klopp**, 'maçtan sonra **Franz Beckenbauer** beni aradı ve **Karius** beyin sarsıntısı geçirdiğini söyledi. Çok şaşırmıştım çünkü maç sırasında bunu fark etmedim. Sarsıntı hataların nedenini açıklıyor' dedi. Kiev'de oynanan finalin ardından ABD'nin Boston kentine uçan Karius, burada muayene oldu. Doktor **Ross Zafonte,** 24 yaşındaki file bekçisinin maçta beyin sarsıntısı geçirdiğini doğruladı. Genç kalecinin final sırasında aldığı darbe sonrası konsantrasyon, denge ve koordinasyon sorunları yaşaması kendini kurtarmasına yetmedi.

CRISTIANO RONALDO KADAR PROFESYONEL

Karius, oldukça programlı bir hayata sahip. Günlerini ve haftalarını, maç günü geldiğinde% 100 hazır olabilmek için çok ayrıntılı bir şekilde programlıyor. Diyetinden, uyku düzenine, antrenmanlarından egzersizlerine kadar her şey bir plan dâhilinde. Günde 8-9 saat uyumaya çalışan Karius, daha uzun ve aktif bir ısınma için maçlardan 50 dakika önce sahaya çıkıyor. Bir kalecinin sahadaki bir oyuncudan daha kapsamlı bir hazırlığa ihtiyaç duyduğuna ve daha çok yorulduğuna inanıyor.

Bunun sebebini ise şöyle açıklıyor;

"Yüksek konsantrasyona son derece önemli. Çünkü olayları herkesten önce okumanız gerekiyor. Çevrenizde ne olduğunu bilmek zorundasınız, sadece topun nerede olduğunu değil, aynı zamanda ne olup bittiğini veya diğer tarafta ne olabileceğini de. Bakmanız gereken çok şey var. Bu yüksek konsantrasyon sahada sürekli koşan diğer futbolculara göre sizi daha fazla yoruyor. Koşmak işin fiziksel yanı ancak bizim için konsantrasyon yanı daha önemli. Bir kaleci olarak bazen çok ama çok yorgun tamamladığım maçlar oluyor. Bu tip maçlardan sonra gevşeyip, rahatlamak son derece önemli. Liverpool personeli, antrenmanlardan ya da Anfield'da oynadığımız maçtan sonra kalecileri rahatsız etmemek için bilinçli bir çaba harcıyor."

VÜCUT DİLİ BİLE KUSURSUZ

Karius, basit şeyleri doğru yapmanın her şeyden daha önemli olduğunu düşünenlerden. İyi bir kaleci iseniz, muhteşem şeyler kendiliğinden gelir ancak temel hareketleri doğru yapmanız çok önemlidir" diyor. Bu basit şeyler onun sahadaki duruşundan vücut diline kadar her şeyine fazlasıyla yansıyor. Kalecilerin vücut dillerinin incelendiği bir araştırmada Karius yediği gollere rağmen bulunduğu konumdan, hareketlerine kadar hatasız olarak değerlendirildi.

Karius'un kaledeki yetenekleri kadar ön plana çıkan bir diğer özelliği de kusursuz fiziği ve bununla bütünleştirdiği giyim tarzı. Sarı saçları, renkli gözleri ve yakışıklılığıyla kadın futbol taraftarlarının gönlünde taht kuran **Karius**'un en sevdiği marka **Yves Saint Laurent.** Ancak günlük hayatında **Gucci, Givenchy, Dolce Gabbana** ve **Balenciaga** gibi önemli markaları da tercih ediyor. Ayda bir kez alışverişe gidebilen Alman kaleci genellikle kıyafetlerini online olarak satın alıyor. Tarzını en beğendiği kişi ise **David Beckham**'dan başkası değil.

SARI SAÇLARI, RENKLİ GÖZLERİ VE YAKIŞIKLILIĞIYLA KADIN FUTBOL TARAFTARLARININ GÖNLÜNDE TAHT KURAN KARİUS'UN EN SEVDİĞİ MARKA YVES SAİNT LAURENT.

ALMAN KALECİ, ESASINDA İYİ BİR ELDİVEN. ŞAMPİYONLAR LİGİ FİNALİNİ ÇIKARDIĞINIZDA GERİYE ÇOK ŞEY KALIYOR, O REKLAM FİLMİNİN SLOGANININ AKSİNE... BEŞİKTAŞ'TA KENDİNİ YENİDEN BULURSA, KARİUS, 'HAYALLERİNİN KALESİ'NE YENİDEN GEÇECEKTİR.

- Loris Karius'la kısa kısa
- Favori markası: Yves Saint Laurent
- Favori parfümü: Tom Ford- Noir Extreme
- Favori şarkısı: Ralf Bendix / Schaffe, Schaffe, Häusle Baue
- Favori dövmesi: Bazı şeyler bizi değiştirebilir fakat aile ile başlar ve bitiririz.
- En sevdiği şarkıcı: Justin Bieber
- En sevdiği aktör: Leonardo Di Caprio
- En sevdiği aktris: Emilia Clarke
- En sevdiği yemek: İtalyan mutfağı
- En sevdiği içecek: Kahve ve kırmızı şarap
- En sevdiği süper kahraman: Superman
- En sevdiği arabalar: Mercedes, Range Rover, BMW

EMRE AKBABA ARTIK ÇOCUKKEN DÜŞLEDİĞİ TAKIMDA

SAMİ YEN'E GEÇ KALDI G.SARAY'A YETİŞTİ

EMRE AKBABA, PARİS'TE DOĞUP BÜYÜSE DE AİLESİ ASLEN BİTLİSLİ'DİR. ONUN ÖYKÜSÜ DE MBAPPE VE POGBA GİBİ PARİS GETTOLARINDA BAŞLADI. BU TOPRAKLARDAN, ONU ÖNCE ALANYA KEŞFETTİ AMA ANTALYA'DA BAŞLADI. ESAS HİKÂYE YİNE ALANYA'DAN YAZILDI...

Üç büyüklerin 'transfer şampiyonluğu'na alışık bünyelerimiz için bu sezonun yazı çok kurak geçti.

İronik şekilde, özellikle İstanbul sağanak yağışlarla adeta bir muson iklimi yaşarken, transfer mevsimi 'yaz yağmuru' kabilinden geçti. Son dakika transferleri olsa da havalimanlarında 'peşin sevgi' sunulan isimler, bir elin parmakları kadar bile olmadı.

Ama bir transfer var ki çölde vaha etkisi yarattı. Son 24 saatiyle bizi 80'lere ve 90'lara götürdü...

Bu isim, Galatasaray ve Fenerbahçe'yi kapıştıran Emre Akbaba'ydı...

Geçen sezonu en iyi geçiren yerlilerin başındaydı ki milli takıma da yükselmeyi başardı bu sayede. Haliyle üç büyükten birine gelmesi sürpriz olmadı.

Ama ilk hamleyi Medipol Başakşehir yaptı ve geçen sezonun devre arasında el sıkıştı. Ne var ki Akbaba, imzayı Galatasaray'a attı. 'Çocukluk aşkı'nın teklifinden sonra Başakşehir'e parasal maniler yarattı.

Galatasaray'a gelmeden önceki son 24 saatte de devreye Fenerbahçe girdi. Ve bu girişi sağlayan da bizatihi Alanyaspor yönetimi oldu.

Sarı lacivertlilerin Avrupalı sportif direktörünün Akbaba ile görüşüp anlaştığı ve sonra da gidip yattığı iddia edildi. Ancak Galatasaray'ın 'buralı' olan ikinci başkanı Abdurrahim Albayrak ise telefon kulağında patlama pahasına Emre Akbaba ve Alanya yönetimiyle saatlerce konuştu. Albayrak zaman zaman "Ölümüyorum" diyerek, duş üstüne duş da almış! Ama bu çabadır ki Akbaba'ya sarı kırmızılı formayı giydiren...

Akbaba'nın Galatasaray'a imza atmaya geliş öyküsünü anlatan video, son dönem yapılan en iyi işlerdendi... Özellikle de artık yerinde

gökdelenler yükselen Ali Sami Yen'in önünden geçerken babasını söylediği "Yetişemedik..." sözü çok etkileyiciydi...

O DA BİR PARİS GETTOSU ÇIKTISI

2018 Dünya Kupası'nı kazanan Fransa kadrosunun belkemiğini oluşturan ve hatta kadroya giremeyen ama girme kapasitesi olan bir çok önemli yıldızın Paris gettolarından yetiştiği yazıldı çizildi, geride bıraktığımız yaz...

Mbappe, Pogba, Kante, Pavard ve Martial gibi, bugün dünya futbolunun yıldızları olan isimler, bu gettonun sadece birkaç çıktısı...Ve Emre Akbaba da bir Paris gettosu topçusu...

O da Avrupa'nın dört bir yanına yayılmış gurbetçi ailelerinden geliyor. Aslen, Bitlisli...

"Ben de Paris'te doğup büyüdüm. Babam stilist; bir terzi dükkânı var. Annemde arada ona yardım ediyor. Dört kardeşiz" diye anlatıyor TFF'nin TamSaha dergisine Akbaba...

Paris'i hemen tek pasta geçmek olmaz. Zira Akbaba'yı biraz afresifleştirmiştir bu şehir: "Türkiye'ye geldikten sonra sakinleştim. Bu agresiflik de Fransa'da doğup büyüdüğüm yerle ilgili olmalı. Paris'te yaşadığımız yer bir tür gettoydu. Daha çok

ANTALYASPOR KIYMETİNİ ANLAYAMADI. VE HAK YERİNİ BULDU ONU İLK KEŞFEDEN ALANYA'DA FİLİZLENİP BÜYÜDÜ. NİHAYET ORADAN DA DÜŞLERİNİN TAKIMI GALATASARAY'A TRANSFER OLDU.

İklimin aksine İstanbul büyüklerinin transfer yazı bu sezon çok kurak geçti. Emre Akbaba biraz da 80'leri andıran transferiyle, adeta çölde vaha etkisi yarattı.

göçmenlerin yaşadığı bir kenar mahalle… Bir oyun parkımız bile yoktu. Sanırım o çevrede yaşamak beni agresif yapmıştı. Etrafımızda çetelerin olduğu, kavgaların yaşandığı bir ortam vardı. Ben ailemin de verdiği terbiye sayesinde hep bunların uzağında kaldım ve abimle birlikte kendimi futbola verdim. Ama bazen eski arkadaşlarımı görüyorum, durumları çok da iyi değil. Onlar adına üzülüyorum."

ALANYA ANTALYA-ALANYA

Anne babası ekmek parası için Avrupa'ya giderken o da tersine Türkiye'ye dönüyor.

Bizim topraklardan onu ilk keşfeden dönemin Alanyaspor Teknik Direktörü Kamil Kabay'dır.

Değerli gazeteci Atilla Türker, bu keşif öyküsünü şöyle anlatır:

"Yıl 2010… Haziran ayı.

Yer Fransa.

Lyon'da futbolcu seçmeleri var.

"Avrupa'nın Yıldızları" adlı kuruluş tarafından düzenlenen bu organizasyona büyük ilgi gösteriliyor.

Avrupa'nın dört bir yanından gelen teknik adamlar bu maçları dikkatle izliyor.

Karşılaşmalar kıran kırana geçiyor.

Genç isimler tüm yeteneklerini ortaya koyuyor.

Maçların büyük bölümü nizami sahada yapılıyor. Tabii 11'e 11.

Gözde isimler burada oynuyor.

Bir de ufak bir saha var. Yan tarafta. Nizami ölçülerden uzak. Ufak… Ufak olduğu için de… Buradaki maçlar 6'ya 6 oynanıyor.

İkinci plandaki isimler burada top koşturuyor.

İşte böyle bir ortamda… Tüm teknik adamlar pür dikkat büyük sahayı izlerken… Yan taraftaki ufak sahaya bakan hiç yok.

Tüm gözler büyük sahada.

İlerleyen dakikalarda… Büyük sahanın kenarında bulunan bir Türk teknik adam… Uzaktan da olsa… Ufak sahayı izlemeye başlar.

Her geçen dakika gözü artık bu ufak sahadadır.

Çünkü bir futbolcu dikkatini çeker.

Çok yeteneklidir bu futbolcu.

Nitekim… Bu teknik adam büyük sahayı bırakır… Yan taraftaki ufak sahaya geçer.

Çok kısa bir zaman dilimi içerisinde… Bu futbolcudaki büyük yeteneği çok net görür.

Öyle ki… Bu futbolcunun dar alandaki paslaşmaları… Nefis şutları… Topu alışı… Verişi… Araya pas uzatışı… Gole yakınlığı… Raket gibi sol ayağı… Tekniği ve zekası… Çok farklıdır.

Lafı uzatmaya gerek yok. Bu futbolcu Emre Akbaba'dır.

Ufak sahada 6'ya 6 oynanan maçta 5 dakika içinde keşfedilen Emre Akbaba.

Keşfeden ise… Alanyaspor'un o dönemki teknik direktörü Kamil

EMRE AKBABA'YI TÜRKİYE'DE KEŞFEDEN İSİM DÖNEMİN ALANYASPOR TEKNİK DİREKTÖRÜ KAMİL KABAY OLDU

MEDİPOL BAŞAKŞEHİR ONUNLA GEÇEN SEZONUN DEVRE ARASINDA SÖZ KESMİŞTİ. BEŞİKTAŞ İLE DE ADI ANILIYORDU. AMA TRANSFER SEZONUNDA GALATASARAY EN ÇOK PEŞİNE DÜŞEN TAKIM OLDU. O DA ÇOCUKKEN GİDİP TRİBÜNDEN İZLEDİĞİ SARI KIRMIZILILARA GELMEK İÇİN PRENSİPTEKİ ANLAŞMALARI BİLE YIRTIP ATTI.

Kabay. Kabay maç sonrası önce Emre Akbaba ile görüşür. Sonra da babası Selami Akbaba'yla… Gerekli izni alır. Emre'yi Alanyaspor'un seçmelerine davet eder. "Seni bekliyoruz" der."

17 yaşındaki Emre, Alanya'nın seçmelerine katılır ve beğenilir. Ancak, o yaşta ailesinden ayrılmayı göze alamaz. Ancak Kabay ile 1 yıl sonrası için sözleşirler. İkili, bir yıl sonra buluşur, ama Alanya'da değil, Antalyaspor'da… Çünkü Kabay, Antalya'nın futbol direktörü olmuştur..

GOMiS GiBi BAYGINLIK GEÇİRİR!

Antalya'nın koltuğundaysa Türk futbolunun 'Şifo'su Mehmet Özdilek oturmaktadır. Ne var ki talihsiz bir başlangıç yaşar: "Kampta bir baygınlık geçirdim. Bunun üzerine Fransa'ya dönmek zorundakaldım."

Kaderin bir cilvesi olsa gerek, zira Akbaba Galatasaray'a geldiğinde Gomis gitti. Fransız golcü de zaman zaman baygınlık geçiriyor ve bunlardan biri de geçen sezon Kasımpaşa maçında olmuştu…

Ama Akbaba'nın baygınlığı bir kereye mahsustu.. "Sen biraz piş" diyerek, Antalya'dan 3. Lig'deki Kahramanmaraş'a gönderilir.

Fransa'ya geri dönüp yeniden Antalya'ya geldiğinde kendisine yine güven duyulmaz zira 'amatör sözleşme'' imzalatılır…

Tereddüt etse de "Bu bir fırsat, iyi oyna ve 6 ay sonra profesyonel sözleşmeye imza at" diyen baba sözünü dinler.

TÜRKÇE + 2 DİL KONUŞUR

Beşiktaş'a gelen Umut Nayır'ın hukuk fakültesinde okuyor olmasının tantanası çok yapıldı. Akbaba da Fransa'dayken üniversitede dil üzerine bir eğitim alıyordu. Lakin Türkiye'ye gelince, eğitim kesintiye uğruyor. Buna karşın Türkçe dışında Fransızca ve İngilizce de konuşuyor. Bir Zinedine Zidane hayranı öyle ki, "2006 Dünya Kupası'nda Fransa'nın Brezilya'yı 1-0 yendiği maçtaThierry Henry'ye yaptığı bir asist vardı. O gün müthiş bir futbol oynamıştı. Hiç unutmuyorum, maç gece yarısı bitmesine rağmen o şevkle ağabeyimle sokağa çıkıp top oynamıştık"…

Altyapıda 6 numara oynamışlığı da var am o, oyunu 'iki yönlü' oynamayı seviyor.

VE ONU KEŞFEDEN ALANYA'DA

Maraş'tan yeniden Antalya'ya döndüğünde takımın başında genç yeteneklere memlekette en çok şans veren isimlerin başında gelen Samet Aybaba vardır: "Samet Hocamız bana hazırlık maçlarında çok şans verdi ama kadro da çok kalabalıktı. Ben de kiralık gönderilecek oyuncular

● Galatasaray İkinci Başkanı Abdurrahim Albayrak, Emre Akbaba'nın transfer sürecinde sağlığını bile tehlikeye attı. Ancak sonunda muradına erdi ve ona sarı kırmızılı formayı giydirdi. Fotoğrafta da görüldüğü üzere ondan mutlusu yok!

SON DAKİKADA FENERBAHÇE DEVREYE GİRDİ. KULÜBÜYLE ANLAŞTI VE BELKİ ONU DA İKNA NOKTASINA GETİRDİ. AMA TELEFONDAKİ ADAM, KALP KRİZİ GEÇİRME PAHASINA ONUNLA İRTİBATI KESMEDİ. O ADAM ABDURRAHİM ALBAYRAK'TI…

arasında yer aldım. Amacım 1. Lig'de bir kulübe gitmekti."

Akbaba bir kez gider ancak bu kez Antalya sınırları içinde kalabilir: " 2. Lig'de Alanyaspor'dan teklif geldiğinde pek de istememiştim ama gidişim çok hayırlı oldu. Çok güzel bir sezon geçirdimve 1. Lig'e yükseldik."

Ve fubolun cilvesi, Akbaba'lı Alanya 1. Lig'e yükselirken, bonservisine sahip Antalya da Süper Lig'den 1. Lig'e düşer!

Akbaba, Alanya'da kiralık devam etmeyi tercih eder ama sezon sonunda Süper Lig'e Antalyaspor ile döner, çünkü geri döner.

Nihayet Antalyaspor formasını giyer fakat bu sadece 'yarım devre'dir. Ve istikamet yeniden Alanya olur. Ve bu kez Süper Lig'e Alanya ile şampiyon olarak döner.

Artık bizden sayılan Safet Susic, Alanyaspor ile yeniden memleketimize gelir ve ligin en pozitif futbolunu oynayan ekibini yaratır. Alanyaspor, maçları oldukça şenlikli geçer, hücum futbolu oynadığından. Yediğinden ziyade attığına bakar Akbaba ve arkadaşları. Bir yanda Love bir yanda Akbaba, takımın en çok parlayanlarıdır. Love, Akbaba'dan bir devre daha önce İstanbul'a; Beşiktaş'a gelir. Şimdiyse ne zaman ayrılacağının hesabı kitabı yapılıyor!

Susic, Akbaba'ya yabancı değildir bu arada: "Seni tanıyorum, en yetenekli Türk oyunculardan birisin."

ELİ BELİNDE 10 NUMARA DEĞİL

Peki Akbaba ne düşünür futbol hakkında? Şöyle diyor: "Futbolda en önemli şey bence yetenekten de önce mental anlamda güçlü olmak. Fransa'da olsun Antalya'da olsun altyapıda hiç kolay şartlarda çalışmadım. O dönemde gelen benim gibi gurbetçi oyuncular da vardı ama hepsi bıraktı. İnanmak, çalışmak ve her antrenmana kendini yüzde yüz vermek gerekiyor."

G.SARAY'IN YENİ YILDIZI SİNEMAYA GİTMEYİ, KİTAP OKUMAYI SEVİYOR. AİLESİNE OLDUKÇA BAĞLI, VEFA DUYGUSU GELİŞMİŞ BİR SPORCU.

O yüzden de 'elin belinde bir 10 numara' olma niyeti hiç yoktur Akbaba'nın: "Asla o tip bir oyuncu olmadım. Top rakipteyken benim seyretmem mümkün değil. Mutlaka top kapma mücadelesinin içinde yer alırım, aksi durumda kendimi kötü hissederim. Sahada yürüyen bir oyuncu olamam. Bunu kendi adıma hem arkadaşlarıma saygısızlık hem de egoistçe bir tutum olarak görürüm."

Emre Akbaba, Galatasaray ile ilk maçına Göztepe karşısında çıktı. Sonradan oyuna girdi ama 40 yıldır bu takımdaymışçasına oynadı. Belli ki düşlerinde yüzlerce kez bu formayı giyip sahaya çıkmış ki yabancılık çekmemesinin başka bir açıklaması yok… Her şey yolunda giderse, memleket futbolu yeni bir efsane yaratacak…

Ve Emre Akbaba, Sami Yen'e yetişmese de Galatasaray'a geç kalmadı…

- Sinemaya gitmeyi sever
- Futbol dışında plaj voleybolu oynar
- Kitap okumayı sever
- İlk kazandığı para çok azdı, bir şey yapamadı.
- Sonrasındaysa ailesien Paris'te güzel bir eve taşıdı.

EMRE AKBABA, NİHAYET ÇOCUKLUĞUNUN TAKIMINDA SAHAYA ÇIKTI... DÜŞLERİNDE GALATASARAY FORMASIYLA O KADAR ÇOK OYNAMIŞ Kİ, HİÇ YABANCILIK ÇEKMEDİ... GOLLERİ DE GECİKMEDİ... AMA ALANYA'YA DA HÜRMET EDİP SEVİNMEDİ

EJDERHA KATİLİ

PORTEKİZ'DE SPORTİNG FORMASIYLA PORTO'YA KARŞI OYNADIĞI 6 MAÇTA 6 GOL ATINCA TARAFTAR ONA 'EJDERHA KATİLİ' LAKABINI TAKTI.

O DA CEZAYİR'İN KENAR MAHALLELERİNDEN DÜNYA FUTBOL SAHNESİNE UZANAN YILDIZLARDAN BİRİ. ÇOCUKLUĞUNU BALIK AVLAYARAK GEÇİRMİŞ AMA KISMETİNİ MEŞİN YUVARLAKTA BULDU.

BİRÇOK CEZAYİRLİ'NİN AKSİNE FRANSA'YI İKİ KEZ TEĞET GEÇTİ. PREMIER LİG'E İSE PORTEKİZ AKTARMALI OLARAK AYAK BASTI.

Islam Slimani, esasında potansiyelini tam olarak ortaya koyamamış önemli bir futbol değeri. Fenerbahçe, onun için son bir fırsat durağı anlamını da taşıyor.

FENERBAHÇE, forvette geçen sezon **'kiralık'** kontejanını Hollandalı **Vincent Janssen** için kullanmıştı. Uzun süren sakatlıklar, verim alınmasını önlemişti. 18 maçta 5 golle topraklarımızdan ayrıldı.

UEFA Finansal Fair Play Kriterleri gereği kırk kuruşun hesabını yapmak zorunda olan Fenerbahçe, bu sezon da mümkün mertebe bonservissiz oyunculara olmadı kiralama yoluna gidiyor.

Ve forvette yine bir **'kiralık silah'** tercih edildi: **Islam Slimani.**

O da **Janssen** gibi Premier Lig ambiyansından Kadıköy'e geldi. Beklenti çok büyük…

Öncelikle **Slimani**'nin çocukluğuna kısa bir yolculuk yaparak, golcülük kodlarının izlerini bulalım.

Cezayir'in kuzeybatısındaki kenar mahallerden olan Ain Benian'da büyüdü. Derme çatma oltalarla balık avlayarak büyüdü.

Futbola da doğup büyüdüğü yerin kulübü olan WB Ain Benian'ın altyapısında başladı. Cezayir futbol ağacının 5. kademesinde başlayan kariyeri, kısa sürede 3. kademedeki JSM Cheraga'nın dikkatini çekti.

Genç takımdaki performansı ona A takım yolunu açtı ve 38 maçta 19 gol atarak 2009 yazında 1. kademeye, 800 bin Cezayir Dinarı (yaklaşık 7 bin Euro) karşılığında CR Belouizdad'a transfer oldu.

BAŞKENTE UYUMDA ZORLANDI

İlk sezonunda başkentteki yaşama alışmakta güçlük çektiği için forma savaşında gerilerde kaldı, 30 maçta sadece 8 gol atabildi ama ikinci sezonuyla birlikte çıkışa geçti.

Mayıs 2011'de JS Kabylie'yi 7-1 geçtikleri maçta attığı 4 golle bir anda transferin gözdesi oldu, o sezonun sonunda bitecek olan sözleşmesi sebebiyle Fransız kulüpleri Nice ve Le Havre'nin radarına girdi.

Fransa'dan gelen teklifleri geri çeviren **Slimani**, CR Belouizdad ile 2 yıllık yeni sözleşmeye imza attı. Sözleşmesinin ilk senesinde 30 resmi maça çıktı ve 11 gol attı. Bu skor aynı zamanda ona ilk kez Cezayir Milli Takımı'nın da kapılarını açtı.

Ruanda maçında oyuna sonradan girip attığı kafa golü ile bizim buralarda **'Deli'** lakabıyla anılan **Vahid Halilhodzic**'in vazgeçilmezleri arasına girdi. 2013 yılında Cezayir'de **'Altın Top Ödülü'** kazandı. 2014 Dünya Kupası'nda sürpriz çıkış yapan Cezayir Milli Takımı'nın en önemli parçalarından biriydi.

FRANSA'YI YİNE PAS GEÇTİ

CR Belouizdad ile sözleşmesi sona erdiğinde, Fransa Ligue 1 ekiplerinden Nantes ile sözleşme imzalamaya çok yaklaşsa da daha iyi teklif veren Portekiz ekibi Sporting'e geçti.

Sezona yedek kulübesinde başladı, oyuna girip etkili olunca F**redy Montero**'dan formayı kaptı. 4 maçta 4 gol atıp formayı iyice üzerine geçirdi. Bu gollerin arasında Porto maçını kazandıran golün de olması taraftarın da sevgisini kazanmasını sağladı.

Sporting kariyeri boyunca Porto'ya karşı 6 maç oynayan **Slimani**, bu 6 maçta rakip filelere 6 gol atınca taraftarlar ona 'Ejderha Katili' lakabını taktılar.

2014/15'te Sporting'de 20 gole katkı (15 gol - 5 asist) verdi. 2015/16'da 33 lig maçında 27 gol atıp, 6 da asist yapınca, rekor bedellle, 30.5 milyon Euro'ya o zamanın Premier Lig şampiyonu apoletli Leicester City'ye, milli takımdan arkadaşı **Riyad Mahrez**'in yanına gitti.

Çok büyük beklentiler altında geldiği Leicester City'de, Premier Lig'de 23 maçta süre bulan Cezayirli forvet, 7 gol atıp 4 asist yaptı.

Şampiyonlar Ligi'nde ise 5 maçta 1 gol ve 1 asistle oynadı.

Geçen sezon çok fırsat bulamadı, bunda değişen teknik direktörün de payının olduğu söylenebilir.

Ligde ve kupada toplam 17 maçta süre bulup sadece 5 gol atınca Newcastle United'a kiralandı.

Kendine oldukça güvenerek gitmişti zira verdiği bir demeçte **"Ben golcüyüm ve bu takımın ihtiyacı olan şey de daha çok gol atmak"** demişti.

Ve Newcastle'a giderken onu heyecanlandıran en önemli nokta da takımın başındaki **Rafael Benitez**'di. Ondan hep övgüyle söz etti, zara çok büyük bir hoca olduğunu vurguluyordu. Öyle de, bu tartışılmaz. **Slimani**, transfer sürecinde konuştuklarını ve Benitez'in ona duyduğu güveni dillendirmesinden son derece güç aldığını söyledi.

Ne yazık ki düşlediği performansı ortaya koyamadı. Sakatlık ve cezalar ile geçen kısa Newcastle kariyerine 4 maçta 1 asist sığdırabildi ve Leicester City'ye geri döndü.

Islam Slimani için şu rahatlıkla söylenebilir: Potansiyelini tam olarak yansıtamadı bugüne kadar. O, çok daha iyisini yapabilecek bir yeteneğe sahip bir oyuncu.

O, Türkiye'ye CV'sinde **"Bitirici, fizik gücü yüksek, hava toplarında etkili, hareketli"** yazan bir oyuncu olarak geldi.

Ama aslında bunların hiçbir önemi yok. Zira CV'si çok daha parlak yıldızlar da geçti Kadıköy semtinden de hoş bir sada bırakmadı. Uzaklara gitmeye lüzum yok; missal **Robin van Persie**.

Fenerbahçe, onun için kendini yeniden bulması açısında önemli belki de son bir fırsat durağı…

Sari lacivertliler ambiyansıyla Premier Lig'in herkesini başını döndüren büyüsünü aratmayacaktır. Ve o da burada sevildiğini anladığında kabuğunu çok daha rahat kıracaktır.

Şimdi oltayı Kadıköy'den denize atma vakti, I**slam Slimani** için.

Burada yeni bir doğuş öyküsüne imza atamazsa muhtemeldir ki hâlâ daha çok sevildiği Sporting Lizbon'a geri dönmesi kuvvetle muhtemeldir…

FENERBAHÇE'NİN GOLCÜSÜ FREY, RESİM YAPMAYI SEVEN BİR FUTBOLCU. DUYGULARINI İFADE ETMEKTE ZORLANDIĞINDA ELİNE KALEM ALIP ÇİZMEYE BAŞLIYOR. ÖZELLİKLE DE MAÇLARDAN SONRA BUNU BİR MEDİTASYON GİBİ GÖRÜYOR. ŞİMDİ FENERBAHÇELİLER ONDAN ŞAMPİYONLUĞUN RESMİ ÇİZMESİNİ İSTİYOR.

BANA ŞAMPİYONLUĞUN RESMİNİ ÇİZER MİSİN FREY?

HAYATA "İSTEYİNCE HER ŞEY MÜMKÜN" ŞİARIYLA BAKAN MICHAEL FREY, FUTBOL TUTKUSUNU AĞABEYİ DAVİD'DEN KAPTI. VE ONUN GİBİ MÜNSİNGEN'DEN SONRA KARİYERİNE YOUNG BOYS'TA DEVAM ETTİ. 19 YAŞINDA FRANSA'DAN LILLE'İN YOLUNU TUTTU.

Lille onun için bir başlangıç olacaktı ancak hem teknik direktör değişikliği hem de ayak bileğinin kırılması hayallerini sekteye uğrattı. 1 yıl sahalardan uzak kaldı. Sahalara geç dönmesini doktora bağladı ve "Kasap ondan daha iyi ameliyat yapardı" dedi.

O, kendine has kimliği olan bir golcü ve savaşçı. Sloganı ise "İsteyince her şey mümkün"... Fenerbahçe'nin yeni transferi Michael Frey'den bahsediyorum.

Fenerbahçe'nin Zürih'ten transferi Michael Frey, Münsingen'de büyüdü ve futbol kariyeri öncesi ve Bern'deki bir Tasarım Okulu'na gitti. Büyük bir resim yeteneğine sahip olan Frey, zamanla ağabeyi David Frey'in futbol tutkusuna öykünmeye başladı. Artık abisi ve dedesiyle evin arkasındaki bahçede sabahtan akşama kadar futbol oynuyorlardı. Öyle ki babası işten eve geldiğinde onları kucaklayarak eve götürmek zorunda kalıyordu.

5 yaşında doğup büyüdüğü Münsingen'de futbol oynamaya başlayan Frey, ardından ağabeyi gibi futbol kariyerine Young Boys'ta devam etti. Burada tüm alt yaş kategorilerinde forma giyen Frey, 19 yaşında önemli bir karara imza atarak Fransa'nın Lille takımına transfer oldu. Bu transfer onun için önemli bir adımdı. Onun Lille'e gidişi İsviçreli otoritelerce büyük bir kayıp olarak görüldü. Young Boys taraftarları bile isyandaydı.

Ancak Frey, genç olmasına rağmen dünyanın en büyük golcülerinden biri olmak istiyordu. Fransa'ya gider gitmez ilk işi ülkenin dilini öğrenmek oldu. Emekli Fransız bir profesörle anlaşan Frey, her salı öğleden sonra dil dersleri almaya başladı. Onu bu yolculuğunda akıl hocası ve fizyoterapisti olan Hanspeter Sterchi de yalnız bırakmadı. Lille'de birlikte yaşamaya başladılar.

ŞANSSIZLIK YAKASINI BIRAKMADI!

● **GENÇ** futbolcu için işler hiç de iyi başlamadı. Disiplinliydi, sürekli çalışıyordu ve yüksek hedefler peşindeydi. Lille'i son durak değil, başlangıç olarak görüyordu. Ancak Lille'de yaşanan teknik direktörlük değişikliği ve hemen ardından ayak bileğinin kırılması her şeyi alt üst etti. Tam bir yıl boyunca sahalardan uzak kaldı.

KASAP DAHA İYİ AMELİYAT YAPARDI

KENDİNE olan özgüveni ve lafını sakınmamasıyla bilinen Frey, sahalara geç dönmesini ise kendisini ameliyat eden doktora bağladı. Fransız basınına sert açıklamalarda bulunan futbolcu "Münsingen'deki bir köy kasabı daha iyi iş çıkarırdı" diyerek doktoru ağır bir şekilde eleştirdi.

SADECE FUTBOLU DÜŞÜNÜYOR

FREY için futbol bir tutkudan farksız. "Neredeyse her saniye futbol düşünüyorum, hasta bir insan gibi. Mutlu olmak için sadece bir topa ihtiyacım var" diyerek, kendini tanımlayan Frey, bu konuda kendine son derece iyi bakıyor. Yaşadığı yeri hiçbir zaman önemsemeyen futbolcu, Fransa'ya taşındığı ilk dönemde evi dayayıp döşemek yerine, günlerce yere serdiği bir yatağın üstünde yattı. Ancak yemek ve uyku düzenini hiç bozmadı. Boş zamanlarında diğer futbolcular gibi video oyunları yerine çizeceği resimler için parkta koşup, uzun yürüyüşler yaparak ilham aldı.

EN İYİSİ RONALDO AMA...

FREY için İbrahimovic benzetmeleri yapılsa da o dünyanın en iyi forveti olarak Cristiano Ronaldo'yu görüyor. Sebebi ise yıllardır istikrarlı bir şekilde gol atmaya devam etmesi. Ancak en beğendiği golcüleri Cavani ve Suarez olarak sıralıyor. Sebebi ise onların hem savunmaya yardım etmesi hem de takım için mücadele etmeleri. Frey'in ilham aldığı forvetler bunlarla da sınırlı değil. Robert Lewandowski'yi acımasızca iyi, Karim Benzema ve Zlatan Ibrahimovic'i güçlü, Diego Costa'yı buz gibi duruşuyla son derece etkileyici buluyor.

EN BÜYÜK HAYALİ BAYERN!

MICHAEL Frey'in kendi iç dünyası da bir o kadar ilginç. Başarılı futbolcu hala taze, otantik, doğrudan ve bir adım daha ileri gitme konusunda sarsılmaz bir isteğe sahip. Günden güne ve oyundan oyuna sürekli farklı antrenman metodları üzerine çalışmayı seviyor. Ancak diğer meslektaşlarının aksine Real Madrid, Barcelona ya da Manchester United hayalleri kurmayan Frey'in bugüne kadar rüyalarını süsleyen tek takım Bayern Münih oldu.

ÇİZEREK MEDİTASYON YAPIYOR

AYAKLARI kadar ellerine de güvenen Frey, kalem konusunda da büyük bir yeteneğe sahip. İfade etmekte zorlandığı şeyleri çizerek anlatan Frey, maçlardan sonra resim yaparak rahatlıyor. Bunu meditatif bir şey olarak görüyor.

SPOR ARENA

EYLÜL 2018 SAYI: 8

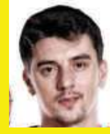
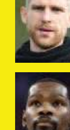

TRANSFER DÖNEMİNİN 10 OLAYI

TÜRK FUTBOL TARİHİNİN REKORU

80 MİLYON EURO

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

EYLÜL'DE DOĞAN ÜNLÜLER

PZT	SL	ÇR	PR	CU	CMT	PZ
					1	 Carlos Valderrama Frederic Kanoute Joey Barton 2
 Jose Pekerman 3	 Giacinto Facchetti Fatih Terim 4	 Nuri Şahin 5	 Emir Preldzic 6	Emre Belözoğlu Gökhan Zan Mehmet Topuz Vera Zvonareva Kevin Love 7	8	 Fatih Tekke 9
10	 Elvan Abeylegesse 11	12	 Fabio Cannavaro Thomas Müller 13	 Şükrü Gülesin Alex de Souza 14	 Eidur Gudjohnsen 15	 Manuel Pellegrini 16
 Rasheed Wallace 17	 Şenes Erzik Ronaldo L.Nazario 18	19	 Henrik Larsson 20	21	22	 Paolo Rossi 23
24	 Chauncey Billups 25	 Ricardo Quaresma Serena Williams Michael Ballack 26	 Dick Advocaat Francesco Totti Okechukwu Uche 27	 Çağla Büyükakçay 28	 Andriy Shevchenko Per Mertesacker Kevin Durant 29	 Martina Hingis 30

GALATASARAY, KALECİDEN YANA GENELDE İYİ TERCİHLER YAPTI. SİMOVİÇ, TAFFAREL, MONDRAGON VE MUSLERA... HEPSİ DE SARI KIRMIZILILARIN TARİHİNDE DERİN İZLER BIRAKMAYI BAŞARDI.

MENAJER-HOCA-YÖNETİCİ, PİYASAYI İSTEDİĞİ GİBİ YÖNETİYOR

MUSLERA KAÇ PARA EDER?

BİR KEZ MİLLİ OLAN İSPANYOL KALECİ ARRIZABALAGA 80 MİLYON EURO'YA CHELSEA'YE, BREZİLYALI ALISSON DA 75 MİLYON EURO'YA LİVERPOOL'A GİTTİ. MUSLERA BU İSİMLERDEN DAHA MI KÖTÜ?

RÜŞTÜ REÇBER

ÜLKEMİZ hariç dünya futbolunda bonservis ücretleri aldı başını gidiyor. Uzakdoğu ve Ortadoğu sermayelerinin etkilerini futbolda iyice hissetmeye başladık. Artık bir futbolcu bedeli neredeyse bizim Süper Lig kulüplerimizin bir yıllık bütçesinden bile yüksek hale geldi.

Tabii burada transfer piyasasını elinde bulunduran bir organizasyon var. Bu organizasyon istediği oyuncuyu istediği kulübe satabiliyor. Ortada dönen rakamlar o kadar yüksek ki, paylaşıldığı zaman da herkes mutlu olabiliyor.

Son dönemde dikkat çeken üç tane kaleci tranferi var. İlginçtir, bunların ikisinde başrolü oynayan kulüp Chelsea.

Bu kalecilerden biri Thibaut Courtois... Atletico Madrid ve Chelsea'nin yanı sıra Belçika Milli Takımı'nda önemli başarılara imza atan bir isim.

İkinci isim Athletic Bilbao'nun 23 yaşındaki kalecisi Kepa Arrizabalaga. Daha hiçbir başarısı olmayan, İspanya Milli Takımı'nda sadece 1 kez oynayan ama 'geleceği var' diye düşünülen bir oyuncu.

Bir diğeri ise son Dünya Kupası'nda Brezilya Milli Takımı kalesinde izlediğimiz, eski Romalı Alisson Becker.

Şimdi gerçekten anlamakta zorlandığım fakat transfer gerçeklerini masaya yatırdığımda çözebildiğim bir durum var...

Liverpool, o güne kadar rekor olan 75 milyon Euro karşılığında Alisson Becker'i Roma'dan transfer edip, bir kaleci için en çok para ödeyen kulüp oldu. Ardından Chelsea, 80 milyon Euro'ya Athletic Bilbao'dan Kepa Arrizabalaga'yı aldı. Thibaut Courtois da 40 milyon Euro'ya Real Madrid'e gitti.

BU RAKAMLAR MANTIĞA TERS

Üç kaleci arasında kıyaslama yapınca mantığa çok ters gelen şeylerle karşılaşıyorsunuz. Kepa'nın 80, Alisson'un 75 milyon Euro'ya satıldığı bir dönemde Courtois nasıl 40 milyon Euro eder?

Tabii ki kulüplerin transfer politikalarına karışamayız ama bu işin sonu nereye varacak?

Global dünyanın kulüpleri dediğimiz Top 10'da yer alan kulüpler (Real Madrid, Barcelona, Manchester United, Manchester City, Chelsea, Liverpool, Arsenal, Bayern Münih, Juventus, Paris Saint Germain) bu konuda elbette sıkıntı çekmeyecek ama diğer kulüplerle uçurumun gitgide açıldığı bir futbol ortamı oluşuyor. Yakın zamanda 500 milyon Euro'luk bonservis bedelleri ve 3-5 yıla kalmadan milyar Euro'luk futbolcu transferleri görürsek şaşırmayayım.

Peki Muslera kaç para eder?

Bu soru neden mi ?

Cevabı basit...

Mevcut futbol piyasasını ellerinde tutup yönlendiren bir menajer, teknik direktör ve yönetici sınıfı var. Canları nasıl isterse transfer piyasasını öyle şekillendirebiliyorlar...

Mantığın kesinlikle algılamadığı bu denklem bilinmesine rağmen maalesef ifşa edilemiyor.

Neyse, bize düşen bu transfer haberlerini yazmak ve yorumlamak..

Ama bu saydığım kaleciler bu paraları ederse Manuel Neuer, David de Gea, Casper Schmeichel ve Fernando Muslera kaç para eder?

Şu an bu fiyatları görünce Sepp Maier'e, Peter Schmeichel'a, Dino Zoff'a, Walter Zenga'ya, Rinad Dasaev'e, Iker Casillas a fiyat biçemezsiniz...

SON ROLAND GARROS'UN ŞAMPİYON İSMİ, DÜNYA 1 NUMARASI SİMONA HALEP, AMERİKA AÇIK'A İLK TURDA VEDA ETTİ. KAİA KANEPİ'YE 6-2/6-4 KAYBETTİĞİ MAÇ SIRASINDA SİNİRLERİNE HAKİM OLAMADI, RAKETİNİ PARÇALADI.

TRANSFER DÖNEMİNİN 10 OLAYI

TÜRK FUTBOL TARİHİNİN REKORU 80 MİLYON EURO

ADİL DEMİRÇUBUK

UEFA'NIN FİNANSAL FAIR PLAY KURALLARI GEREĞİ EKONOMİK YAPILARINI DÜZELTMEK İÇİN FUTBOLCU SATIŞI YOLUNA GİDEN KULÜPLERİMİZ, TÜRK FUTBOL TARİHİNİN EN BÜYÜK İHRACATINI GERÇEKLEŞTİRDİ. 80 MİLYON EURO'LUK FUTBOLCU SATIŞININ GERÇEKLEŞTİĞİ TRANSFER DÖNEMİNDE DAHA BİRÇOK İLGİNÇ OLAY YAŞANDI.

1

İHRACAT ŞAMPİYONU FENERBAHÇE

ATALARIMIZ 'her şerde bir hayır vardır' diye boşuna söylememiş. UEFA Finansal Fair Play kuralları ve döviz kurlarındaki hızlı yükseliş, Türkiye'deki futbol kulüplerinin transferde daha akılcı hareket etmesini sağladı. Har vurup harman savurma dönemi bitti. Başta 3 büyükler olmak üzere herkes ayağını yorganına göre uzatıyor. Daha da önemlisi **Fikret Orman**'ın ifade ettiği üzere; al al dönemi bitti, sat sat devri başladı. Kulüplerimiz bugüne dek hiç görülmemiş biçimde ihracata yöneldi ve bunun sonucunda Türk futbol tarihinin en büyük futbolcu satışı gerçekleşti. Spor Toto Süper Lig'de mücadele eden kulüpler yurt dışına sattıkları 22 futbolcudan tam 77 milyon 120 bin Euro (yaklaşık 590 milyon TL) kazandı. Spor Toto 1. Lig ekibi İstanbulspor'un 2.5 milyon Euro'ya Fransa'nın Lille takımına sattığı Zeki Çelik'i de eklediğimizde Türk futbolunun ihracat geliri 79 milyon 620 bin Euro'ya (601 milyon TL) ulaştı.

Josef, Giuliano ve **Fernandao**'nun satışından 25.5 milyon Euro kazanan Fenerbahçe, en çok ihracat yapan kulüp olurken, **Okay Yokuşlu, Fabian Castillo** ve **Matus Bero**'dan toplam 9.9 milyon Euro gelir elde eden Trabzonspor ikinci, **Gomis, Cavanda** ve **Carole**'den 9.15 milyon Euro kazanan Galatasaray da üçüncü sırada yer aldı.

2018-19 SEZONU FUTBOLCU İHRACATLARI

OYUNCU ADI	ÖNCEKİ TAKIM	GİTTİĞİ TAKIM	BONSERVİS
Josef de Souza	F.Bahçe	Al Hilal	12 milyon Euro
Giuliano	F.Bahçe	Al Nassr	10.5 milyon Euro
Bafetimbi Gomis	G.Saray	Al Nassr	6 milyon Euro
Okay Yokuşlu	Trabzon	Celta Vigo	6 milyon Euro
Fabri	Beşiktaş	Fulham	6 milyon Euro
Dusko Tosic	Beşiktaş	GZ R&F	4.5 milyon Euro
Aziz Behich	Bursaspor	PSV	4 milyon Euro
Matej Mitrovic	Beşiktaş	C.Brugge	3.5 milyon Euro
William Troost-Ekong	Bursa	Udinese	3.3 milyon Euro
Fernandao	F.Bahçe	Al-Wahda	2.55 milyon Euro
Serdar Gürler	Osmanlı	Huelva	2.5 milyon Euro
Zeki Çelik	İstanbul	Lille	2.5 milyon Euro
Luis Cavanda	G.Saray	S.Liege	2.4 milyon Euro
Sandro	Antalyaspor	Benevento	2.3 milyon Euro
Fabian Castillo	Trabzon	C.Tijuana	2.26 milyon Euro
Mehdi Bourabia	Konya	Sassuolo	2.25 milyon Euro
Okechukwu Azubuike	Y.Malatya	Pyramids	2 milyon Euro
Matus Bero	Trabzon	Vitesse	1.64 milyon Euro
Ryan Mendes	Kayseri	Sharjah	1.5 milyon Euro
Lionel Carole	G.Saray	Strasbourg	750 bin Euro
John Bostock	Bursa	Toulouse	700 bin Euro
Dejan Meleg	Kayseri	Kızılyıldız	300 bin Euro
Dzon Delarge	Bursa	Karabağ	170 bin Euro
TOPLAM			**79.62 milyon Euro**

2

EMRE AKBABA 80'LERİ YAŞATTI

3 **BÜYÜKLER** uzun yıllardır yerli futbolcuların transferleri için birbirleriyle yarışmaktan uzak duruyordu. Sebep malum; yarışı kaybedip futbolcuyu ezeli rakibine kaptırırsan, karizman zarar görür, taraftarın gözünde prestijin sarsılır. Kazanırsan da, 5 milyonluk futbolcuyu 10 milyona alma riski var...

2015'te Fenerbahçe ile Beşiktaş, o dönem Bursaspor'da oynayan **Ozan Tufan**'a talip oldu. Açık artırmayı kazanan Fenerbahçe, bonservis için tam 7 milyon Euro ödemek zorunda kalıp, uzun süre hava attı ama bu paranın karşılığını ne kadar aldı, tartışılır.

3 büyükler arasındaki transfer yarışı özellikle 1980'li yıllarda çok yaşanırdı. Yabancı kontenjanı kısıtlı olduğu için kulüplerin kadrolarının büyük bölümü yerlilerden oluşurdu ve bu da onların aşırı kıymete binmesine yol açardı. O yıllarda futbolcuyu kaçırıp imza attırana kadar bir yerde alıkoymak sıradan bir vaka idi.

Geçen sezon Aytemiz Alanyaspor'da gösterdiği performansla yıldızı parlayan **Emre Akbaba** bize adeta 80'leri yaşattı. Önce Başakşehir'le görüşüp prensipte olumlu yanıt veren **Emre**, daha sonra gördüğü yoğun talep üzerine rotayı 3 büyüklere kırdı. Gönlü Galatasaray'da olsa da, menajerinin Fenerbahçe ile görüşmesine ses çıkarmadı. Sonradan sarı lacivertliler daha yüksek para teklif etmesine karşın sarı kırmızılı renkleri seçti.

AYTEMİZ Alanyaspor'daki performansıyla büyük kulüplerin transfer listesine giren Emre için Galatasaray ve Fenerbahçe yarıştı, kazanan sarı kırmızılılar oldu.

3

JOSEF, AKŞAM 'BİZDE' SABAH ARABİSTAN'DA

22 AĞUSTOS'ta bazı medya kuruluşları Fenerbahçeli Josef de Souza'nın Suudi Arabistan takımı Al Ahli'ye transfer olmak üzere olduğunu duyurdu. Sarı lacivertli kulüp aynı gün resmi internet sitesinden bir açıklama yapıp bu haberi yalanladı. Hatta yalanlamakla da kalmadı; **"Josef de Souza takımımız için önemli bir yere sahip"** ifadesini kullandı. Ama Brezilyalı ertesi gün 12 milyon Euro'ya aynı kulübe satıldı...

"Doğru olan bir haberi niye yalanladınız?" eleştirilerine maruz kalan sarı lacivertliler bu kez yeni bir açıklama yaparak, **"Kulübümüzün yüksek menfaatleri gereği, futbolcunun transferi konusunda El Ahli ile görüşmelere başlanmıştır"** dedi. Kısacası Fenerbahçe, futbolcunun fiyatını artırmak için resmi siteden yalanlama yolunu seçmişti.

4

EN YAKIŞIKLI VE EN YARALI TRANSFER

26 Mayıs'ta Ukrayna'nın başkenti Kiev'de Real Madrid ile Liverpool arasında oynanan Şampiyonlar Ligi finalinin, bir futbolcunun kaderini baştan aşağı değiştireceğini kim bilebilirdi ki... O sezon Liverpool formasıyla Devler Ligi'nde 12 karşılaşmaya çıkıp, İngiliz ekibinin finale çıkmasında büyük pay sahibi olan kaleci **Loris Karius,** hayatının en şanssız maçını oynadı. 2 hatalı gol yiyerek takımının maçı 3-1 kaybetmesine neden olan Alman kaleci, o güne dek el üstünde tutulduğu Liverpool'da bir anda **'istenmeyen adam'** ilan edildi. Gönlü kırık biçimde İngiliz kulübünden ayrılmak zorunda kalan **Karius**, Beşiktaş'la anlaştı. 2 yıllığına kiralık olarak siyah beyazlı formayı giyecek olan Karius için **'en doğru kulübe geldi'** demek yanlış olmaz. Zira **Şenol Güneş,** hepimizin de çok iyi bildiği üzere **Mario Gomez, Ricardo Quaresma, Vincent Aboubakar** ve **Ryan Babel** gibi, kariyeri inişe geçen birçok futbolcuyu yeniden parlatıp uluslararası yıldız haline getirdi. Yakışıklılığı ile de ünlü **Karius**'un da bu oyuncular gibi yeniden bir dünya yıldızı olmaması için hiçbir sebep yok.

● **TRANSFER** döneminin en çok konuşulan isimlerinden biri olan Loris Karius, mankenleri kıskandıracak fiziğiyle de ünlü. Alman kaleci, 2 yıl süreyle kiralık olarak siyah beyazlı formayı terletecek.

5

HEM AĞLARIM HEM GİDERİM

BEŞİKTAŞ, 2016'da Fabri'yi aldığında büyük bir riske girmişti. Zira İspanyol kaleci uzun süredir sakattı. Eski gücüne kavuşup kavuşmayacağı meçhuldu. Ama **Fabri** çok çalıştı, **Şenol Güneş** de onun bu çabasını görüp şans verdi ve sonuçta Beşiktaş'ın birinci kalecisi oldu. Avrupa kupalarındaki Dinamo Kiev ve Olympique Lyon maçlarında akıttığı gözyaşlarıyla hafızalara kazınan Fabri, geçtiğimiz günlerde 6 milyon Euro'ya Fulham'a satıldı. İngiliz ekibine imza atmaya giderken, **"Premier Lig'de oynamak hayalimdi"** dedi. Birkaç gün sonra tekrar İstanbul'a geldi. Ümraniye Nevzat Demir Tesisleri'ne gidip, **Şenol Güneş** ve eski takım arkadaşlarıyla kucaklaşıp vedalaştı. Gitmeden önce düzenlediği son basın toplantısında yine gözyaşı döktü. Hıçkıra hıçkıra yaptığı konuşmasında, **"Buradaki çalışma arkadaşlarıma, oyunculara, teknik heyete, buraya gelip yeniden teşekkür etmek istedim. Bu kulübün bana verdiklerini hiçbir şekilde geri ödeyemem"** dedi. Biz de **'yolun açık olsun Fabri'** diyoruz.

● FULHAM'a transfer olan kaleci Fabri, vedalaşmak için geldiği Ümraniye'deki basın toplantısında gözyaşlarına engel olamazken, "Premier Lig hayalimdi" dedi.

6

ANKARAGÜCÜ HERKESE YABANCI ÇALIMI ATTI!

TRANSFER döneminin en çok ses getiren açıklamalarından biri Ankaragücü Başkanı **Mehmet Yiğiner**'e aitti. Süper Lig takımlarına 14 yabancı **oynatma hakkı verilmesini eleştiren Yiğiner, "Yabancı futbolcu sayısına kısıtlama getirilmesini diliyoruz. Yabancı futbolcu almak için milyonlarca döviz ve paramız dışarıya gidiyor. Oysaki yabancı oyuncu sayısına kısıtlama getirilse, enerjimizi ve ekonomimizi altyapılarımıza harcayabilsek bu uygulama hem Türk futbolunun uluslararası arenada yükselişine, hem de ülke ekonomisine önemli katkılar sağlayacaktır"** dedi. Bu sözleri hepimiz alkışladık ama bir de baktık ki, yabancı sayısının azaltılmasını isteyen Yiğiner, 14 yabancı transfer etmiş.

Sarı lacivertli ekibin kadrosunda bulunan yabancılar şunlar: **Johannes Hopf, Thomas Heurtaux, Bakary Kone, Tiago Pinto, Brice Dja Djedje, Ricardo Faty, Thibault Moulin, Nduka Ozokwo, Anton Putsila, Youness Mokhtar, Alessio Cerci, Thievy Bifouma, Mustafa El Kabir, Lahre Kehinde.**

Youness Mokhtar

Mustafa El Kabir

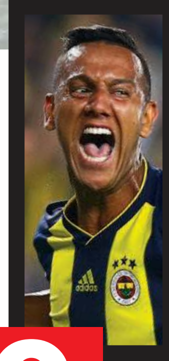
Thomas Heurtaux

●**F.BAHÇE**'ye imza atmak için İstanbul'a gelen Marco Fabian, sarı lacivertli yöneticilerin vazgeçmesi üzerine geri dönmek zorunda kaldı.

7

MARCO FABIAN GELDİĞİ GİBİ GİTTİ

BİLENLER bilir; yabancı bir futbolcu imza atmak için Türkiye'ye kadar geliyorsa, o transfer yüzde 99 bitmiştir. Oyuncu, Türkiye topraklarına indikten sonra geri dönme, transferden vazgeçme ihtimali neredeyse hiç yoktur. Böyle bir şeyin olması için çok önemli olayların olması gerekir. Fenerbahçe, imza atmak için getirdiği **Marco Fabian**'dan son dakikada vazgeçti ve futbolcu geldiği gibi geri gitmek zorunda kaldı. Özellikle 3 büyüklerde neredeyse hiç rastlanmayan bu kararın gerekçeleri konusunda çeşitli iddialar ortaya atıldı. Kimileri, **"Marco Fabian sakattı, sağlık durumu konusunda endişeler olduğu için vazgeçildi"** dedi. Kimileri ise, **"Fenerbahçe, bonservisine 1.5 milyon Euro, kendisine de yılda 1.5 milyon Euro verecekti. Fakat Fabian'ın daha önce Bursaspor'a bedelsiz teklif edildiği öğrenilince başkan Ali Koç transferi iptal etti"** dedi. Velhasıl sonuçta **Marco Fabian** geldiği gibi gitti.

8

TÜRK FUTBOLUNDA SUUDİ BAHARI!

UEFA'nın getirdiği Finansal Fair Play kuralları yüzünden transfer yapamama tehlikesiyle karşı karşıya kalan Fenerbahçe ve Galatasaray, Suudi Arabistan kulüplerine yaptığı oyuncu satışlarıyla krizden çıktı. Sarı lacivertliler, **Fernandao**'yu 2.55 milyon Euro'ya Al Wahda'ya, **Giuliano**'yu 10.5 milyon Euro'ya Al Nassr'a, **Josef de Souza**'yı da 12 milyon Euro'ya Al Hilal'a satıp toplam 25 milyon Euro'yu kasasına koydu. Galatasaray da **Bafetimbi Gomis**'i 6 milyon Euro'ya **Giuliano**'nun takımına yollayarak, istediği transferleri bir nebze olsun yapabildi.

9

G.SARAY'A ELVEDA FENERBAHÇE'YE MERHABA

4 **BÜYÜKLERİN** birbirlerinden futbolcu almama geleneğinin artık ortadan kalkması gerektiğini ilk söyleyen kişi **Fatih Terim**'di. **Fatih** hocanın bu sözlerinin ardından kimileri **Ozan Tufan**'ı, kimileri de **Burak Yılmaz**'ı istediğini öne sürdü. Birkaç gün sonra bunların hepsinin dedikodu olduğu ortaya çıktı. Ama transferin son günü büyük bir sürpriz yaşandı. **Fatih Terim** ile yıldızları barışmadığı Galatasaray'dan ayrılma kararı alan **Tolga Ciğerci**, 1 milyon 925 bin Euro'luk alacağını bırakıp sözleşmesini karşılıklı feshetti ve Fenerbahçe'ye transfer oldu.

10

İSTANBUL DERKEN İSPANYA'YA UÇTULAR

TRABZONSPOR'daki başarılı çıkışının ödülü olarak A Milli Takım'a yükselen **Okay Yokuşlu**'nun adı aylardır 3 büyüklerle anılıyordu. Futbolcunun bu kulüplerden birine gitmesi bekleniyordu. Ancak, elini çabuk tutan Celta Vigo, 1994 doğumlu yetenekli ön liberoyu 6 milyon Euro'ya satın aldı. Milli oyuncunun La Liga performansını merakla bekliyoruz. Umarız yeni bir **Nihat Kahveci** olur ve biz de gururla seyrederiz. Geçen sezon Osmanlıspor'da 13 gol atıp 6 asist üretmesine rağmen küme düşmesine engel olamayan **Serdar Gürler** de La Liga'nın yeni takımı Huesca'ya transfer oldu. Başkent ekibi bu satıştan 2.5 milyon Euro'yu kasasına koyarak ciddi bir gelir elde etti.

ARKADAŞLARI ONU 'WİLL SMİTH' DİYE ÇAĞIRIYOR. ÖYLE Kİ, BREZİLYA'NIN EN ÖNEMLİ SPOR GAZETELERİNDEN GLOBO ESPORTE, JAİLSON'UN FENERBAHÇE'YE TRANSFERİNİ, 'WİLL SMİTH AYRILIYOR' BAŞLIĞIYLA VERDİ.

SPOR ARENA PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

İYİ Kİ HALİL UMUT MELER VAR!

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

CHELSEA'NİN KİRALIK KUMARI: 365 MİLYON EURO ZARAR

Premier Lig, transfer takvimini değiştirdi.
LİG BAŞLAMADAN TRANSFER DEFTERİ KAPANDI.
Böylece alışveriş pek sönük geçti, eski yıllara oranla.

BU YAZIDA CHELSEA'NİN SON 7 YILLIK TRANSFER ÖYKÜSÜNE ODAKLANDIK. BURADA DA ÖZEL BİR BAŞLIK AÇTIK: KİRALIK TRANSFERLER...

Maviler, kiralık sirkülasyonunun en yoğun olduğu kulüplerden. "Pişsin" gayesiyle sağa sola kiralanan ve sonra da “Bundan topçu olmaz” diyerek sattığı ama sonunda pişmanlık duyduğu birçok yanlışı da var. SALAH, LUKAKU VE DE BRUYNE KAÇAN EN BÜYÜK BALIKLAR OLSA GEREK...

CENGİZ İZMİTLİ

İNGİLTERE Premier Lig'de bu sezon ilk defa transfer sezonu normalinden 3 hafta önce, 9 Ağustos'ta kapandı.

Bu kararın alınmasında teknik direktörlerin payı büyük…

Sezon başladıktan sonra transfer yapmanın takımlarında karışıklığa sebebiyet verdiğini dile getirmişlerdi, istekleri yerine geldi. Erken kapanan transfer dönemi dolayısıyla birkaç hamle dışında şaşalı transferler göremedik, Liverpool ve Chelsea'nin kaleci transferlerine ödedikleri bonservisler gündeme oturdu.

Liverpool'un Alisson için ödediği 62,5 milyon Euro'nun etkisinden çıkamamışken Chelsea'nin 80 milyon Euro'luk Kepa hamlesi Premier Lig tutkunlarını çok şaşırttı.

Tottenham mesela, ‘transfer dönemi' kavramı İngiltere Premier Lig'e geldiğinden beri ‘yaz transfer dönemi' boyunca oyuncu almayan ilk kulüp olarak tarihe geçti. Akıllara hemen ‘kiralık' formülü geliyor ama Premier Lig ekipleri için ‘kiralama' yolu da kapanmış durumda, sadece ‘bedelsiz' transfer yapabilirler.

Kiralık demişken de Chelsea'nin geçen sezonlarda ‘kiralık' sirkülasyonuna en çok giren ekiplerden biri olduğunu hatırlatmakta fayda var.

Lukaku, De Bruyne, Courtois gibi isimlerin Chelsea'ye katıldığı 2011/12 sezonundan günümüze Chelsea tam 179 defa oyuncu kiraladı.

Gelen/Giden dengesine baktığımızda bu ‘kiralık' sisteminin pek de yararlarına olduğunu söyleyemiyoruz.

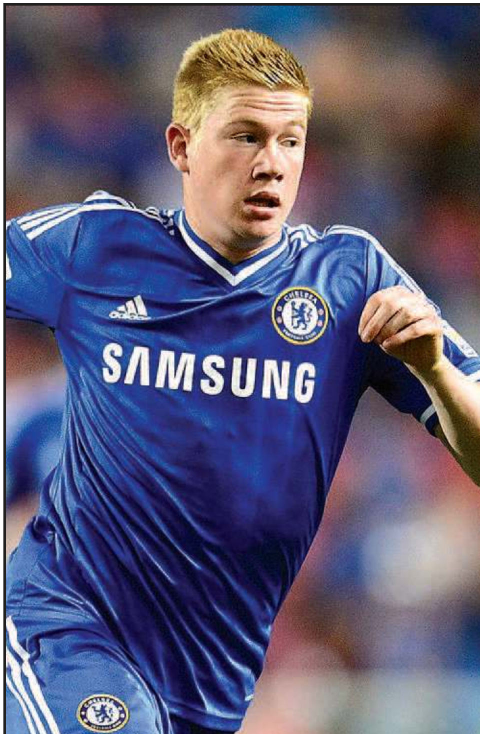
O sezondan sonra transfere 1 milyar 95 milyon Euro harcamışlar, satışlardan ise 730 milyon Euro gelir elde etmişler. Devre arasında transferler olabilir ama kabaca, 7 sezon sonunda yaklaşık 365 milyon Euro zararda olduklarını görüyoruz.

Değdi mi?

2011/12 sonrası alınabilecek 30'dan fazla kupanın sadece 7'sini havaya kaldırabilmişler.

2'şer defa Premier Lig ve FA Cup'ı birer defa Şampiyonlar Ligi, Avrupa Ligi ve Lig Kupası'nı müzelerine götürmüşler.

Peki bu süreçte kimler geldi, kimler gitti? Hangi oyuncuları kiraladılar da takımda değerlendiremeyip elden ucuza çıkarmak zorunda kaldılar? Hangi oyuncuları büyük umutlarla aldılar ama sonunu getiremediler?

2011/12 SEZONU

ALINAN:

Juan Mata, Romelu Lukaku, Raul Meireles, Thibaut Courtois, Gary Cahill, Kevin De Bruyne transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● Courtois, Genk'ten 9 milyon Euro'ya yakın bir bonservis bedeliyle transfer edildi. 1 gün sonra Atletico Madrid'e 1,2 milyon Euro'ya kiralandı. 18/19 transfer döneminde 35 milyon Euro'ya Real Madrid yolunu tuttu. Yerine ise 80 milyon Euro'ya İspanyol Kepa alındı.

Devre arasında yine Genk'ten, 8 milyon Euro'ya gelen De Bruyne, sezon sonuna kadar Genk'e bedelsiz kiralandı. Bir sonraki sezon Werder Bremen'e, 500 bin Euro'ya yakın bir bedelle kiralandı. Büyük umutlarla geldiği Chelsea'de sadece 9 maçta süre alıp Wolfsburg'a, 22 milyon Euro'ya satıldı. 2 sezonluk Wolfsburg macerasından sonra, 3. sezonunun başında Manchester City, 76 milyon Euro ödeyerek Belçikalı oyuncuyu kadrosuna kattı. 18/19 sezonun ilk maçında sakatlanan yıldız ismin değerinin 150 milyon Euro civarında olduğu konuşuluyor.

2012/13 SEZONU

ALINAN:

Eden ve Thorgan Hazard, Oscar, Victor Moses, Cesar Azpilicueta, Demba Ba, Marko Marin transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● Hazard'ların Thorgan'ı, 500 bin Euro'ya Lens'ten takıma katıldı. 2 sezon boyunca Zulte Waregem'e, bedelsiz bir şekilde kiralandı. 1 sonraki sezon M'Gladbach'a, bu sefer 1,5 milyon Euro bedelle kiralandı. Hiç Chelsea forması giymeden, 15/16 sezonun başında, 8 milyon Euro'ya M'Gladbach'a temelli geçiş yaptı. Şu andaki değerinin 20-25 milyon Euro civarında olduğu söyleniyor.

Bir önceki sezon büyük umutlarla, Anderlecht'ten 15 milyon Euro'ya gelen Lukaku ise sadece 12 maçta süre alıp, 12/13 sezonu öncesi West Brom'a kiralandı. 13/14 sezonunda Everton'ın yolunu, 3,5 milyon Euro'luk kiralama bedeliyle tutan golcü için, 14/15 sezonu öncesi Everton yaklaşık 26 milyon Euro ödedi ve bonservisini aldı. 3 sezon daha Everton forması giydikten sonra 85 milyon Euro'ya yakın bir bedelle Manchester United'a transfer oldu. Şu andaki değerinin 100 milyon Euro'nun üzerinde olduğu konuşuluyor.

2013/14 SEZONU

ALINAN:

Willian, Nemanja Matic, Marco van Ginkel, Andre Schürrle, Mohamed Salah, Samuel Eto'o (bedelsiz) ve Kurt Zouma transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● Vitesse'den alınan Marco van Ginkel'i, geride kalan 5 sezonda Chelsea

2011 yılından bu yana Chelsea Kulübü, toplam 179 oyuncu kiraladı. Ve o sezondan beri de 1 milyar 95 milyon Euro'luk bir harcama yapılmış. 730 milyon Euro gelir elde edilse de 7 SEZON SONUNDA YAKLAŞIK 365 MİLYON EURO ZARAR YAZILMIŞ!

formasıyla sadece 4 kere izleyebildik. Takıma katıldığı sezon sakatlıkla geçti, sonraki sezon Milan'a, ondan sonraki sezon da Stoke City'e kiralandı. Sonrasında ise onu hep PSV formasıyla gördük. 10 milyon Euro'ya yakın bonservis ödenen oyuncu için şu ana kadar bir kere, o da Milan'dan, sadece 1 milyon Euro kiralama bedeli alındı. Yaşı daha 25 ama bu sezona girerken de sakatlandı, geri dönüş zamanı ise bilinmiyor.

Devre arasında ise St. Etienne'den, yaklaşık 15 milyon Euro'ya alınan Kurt Zouma, hemen bir gün sonra eski kulübüne kiralık olarak geri döndü ve sezonu orada bitirdi. 17/18 sezonunun başında Stoke City'ye kiralanana kadar geçen 3 sezonda 71 defa süre aldı, Chelsea'nin savunmasında beklenen izi bırakamadı. Kontratı hâlâ Chelsea'de olan savunma oyuncusu, bu sezonun başında ise Everton'a kiralandı. Stoke City ve Everton'un ödedikleri kiralama bedellerinin onun bonservisini çıkardığı söylenebilir. Yaşı da henüz 24, hâlâ umut var diyebilir miyiz?

2014/15 SEZONU

ALINAN:

Diego Costa, Cesc Fabregas, Juan Cuadrado, Filipe Luis, Didier Drogba (bedelsiz) ve Loic Remy transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● Bu incelemenin en dikkat çekici isimlerinden biri, belki de birincisi Mohamed Salah. Basel'den Chelsea'ye 16.5 milyon Euro'ya gelip burada değerlendirilememesi, önce Fiorentina'ya, ardından Roma'ya kiralanması... Roma'nın 15 milyon Euro'ya bonservisini alması ve sonraki çıkışı! Roma, 15'e aldığı Mısırlı oyuncuyu, 1 sezon sonra 42'ye Liverpool'a yolladı. Şu an piyasa değeri 150 milyon Euro'nun da üzerinde. Liverpool formasıyla geçtiğimiz sezon 44 gol attı, 16 asist yaptı ve adını Messi ile Ronaldo'nun arkasına/yanına yazdırdı.

Marko Marin 'kiralama' sirkülasyonun başarısız projelerinden biri. Geldiği sezon sadece 16 maçta süre aldı ve sonrasında Sevilla, Fiorentina, Anderlecht, hatta Trabzonspor'dan yolu geçti. Olmadı, olduramadı, 16/17 sezonunun başında, sadece 3 milyon Euro'ya Olympiakos yolunu tuttu.

2015/16 SEZONU

ALINAN:

Pedro, Abdul Rahman Baba, Asmir Begovic, Kenedy ve Papy Djilobodji transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● 3.5 milyon Euro verilip alınan, 'geleceği parlak' stoper Papy Djilobodji'nin Chelsea forması altında yarım sezonda geçirdiği süre 1 dakika! 1 Eylül 2015'te takıma gelip 21 Ocak 2016'da almanya Bundesliga yolunu tutan Fransız savunma oyuncusu, '1 sene' Chelsea oyuncusu kalamadan 5 Ağustos 2016'da Sunderland'a satıldı. 1 senede 6 milyon Euro kâr söz konusu ama neden geldiği, neden oynatılmadığı ve neden satıldığı soruları hep akıllarda kalacak.

2014/15 sezonunda 31 milyon Euro bağlanan Juan Cuadrado sadece 14 maçta süre bulabilmişti. 2015/16 sezonuna da takımda başladı ama transfer dönemi bitmeden Juventus'a kiralandı. 2016/17 sezonu başında döndü, tekrar Juventus'a kiralık gitti. 2 sezon kiralık ücreti olarak kasaya yaklaşık 7 milyon Euro girdikten sonra 2017/18 sezonu başında 20 milyon Euro'ya temelli Juventus'a geçti. 31 milyon Euro'ya alınan Kolombiyalı sağ açık için yaklaşık 5 milyon Euro bonservis zararı yazıldı.

2016/17 SEZONU

ALINAN:

Michy Batshuayi, N'Golo Kante, David Luiz ve Marcos Alonso transfer edildi.

KİRALANAN:

● 2015/16 sezonunun flaş transferlerinden Ganalı sol bek Abdul Rahman Baba'nın Chelsea geçmişinde 23 maçta süre aldığı yazıyor. 20 milyon Euro'ya alınan 94'lü oyuncu, beklentileri karşılayamadığı için 2016/17 sezonunun başında Schalke'ye kiralandı. Geçen sezonun başında sakatlandı, iyileşince formaya tutunamadı ve devre arasında yine Schalke yolunu tuttu. Şu an Schalke'de kiralık ve piyasa değeri 10 milyon Euro'nun da altına indi.

2014/15 sezonu, yaz transfer döneminin son gününde takıma katılan Loic Remy için 13 milyon Euro'dan biraz fazla bonservis bedeli ödenmişti. 2 sezon boyunca, diğer örneklerin aksine iyi de şans buldu ama değerlendiremedi. Onun da kaderi 'kiralık' sirkülasyonu oldu. 2016/17 sezonunun başında Crystal Palace'a kiralandı. Bir sonraki sezon dönüp serbest kaldı. Crystal Palace'ın 1 milyon kiralama bedeli ödediği belirtildi, 12 milyon Euro bonservis zararı yazıldı.

2017/18 SEZONU

ALINAN:

Alvaro Morata, Tiemoue Bakayoko, Danny Drinkwater, Antonio Rudiger, Davide Zappacosta, Emerson, Olivier Giroud ve Ross Barkley transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

● 2016/17 sezonunun başında yaklaşık 40 milyon Euro ödenen Michy Batshuayi da 'kiralık' sirkülasyonuna giren ve Chelsea'de henüz değerlendirilemeyen isimlerden. Chelsea forması altında geçen 1.5 sezonda 53 maçta forma giyip sadece 23 gole katkı (19 gol – 4 asist) verince gözden düştü ve 2. sezonunun ortasında Dortmund'a kiralandı. Geri döndü, bu sezon da kadroda düşünülmediği açıklandı ve Valnecia yoluna düştü. 2021'e kadar Chelsea ile sözleşmesi var. Yaşı 24, belki ilerde olur ne dersiniz?

2018/19 SEZONU

ALINAN:

Kepa, Jorginho, Kovacic (kiralık) ve Robert Green (bedelsiz) transferleri yapıldı.

KİRALANAN:

Geçtiğimiz sezonun transfer bombalarından biri de Monaco'dan 40 milyon Euro'ya alınan Tiemoue Bakayoko'ydu. 43 maçta süre aldı, Antonio Conte'nin önemli parçalarından ama Conte gidip yerine

Maurizio Sarri gelince gözden düştü 5 milyon Euro kiralık ücretiyle Milan'a gitti. Sarri takımın başında olduğu müddetçe o da 'kiralık' sirkülasyonunda kalacak gibi.

UNUTULMASINLAR

● LUCAS PİAZON: 94 doğumlu forvet oyuncusu Chelsea'ye geldiğinde 18 yaşındaydı, 7.5 milyon Euro bonservis ödendi. Geçen 6 sezonda Chelsea formasıyla sadece 1 Premier Lig maçında süre aldı. Malaga, Vitesse, Frankfurt, Reading ve Fulham takımlarına kiralandı. Sözleşmesi 30 Haziran 2019'da bitiyor.

● ORİEL ROMEU: 2011/12 sezonuna girerken, Barcelona'dan yaklaşık 5 milyon Euro'ya alındı. Takıma katıldığı sezon ve bir sonraki sezonda zaman zaman kendini gösterdi ama 'kiralama' sirkülasyonuna girdikten sonra kayboldu gitti. Valencia ve Stuttgart ile kiralık süreçleri kendini Southampton'da buldu. Southampton ile 4'üncü sezonuna girdi.

● KENNETH OMERUO: 2011/12 sezonun devre arasında takıma katıldı, 1 kere bile Chelsea forması ile Premier Lig'de boy göstermedi. ADO Den Haag, Middlesborough derken ülkemize de uğradı, Alanyaspor ve Kasımpaşa formalarını terletti. 15 Ağustos 2018'de Leganes yolcusu oldu. 30 Haziran 2020'ye kadar Chelsea'nin oyuncusu olarak kalmaya devam edecek.

● CHRİSTİAN ATSU: Ganalı hücum oyuncusu da Chelsea'nin 'kiralık' sirkülasyonuna girip faydalanamadığı isimlerden. İngiltere Premier Lig'i geçelim, Rezerv Lig'de bile Chelsea forması giymedi. 2013/14 transfer sezonunun son gününde Porto'dan 3 milyon Euro'ya gelmişti, gelir gelmez de Vitesse yolunu tutmuştu. Everton, Bournemouth, Malaga derken son durak Newcastle oldu.

● CRİSTİAN CUEVAS: Şilili sol bekin Chelsea kariyeri de sadece 'satın alma' ile sınırlı. 2013/14 yaz transfer sezonunda geldi, o da Vitesse yolcusu oldu. FC Eindhoven, Universidad de Chile, St. Truiden formalarını 'kiralık' olarak giydikten sonra Huachipato bonservisini aldı ama hiç kullanmadan önce Twente'ye, ardından da bu sezon başında Austria Wien'e kiraladı.

● MARİO PASALİC: 2013/14 yaz transfer sezonunda takıma katılan genç yeteneklerden biriydi. 5 sezon boyunca Elche, Monaco, Milan, Spartak Moskova yollarında 'kiralık' olarak forma giydi. Bu sezonun başında da Atalanta'ya kiralandı. Chelsea ile olan sözleşmesi 30 Haziran 2021'de sona erecek.

● DANİLO PANTİC: 2014/15 sezonunda Chelsea'ye geldi, o da henüz Chelsea forması giymedi. Vitesse ve Excelsior sonrası geçtiğimiz sezonun başında, eski takımı Partizan'a kiralandı. On numara pozisyonunda oynayan 96 doğumlu genç oyuncunun Chelsea sözleşmesi 30 Haziran 2021'de bitecek.

BİZİM LİGİMİZDE İLK 3 HAFTA İTİBARIYLA BAKILDIĞINDA VAR İÇİN SANKİ HALİL UMUT MELER BİR 'LANSMANCI' OLDU. BİRÇOK KRİTİK KARAR ONUN YÖNETTİĞİ MAÇLARDA VERİLDİ. VE O DA BAŞARIYLA ÜSTESİNDEN GELDİ.

İYİ Kİ HALİL UMUT MELER VAR!

VAR ODASINA BAKTIĞIMIZDAYSA MHK ŞU ANA KADAR EN ÇOK BÜLENT YILDIRIM'A GÖREV VERDİ. YILDIRIM'I, 4'ER GÖREVLE FIRAT AYDINUS VE BARIŞ ŞİMŞEK İZLEDİ; İLK ÜÇ HAFTA İTİBARIYLA.

Dünya Kupası, başarılı VAR uygulamasıyla çıtayı çok yükseltti. Ama orada VAR odasında dünyanın en iyi hakemlerinin oturduğunu unutmamalı. Ve kararlara duyulan saygının da yerel liglerden yüksek olduğu da hatırda tutulmalı.

MURAT FEVZİ TANIRLI

NE demiş tarihimizin büyük ilim ve din bilgini **Hazreti Mevlana: "Her gün bir yerden göçmek ne iyi,**
Her gün bir yere konmak ne güzel,
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş,
Dünle beraber gitti cancağızım
Ne kadar söz varsa düne ait,
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım..."

VAR geldi geliyor derken, bu yazıyı kaleme aldığım saatler itibarıyla Süper Lig'de 3. haftayı geride bıraktık. Böyle bir geçiş sürecinde bu denli geniş örneği **'eğitim'** kapsamında IFAB'dan rica etsek emin olun bulamazdık. Süper Kupa'daki G.Saray-Akhisar maçındaki bariz gol şansı tartışmasıyla başladık, Süper Lig'in ilk haftasında sanki pilot maç seçilmişçesine bariz hataların yapılması beklenen Göztepe-Evkur Yeni Malatyaspor maçındaki 3 pozisyonla şaşaalı şekilde pik yaptık. **"3 büyüklerden birinin maçında da VAR coşkuyla karşılansın"** düşüncesiyle Kadıköy'de F.Bahçe-Bursa maçında ağırladık. Hoş geldin VAR, sefalar getirdin, iyi ki geldin, ne mutlu bizlere!

Elbette her ülke, biz Türkler gibi 'misafirperver' değil. Aynı hafta sezona başladığımız Fransızlar da 'kibarlık abidesi' genlerine layık görüntüler verdiler. Sezonun açılış maçı Marsilya-Toulouse'da hakemin gerçekten çok zor görebileceği bir elle oynama pozisyonunda VAR yardımıyla penaltı siftahı yaptılar. Açılıştaki tek sıkıntı, hakem **Ruddy Buquet**'in kenara gelip 1 dakikadan fazla izleyip kararı çok geç vermesiydi. Ekranda izlerken çok bariz olduğu gözüken pozisyona niye bu kadar takıldı çok anlayamadım ama olayın kendisinden eğlence çıkardığını düşündüm açıkçası. Düşünsenize keyfi: Onbinler ve maçı izleyen milyonlar, sahanın kenarında VAR yazan bir ekrana bakıp karar vermenizi bekliyor. Neyse ki 2 dakikayı aşmadan penaltıya hükmetti. Herkesin sakin sakin beklemesi takdire şayandı.

Avrupa'nın 4 büyük ligi ve Süper Lig'in ilk haftalarında yaşananları bir mercek altına alalım. Yıllarca Lig TV, Show TV ve Skyturk360 ekranlarında, şimdi de S Sport ekranında 'Avrupa'nın 5 Büyük Ligi ve Süper Lig' başlığında pek çok istatistik kıyası veren bendeniz için '4 Büyük Lig ve Süper Lig'konseptine geçiş travmatik oldu. Neden derseniz, malumunuz Premier Lig kulüpleri VAR'a "Yok istemiyoruz" dediler. İlk 3 haftayı yakından takip eden futbolseverler, yaşananların ardından yeni sezonda VAR gelmesinin kaçınılmaz olacağını İngiliz medyasıyla eş zamanlı olarak dillendirmeye başladı bile. Önce özet tabloya bakalım:

5 LİGDE VAR NE YAPTI?

LİG	HAFTA	VAR'IN KARAR DEĞİŞTİRDİĞİ MAÇ	VAR'LA DEĞİŞEN KARAR SAYISI	VAR DESTEĞİ SONUCU NE OLDU?
Süper Lig	1	2	4	1) Gol İptal Edildi 2) Penaltı İptal Edildi 3) Kırmızı Kart Verildi 4) Gol Geçerli Sayıldı
Ligue 1	1	1	1	Penaltı Verildi
LaLiga	1	1	2	1) Gol Geçerli Sayıldı 2) Penaltı Verildi
Serie A	1	2	2	1) Gol İptal Edildi 2) Penaltı Verildi
Bundesliga	1	2	3	1) Penaltı Tekrar Edildi 2) Sarı Kart, Kırmızıya Döndü 3)-Kırmızı Kart, Sarıya Döndü
Süper Lig	2	2	2	1) Kırmızı Kart Verildi 2) Kırmızı Kart Verildi
Ligue 1	2	2	2	1) Penaltı Verildi 2) Penaltı İptal Edildi
LaLiga	2	2	2	1) Gol İptal Edildi 2) Gol Geçerli Sayıldı
Süper Lig	3	1	1	Penaltı İptal Edildi

Tabloda görüleceği üzere, Süper Lig'de 3 haftada 7 'karar değişikliği' oldu. Bu arada VAR'dan elbette sadece karar değişikliklerinde değil, 'teyit' amaçlı pek çok kritik pozisyonda da faydalanılıyor. Hakem sürekli iletişim halinde. Listedekiler, VAR'ın direkt katkıda bulunduğu, skandal yani IFAB'ın aslında video yardımcı hakemden beklentisinin sağlandığı pozisyonlar. Yoksa her gol olan pozisyonda da zaten VAR odasında gol öncesi herhangi bir ihlal olup olmadığı inceleniyor.

Özet olarak verdiğimiz tablonun bir de detaylarına bakalım:

<table>
<tr><th>HAFTA</th><th>LİG</th><th>MAÇ</th><th>HAKEM</th><th>DEVRE</th><th>VAR ÖNCESİ</th><th>VAR SONRASI</th><th>MAÇ SONUCU</th></tr>
<tr><td>1</td><td>Ligue 1</td><td>Marsilya-Toulouse</td><td>Ruddy Buquet</td><td>1</td><td>0-0</td><td>1-0</td><td>4-0</td></tr>
<tr><td colspan="8">Hakem, elle bariz oynamayı göremedi, VAR uyarısıyla penaltı verdi, gol oldu.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Süper Lig</td><td>FB-Bursa</td><td>Halil Umut Meler</td><td>2</td><td>2-1</td><td>2-1</td><td>2-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Hakem, önce penaltı verdi, VAR uyarısıyla başlangıcının ofsayt olduğu görüldü. Doğru kararla iptal edildi.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Süper Lig</td><td>Göztepe-Y.Malatya</td><td>Özgür Yankaya</td><td>1</td><td>0-0</td><td>0-1</td><td>1-3</td></tr>
<tr><td colspan="8">Y.Malatya'lı Mina'nın attığı gol, ofsayt nedeniyle iptal edildi, VAR uyarısıyla gol verildi.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Süper Lig</td><td>Göztepe-Y.Malatya</td><td>Özgür Yankaya</td><td>2</td><td>0-1</td><td>0-1</td><td>1-3</td></tr>
<tr><td colspan="8">Göztepe'li Castro'nun rakibine şiddetli hareket içeren basmasını hakem göremedi. VAR uyardı, oyuncu atıldı.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Süper Lig</td><td>Göztepe-Y.Malatya</td><td>Özgür Yankaya</td><td>2</td><td>1-2</td><td>1-2</td><td>1-3</td></tr>
<tr><td colspan="8">Göztepe'nin Alpaslan ile attığı golde önce gol kararı verildi. VAR uyarısıyla ofsayt olduğu anlaşıldı, iptal oldu.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>LaLiga</td><td>R.Vallecano-Sevilla</td><td>Mateu Lahoz</td><td>2</td><td>0-3</td><td>0-4</td><td>1-4</td></tr>
<tr><td colspan="8">Sevillalı Andre Silva'nın golü ofsayt gerekçesiyle iptal edildi. VAR uyarısıyla gol kararı verildi.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>LaLiga</td><td>R.Vallecano-Sevilla</td><td>Mateu Lahoz</td><td>2</td><td>0-4</td><td>1-4</td><td>1-4</td></tr>
<tr><td colspan="8">R.Vallecano'lu Embarba'ya faul yapıldı, hakem ceza alanı dışında faulü verdi. VAR uyarısıyla içeride olduğu görüldü ve penaltıya döndü.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Serie A</td><td>Parma-Udinese</td><td>G. Calvarese</td><td>2</td><td>2-0</td><td>2-1</td><td>2-2</td></tr>
<tr><td colspan="8">Skor 2-0 Parma lehineyken topu bariz elle kesen defans nedeniyle VAR uyarısı geldi. Hakem penaltıyı verdi, skor 2-1 oldu.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Serie A</td><td>Torino-Roma</td><td>Marco Di Bello</td><td>2</td><td>0-0</td><td>0-0</td><td>0-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Torino 49'da gol attı ancak VAR uyarısıyla ofsayt olduğu görüldü, hakem golü iptal etti.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Bundesliga</td><td>Bayern-Hoffenheim</td><td>Bastian Dankert</td><td>2</td><td>1-1</td><td>2-1</td><td>3-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Lewandowski'nin penaltısında Robben ile birlikte Hoffenheim'li oyuncular vuruş öncesinde ceza alanı ihlali yaptı ve VAR tekrar ettirdi.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Bundesliga</td><td>Wolfsburg-Schalke</td><td>Patrick Ittrich</td><td>2</td><td>1-0</td><td>1-0</td><td>2-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Hakem Schalke'li defans Nastasic'e faul nedeniyle önce sarı verdi, VAR uyardı, kırmızıya çevirdi.</td></tr>
<tr><td>1</td><td>Bundesliga</td><td>Wolfsburg-Schalke</td><td>Patrick Ittrich</td><td>2</td><td>1-0</td><td>1-0</td><td>2-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Hakem yaptığı faul nedeniyle Wolfsburglu Weghorst'a önce kırmızı kart gösterdi. VAR uyardı ve iptal edip, sarı karta çevirdi.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>Süper Lig</td><td>Akhisar-Ç.Rize</td><td>Serkan Çınar</td><td>1</td><td>0-1</td><td>0-1</td><td>1-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Akhisar'lı Seleznov'un topsuz alanda tükürüğünü doğal olarak hakem göremedi. VAR uyardı ve oyuncu doğru kararla atıldı.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>Süper Lig</td><td>Alanya-Ankaragücü</td><td>Ali Şansalan</td><td>2</td><td>0-0</td><td>0-0</td><td>0-2</td></tr>
<tr><td colspan="8">Sackey'in, El Kabir'e yaptığı müdahaleyi hakem tam göremedi, sarı kart verdi. VAR uyarısıyla şiddetli hareket doğru kararla kırmızı oldu.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>Ligue 1</td><td>Dijon-Nantes</td><td>Jeremy Stinat</td><td>2</td><td>2-0</td><td>2-0</td><td>2-0</td></tr>
<tr><td colspan="8">Nantes'lı A.Toure faul yaptı ve hakem penaltı noktasını gösterdi. VAR uyarısıyla ihlalin ceza alanı dışında olduğu görüldü, penaltı iptal edildi.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>Ligue 1</td><td>Monaco-Lille</td><td>Thomas Leonard</td><td>2</td><td>0-0</td><td>0-0</td><td>0-0</td></tr>
<tr><td colspan="8">Lille'li Zeki Çelik'in ceza alanında rakibini bariz sarılarak düşürmesini hakem görmedi. VAR uyarısıyla penaltı geliyor ancak Falcao kaçırıyor.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>LaLiga</td><td>Espanyol-Valencia</td><td>Del Cerro Grande</td><td>2</td><td>0-0</td><td>1-0</td><td>2-0</td></tr>
<tr><td colspan="8">Espanyol'dan Esteban Granero frikik kullandı ve top kale içine doğru düştü. VAR uyarısıyla gol kararı verildi.</td></tr>
<tr><td>2</td><td>LaLiga</td><td>Valladolid-Barcelona</td><td>B. Bengoetxea</td><td>2</td><td>0-1</td><td>0-1</td><td>0-1</td></tr>
<tr><td colspan="8">Uzatma anlarında Barcelona 1-0 öndeyken Valladolidli Keko gol attı. VAR uyarısıyla ofsayt olduğu tespit edilip, iptal oldu.</td></tr>
<tr><td>3</td><td>Süper Lig</td><td>G.Saray-Alanya</td><td>Halil Umut Meler</td><td>1</td><td>5-0</td><td>5-0</td><td>6-0</td></tr>
<tr><td colspan="8">G.Saraylı Sinan'ın düşürüldüğü pozisyonda hakem önce penaltı verdi. VAR uyarısıyla izledi ve yanlış olduğuna karar verdi. Hakem atışıyla başladı.</td></tr>
</table>

DÜNYA KUPASI ÇITAYI YÜKSELTTİ AMA...

● **VAR** uygulamasına geçen sezon en sancılı başlayan ülkelerden biri Almanya'ydı. Bu sezona başlarken pek çok ülkenin büyük umutla VAR'a geçişindeki en önemli motivasyon kaynağı Rusya 2018 Dünya Kupası'ydı. Mükemmel örnekler yaşandı. Endişe duyanların gönüllerine su serpti. Liglerde de zamanla bu seviyeye yaklaşılabilir ama unutulmaması gereken en önemli nokta, dev organizasyonda dünyanın en iyi hakemlerinin sahada ve video hakem odasında görev yaptıklarını, bundan daha da önemlisi takımların organizasyona her türlü şekilde zorunlu da olsa saygı göstermeleri. İş, yerel rekabete dönünce rengi değişiyor. Bundesliga'da da oyuncu, teknik adam, yönetici ve taraftarlar Rusya'daki gibi niye başarılı olamadığını ilk haftadan yine sorgulamaya başladılar. Bayern Münih-Hoffenheim maçıyla perde açıldı ve Ribery'nin aldığı penaltı çok tartışıldı.

İNGİLTERE NE KADAR DİRENECEK?

● **LİSTEDE** paylaştığım örnekleri çoğaltabiliriz. Ancak asıl tartışma bundan sonraki süreçte Premier Lig için olacak. Özellikle 3.haftada Wolves-Man City maçında ev sahibinin elle attığı gol, Man City'ye verilmeyen penaltı; Bournemouth-Everton maçında alakasız bir pozisyonda bariz gol şansı nedeniyle verilen kırmızı kart; 2. haftada Cardiff-Newcastle maçında 2 skandal kırmızı kartın atlanması gibi örnekler sezon başında çok sık yaşanınca, başta **Pep Guardiola**'ya olmak üzere maç sonlarında basın mensupları fazlasıyla VAR sorusu yönelttiler. Pep, yıllardır hakem konusundaki yaklaşımını büyük takdirle izlediğim şekilde, "Hakem, ilgi alanım değil, işimize bakalım" minvalinde geçiştirse de şampiyonluk yarışının çetin geçeceği bir sezonda olası bir puan kaybının VAR ile önlenecek olması ihtimaline hayır demeyecektir.

"Nalıncı keseri" yaklaşıma alışkınız on yıllardır ama bu sezon en azından hakemlerimiz maç sonrasında haftalarca infaz edilmiyor. Neden? Çünkü çıngar, verilmeyen kırmızı karttan, atlanan penaltıdan çıkıyordu çoğunlukla. Yani VAR'ın düzelteceği ana kapsamından! Ne güzel ki bariz nitelikte skandal hatalar önleniyor. Tabii burada önemli nokta, sağlıklı değerlendirme yapabilmek için tüm futbol kamuoyunun VAR kapsamını net bilmesi şart. Ankaragücü-Trabzon maçındaki gol öncesi faule VAR'ın yetkisi dahilinde olmadığını, karışamayacağını bilmesi şart. Aynı Dünya Kupası'nda Fransız **Griezmann**'ın takımına kazandırdığı yanlış faulün sonrasında gelen golle turu geçmeleri gibi.

Göztepe-Yeni Malatya maçında 3 örnek birden yaşandı. Düşünsenize normal şartlarda VAR olmasaydı sonuçlarını? Malatya'nın ilk golü sayılmayacak, Göztepe'nin iptal edilen golü geçerli sayılacak, **Castro** yaptığı acımazsızca basma hareketinden dolayı atılmayacaktı. Malatya'nın en iyi ihtimalle 1 puanla dönebileceği bir maç olacakken, 3-1'lik skorla 3 puan aldıkları bir 90 dakika izledik.

Hoffenheim teknik direktörü **Nagelsmann**, VAR konusunda ilk haftadan çok sert tepki verdi. Nagelsmann, **"Bayern'in yeni teknik direktörü Niko Kovac bile bu penaltıyı vermezdi, nerede VAR, ne yapıyor? 14 kameraya gerek yok, böyle olacaksa evlerinden takip etsinler, bize stadyumlardaki ekranlar yeter"** şeklinde konuştu.

BARCELONA'YA VAR'DAN CAN

● **LALİGA**'da 2. haftadaki örnek de kritikti. Valladolid-Barcelona maçının uzatma anlarında Valladolid golü buldu. Ev sahibi stat yıkıldı coşkudan ancak VAR uyarısıyla ofsayt kararı geldi. Barcelona'nın 1-0 önde olduğu düşünüldüğünde VAR olmaması halinde 2 puan kaybetmesi işten değildi.

MEMLEKETİMDEN VAR MANZARALARI

● **DİREKT** söyleyeyim ki bizim ülkemize kesinlikle gerekiyordu ve yakıştı. Çok daha da iyi olacak. Bakmayın Bursa Başkanı'nın hala kronikleşen eski tarz **"İstanbul kollanıyor"** açıklamalarına; bakmayın Trabzonspor Başkanı **Ahmet Ağaoğlu**'nun **"VAR'ın hayrını göremedik, hakem bu faulü de doğru göremiyorsa, beceremiyorsa bıraksın"** minvalinde yıllar boyunca başkanlardan duymaktan usandığımız bu tarz açıklamalarına. Gol öncesi faul hatalı olabilir, o pozisyonda yanılması normal de denilebilir. Yapılan ortanın şut çekilip kalecinin kurtarması ve ardından devam eden pozisyonun gol olmasını önceki faule bağlamak. Futbolun doğasında bu kadarı olacak.

VAR NEYE KARIŞIR BİLMEK ŞART

MEVLANA'nın en başta dediği şimdi yeni şeyler söylemek lazım... VAR'ın müdahalede bulunabileceği pozisyonların sınırlarını net bilerek maçları izlemek gerekiyor. Emekleme dönemi çabuk aşılacak gibi. 7 pozisyonda karar değişimi yaşadık ve gayet güzel örneklerdi. Sabırlı olmak şart. Hakemin yorum farkına girecek pozisyonları ayırt etmek şart. Dünya Kupası'ndaki pozisyonları hafızalarınızdan çıkarmayınız. Bazı maçlarda hakemler, oyuncunun rakibini formasından çektiği pozisyonu penaltı olarak değerlendirmişti ve VAR **'tekrar incele'** uyarısı göndermiş,

SÜPER Lig'de bu sezon ilk kez uygulanan VAR sistemi, ilk 3 hafta itibariyle olumlu sonuçlar verdi, birçok hatanın düzelmesini sağladı.

ancak hakem izlemesine rağmen vazgeçmemişti kararından. Hakemin gördüğü ihlal, faul vermek ve dolayısıyla penaltıya hükmetmek için yeterliydi demek ki. Bu yüzden **'skandal hata'** tanımındaki VAR kapsamından uzaklaşmadan VAR değerlendirmesi yapmak şart. Hatta sadece VAR değil, güncel ofsayt uygulamasındaki son değişiklikleri de bilmek gerekiyor ki yine sosyal medyada, gazetelerde ya da TV programlarında gereksiz infial yaratmamak için! Hatta ve hatta, kural hatası/hakem hatası klişesinden sıyrılmak, kural hatası olsa bile 'direkt tekrar kararı' gerekmediği, o hatanın maça tesir durumuna göre TFF'nin hiç kaale almama yetkisi olduğunu bile unutmamak gerek. Bu nedenle en sevilen sözü akıllara not edelim: Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olmayalım.

Castro ve **Sackey**'in kırmızı kartla atıldıkları örneklerdeki gibi VAR desteğiyle oyuncuların ihracı fevkalade. Kabul edelim ki ligimizde temas oyunu çok üst seviyede. Faul sayılarında 5 büyük Avrupa Ligi ile kıyasladığımızda açık ara lider olmamızın tek mümessili hakemler değil elbette, bu oyun şekli çok etkili. Hadi diyelim ki hakemlerimiz %10 hatalı faul çalıyorlar, yine sıralama değişmiyor. Zihniyet değişmeli, oynama isteğini artırıcı önlemler artmalı. Ama önce sahada zamandan çalan oyuncuya ve zemin olarak da topun Ege tabiriyle 'tüngümeden' dümdüz gitmesini sağlayacak önlemler gelmeli. Böyle zeminlerle bu güzel oyunu değersiz hale sokmayalım.

YAPBOZ HALİL UMUT MELER

● **SÜPER** Lig'e VAR sisteminin adaptasyonunda sanki IFAB ile Halil Umut Meler arasında sözleşme imzalanmış ve "Türkiye'ye örnekleri sen yaşat evlat" demişler sanki. **Halil Umut Meler**'i ilk görev almaya başladığı dönemlerden itibaren Lig TV ekranlarında **"Yeni bir yetenek geliyor"** şeklinde övmüştüm. Yolu da FIFA'ya kadar uzandı zaten. İnşallah daha da iyi olur. Gerek Bursa maçındaki VAR uyarısıyla doğru şekilde iptal edilen Bursa penaltısı, **Skrtel**'in el pozisyonundaki kararı, G.Saray-Alanya maçında **Sinan**'a yapıldığını düşündüğü faul nedeniyle verdiği penaltıdan izleyince vazgeçmesi gibi örneklerin hep onun maçlarıdan yaşanması ilginç oldu. **'Yapboz Halil Umut'** oldu resmen.

BİZ ÇILGIN TÜRKLER Mİ? 'PEŞİN SATAN ESNAF' RESMİNDEKİ EDADA GURURLU VE MAĞRUR! BİZİM ÖNCELİKLE NEYİN VAR KAPSAMINDA OLUP OLMADIĞINI İYİ BİLMEMİZ LAZIM. HATTA ŞU OFSAYTI DA ARTIK ÖĞRENSEK İYİ OLACAK(!)

Tecrübe faktörü, analitik değerlendirme, algılama hızı ve becerisi, sakin kalma gibi faktörler VAR hakemliğinde oldukça önemli. Dünya Kupası'da **Collina**, VAR hakemi olarak çoğunlukla İtalyan hakemleri oturtmuştu. Hatta şampiyon Fransa'nın maçlarında hep **Massimiliano Irrati**'nin görev almasının kupa sonrasında eleştiri konusu yapıldığı da olmuştu. İnsanoğlunun bir kısmının içindeki fesatlığı dindirmek imkansız. Hele futbolda, hele yıllardır bu niyetle hakeme bakılan bizde. MHK şu ana kadar en çok Bülent Yıldırım'a VAR görevi verdi. 6 kez görev alan Yıldırım'ın ardından ise 4'er görevle **Fırat Aydınus** ve **Barış Şimşek** geliyor.

Hakemliğin adalet terazisini güçlendirme yolunda, teknoloji sayesinde farklı noktalara her geçen gün adım atılıyor. Yalnız, Premier Lig'de ilk haftada gol çizgisi teknolojisi yardımıyla topun tamamının sadece **'9 mm'** farkla içeriye girip gol değeri kazandığı bir ortamda bu teknolojiyi de ligimize getirmek fevkalade olacaktır. Hakemlerimizin hakem şansının her daim yanlarında olması dileğiyle!

SPOR ARENA + PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

GÜCÜNÜ BiLiMDEN ALAN
ÖNCE TEKNiK DiREKTÖR:

ERSUN YANAL

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

RUGBY'Ci KIZLAR ANLATIYOR:

KAFANI BiR YERE ÇARPARSIN BURNUN KIRILIR DiYENLERi DiNLEMEDiK ÇOK MUTLUYUZ!

BERİVAN, 20 YAŞINDA SPOR BİLİMLERİ ÖĞRENCİSİ. BEGÜM, 24 YAŞINDA BİYOMEDİKAL MEZUNU. ECE, 26 YAŞINDA GEMİ MÜHENDİSİ. HEPSİNİ 'ERKEK SPORU' OLARAK BİLİNEN RUGBY BİR ARAYA GETİRDİ. KADIN RUGBY'CİLERLE KONUŞUP, BU SPORA NASIL BAŞLADIKLARINI VE BEKLENTİLERİNİ KONUŞTUK...

UĞUR ÖNVER

KİM demiş Rugby erkek sporudur diye? Kızların kıran kırana mücadelesi. Sakatlanmaktan korkmayan kasksız Rugby Lig oynayan cesur yürekler.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Vadi'deki Rugby Lig Festivali'ne katıldım ve bu sporu yapan gençlerle tanıştım. Erkekler tamam ama kızların da en az onlar kadar hevesli ve başarılı olduğunu gördüğümde **'Onlarla mutlaka konuşup bu işin arkasındaki duyguyu öğrenmeliyim'** dedim. Sizler için 3 ayrı takımdan başarılı Rugby'ci kızlarla konuştum...

Berivan, 20 yaşında, Spor Bilimleri Fakültesinde okuyor. Masa tenisi, güreş, tenis hemen bütün bireysel sporları denemiş. Rugby ile tanışması 18 yaşında. Ailesinden gizlice antrenmanlara başlayıp bu dalda milli takım seviyesine yükselen bir isim. Annesi ilk öğrendiğinde **"Vah kızım! Burnun kırılır!"** demiş. Ağabeyinin de desteğiyle devam etmiş ve bugünkü seviyeye gelmiş. **"Rugby oynadığım zaman ne kadar güçlü olduğumu hissediyorum, özgüvenim artıyor"** diyor. En büyük hayali Van'da bir kız Rugby takımı kurmak.

Begüm, 24 yaşında, Başkent Üniversitesi Biyomedikal mezunu. 2 yıl kickboks yaptıktan sonra Rugby ile tanışmış. "Rugby en iyi stres atma yolu" diyor. Annesi ilk başta endişelenmiş **"Kafanı bir yere çarparsın!"** diye korkmuş. Babasının da desteğiyle devam ettiği Rugby sayesinde işe girdiğini söylüyor. İş görüşmesinde bu özelliği onu ön plana çıkarmış. **"Bu spor sayesinde kondisyonum ve özgüvenim arttı, güçlendiğimin farkına vardım"** diyor. O da milli takım seviyesinde.

Ece, 26 yaşında (20 gösteriyor) İTÜ'den mezun bir gemi mühendisi. 5 senedir Rugby oynuyor, Amerikan futbolunu seyrederek başlamış. Futbolla başlamış spor hayatına, iyi bir golcüyken şimdi Rugby'de milli formayı giyiyor. Cesur ve gözü kara biri olarak tanımlıyor kendini. **"Düşmekten korkmayan herkes bu sporu yapabilir bir tehlikesi yok, bu spor sayesinde güçlü bir vücudum oldu"** diye vurguluyor.

Üçünün de ortak söylemi **"Güçlü hissetmeleri ve bu sporun tehlikeli olmadığı"** üstelik korumasız oynamalarına rağmen.

Tüm dünyada çok popüler olan Rugby sporunun ülkemizde de bu kadar yaygınlaşması ve benimsenmesi, özellikle genç kızlarımızın bu takım oyunuyla güç ve özgüven kazanması beni fazlasıyla mutlu etti. Çünkü bu genç kızlarımız, benim diyen erkeklerin cesaret edemeyeceği bir sporu yapıyor, Rugby Lig'de kollarına bir bilezik daha takıyorlar.

BALKANLAR'IN EN BÜYÜĞÜ OLDULAR

● **HENÜZ** yeni olmasına rağmen hızlı bir yükseliş gösteren Kadın Rugby Milli Takımımız, tarihinde ilk kez katıldığı Balkan 9'lu Rugby Şampiyonası'nda birincilik kürsüsüne çıkmayı başardı. Gruplarda Arnavutluk'u 28-4, Bosna Hersek'i 16-0 gibi farklı skorlarla yenen takımımız, finalde de ev sahibi Sırbistan'ı uzatma sonunda 14-10 yenerek şampiyon oldu.

● GEÇTİĞİMİZ günlerde İstanbul Vadi'de düzenlenen Rugby Lig renkli görüntülere sahne olurken, ben de ilk kez katıldığım bu organizasyonda keyifli anlar yaşadım.

RUGBY LİG DERNEĞİ BAŞKANI GÜROL YILDIZ:

FEDERASYON OLUYORUZ VE DÜNYA ŞAMPİYONASI'NA KATILIYORUZ

TÜRKİYE'de Rugby Lig'in gelişmesi için birlik kuran ve gençleri bu spora teşvik eden Başkan **Gürol Yıldız**'la konuştuk…

- Sizi tanıyabilir miyiz?

● 27 yaşıma kadar Avustralya'da, Sydney'de yaşadım, daha sonra iş için Türkiye'ye döndüm.

- Rugby Lig ile nasıl tanıştınız?

● Esasen Rugby Lig ile ilkokul çağlarımda tanıştım. Biz o zamanlar okullarda, sokaklarda, kulüpler de bu sporu oynardık. Türkiye'de nasıl tanıştığıma gelirsek Avusturalya'daki kuzenim sosyal medyada Türkiye'de Rugby Lig'in başladığını görüp bana haber vermesiyle bu sporun Türkiye'de de oynandığını öğrendim. Hemen temasa geçerek nasıl yardımcı olabileceğim konusunda görüşmelere başladım.

- Rugby Lig nedir?

● 130 yıllık özgeçmişe sahip olan İngiltere'de doğmuş ve bütün dünyaya yayılmış olan bir spor dalıdır. Kısaca özetlemek gerekirse futbol ve güreşin birleştirilmiş hali gibi düşünebiliriz. 3 tür formatta oynanıyor. Bunlar; kadın ve erkek takımları olarak

13'lü 80 dakikalık, 9'lu 18 dakikalık ve yaz dönemlerinde 5'li 10 dakikalık Plaj Rugby Lig olarak oynanmaktadır.

- Türkiye'de Rugby Lig nasıl gidiyor?

● Rugby Lig derneğimize Avrupa Rugby Lig Federasyonu tarafından gözlemci statüsü verildi. Bunun anlamı Avrupa'da maçlara katılabilmemiz demek. En kısa zamanda üyelik statüsüne geçmek için çalışmalarımız devam ediyor. Bu da Rugby Lig Dünya kupalarına katılabilme hakkı demek.

- Rugby Lig'i geliştirmek için neler yapıyorsunuz?

● Rugby Lig'i geliştirmek için bol bol müsabakalar düzenliyoruz. Çünkü bu spor Türkiye'de henüz çok fazla tanınan bir spor değil bu müsabakalar sayesinde insanlar bu sporla tanışıyorlar. Hakemler ve koçlar için eğitim programları düzenliyoruz. İlkokul ve liseleri bu sporla tanıştırıyoruz.

- Türkiye'de kaç tane Rugby Lig takımı var?

● Oynanış biçimlerine göre takım sayıları değişmekte. 13'lü formatında 8 takım, 9'lu formatında 12 takım, plaj formatında 20'nin üzerinde takımımız var.

- Bundan sonraki planlarınız nelerdir?

● 8 Eylül'de ilk defa Türkiye'de kadın karma müsabakasını düzenleyeceğiz. 2-10 Eylül 2018 tarihinde İngiltere'den gelen üniversite karması takım bizim ev sahipliğimizde Türkiye'de kamp yapacak ve biz de onlarla maçlar yapacağız. 1-13 Ekim tarihlerinde Avustralya'nın başkenti Sydney'de Dünya Şampiyonası'na katılacağız. Türkiye'den 8 oyuncumuz gidiyor ayrıca bu sporu yurt dışında yapan Türk asıllı oyuncularımız da bize katılacak. 2018-2019 Rugby Lig sezonumuz ekim ayında başlayacak

GÜROL YILDIZ, RUGBY LİG'İ GELİŞTİRMEK İÇİN BOL BOL MÜSABAKA DÜZENLEDİKLERİNİ, İNSANLARIN BÖYLELİKLE BU YENİ SPOR DALINI TANIYIP ÖĞRENDİĞİNİ SÖYLÜYOR.

- Rugby Lig Derneği federasyon olacak mı?

● Şu anda Derneğimiz Avrupa Rugby Lig Federasyonu ve Dünya Rugby Lig Federasyonu tarafından onaylanmış bir Türk Rugby Lig Derneğidir. Biz federasyon olabilmek için elimizden geleni yapıyoruz Avrupa ve Dünya federasyonları tarafından Türkiye'de federasyon olabilmemiz destekleniyor. Ankara'ya gereken tüm başvurularımızı yaptık görüşmelerimiz devam ediyor.

BİR TEKNİK DİREKTÖR YA DA TEKNiK BİR DiREKTÖR PORTRESİ:

ERSUN YANAL

ERSUN YANAL, TÜRK FUTBOLUNU BİLİM VE İSTATİSTİKLE TANIŞTIRAN İSİMDİR. ELEKTRONİK KALP ATIM TAKİP SİSTEMİ DE, BİLGİSAYARLA MAÇ ANALİZ PROGRAMLARI DA, ANTRENMAN VE MAÇLARDA FUTBOLCULARIN NE KADAR ENERJİ SARF ETTİKLERİNİ ÖLÇEN SİSTEM DE YANAL'IN ÖNCÜLÜĞÜNDE MEMLEKET FUTBOLUNA GİRER.

ELİF ÇONGUR

TEKNİK direktör dediğimiz kavramın en basit tanımında **"bir spor takımının oyuncularını kurduğu düzene göre oynatan kişi"** yazar. Teknik direktörü; antrenörden, çalıştırıcıdan filan ayıran temel şey cümledeki şu vurgudur: **"Kurduğu düzene göre".** Teknik direktör bir düzen kuracak, bu düzeni kurarken **"başvurulması gereken beceri, işlem ya da yollar"**ı yani tekniği kullanacaktır. Adı gayet üstündedir.

Bu yazı, bana göre teknik direktörlük tanımının karşılığını tam olarak vermeyi başaran **Ersun Yanal**'ı anlatmaya çalışacak. Her şeyin giderek vasata teslim olduğu, hak edene hakkının teslim edilmediği, saha dışının saha içinden kıymetli olduğu bu zamanlarda **Ersun Hoca**'dan söz etmenin tam zamanıdır…

OTOSTOPLA İDMANA

Ersun Yanal futbola Denizli'de başlar. Denizlispor'da oynadığı genç takımların ardından profesyonel takıma yükselir. Manisa Spor Akademisi'ni kazandığı için Turgutluspor'da bir yıl futbol oynayıp Manisaspor'a transfer olur, 1984 yılına kadar burada oynar. 1985'te Emsan Şirinköy İdman Yurdu'nda forma giyer, 1986'da Nazilli Belediyespor takımına transfer olarak 3. ligde oynamaya başlar. Nazilli Belediyespor'da oynarken araya askerlik görevi girer, dönüşteki adresi Sarayköyspor'dur. Böyle bir paragrafta anlatılıp geçilebilecek bu hikâyenin altında; antrenmanlara bazen otostop çekerek yetiştiği, olmazsa kamyonetlerin arkasına atlayarak gittiği, futbol aşkı ve emekle yoğrulmuş uzun yıllar yatar.

Hocalık kariyerinde de Anadolu takımlarının zorlu yollarında yürüdüğü uzun yıllar vardır. Türkiye futbolu, **Ersun Yanal**'ı 1988-89 sezonunda Denizli Belediyespor takımında antrenör/futbolcu olarak görür. Bir sonraki sezon takımın antrenörüdür. 1990'da 3. ligde oynayan Sarayköyspor'u altı ay çalıştırır. 1990-92 yılları arasında Denizlispor'da altyapı sorumlusu olarak görev alır. 1993 yılında, Denizlispor 2. ligdeyken **Ömer Kaner**'in yardımcısı olarak görev alır, o sezon Denizlispor Süper Lig'e çıkar. 1994-1995 sezonunda yardımcı antrenör olarak **Ümit Kayıhan** ile birlikte çalışmaya başlar, ikinci yılın son sekiz haftasında **Ümit Kayıhan** görevi bırakır, **Yanal, Tevfik Lav** ve **Metin Bayındır** göreve devam eder.

TARİHİN EN İYİ GENÇLER'İ

Bir sonraki sezonda göreve gelen **Mitroviç** henüz üçüncü haftada takımdan ayrıldıktan sonra, görevi yine aynı ekip devralır ve **Yanal** dokuz hafta boyunca aynı ekiple Denizlispor'u çalıştırır. Ardından Salihlispor'da teknik direktörlük yapar. Bir sonraki durak 2. ligde olan Denizlispor'da teknik direktörlük ve 1998-99 sezonunda kazanılan şampiyonluk sonrası çıkılan birinci lig olur. 2000-01 ve 2001-02 sezonlarında çalıştırdığı Ankaragücü, ilk yıl altıncı, ikinci yıl dördüncü olarak Avrupa Kupalarına katılır ve tarihinin en başarılı sonucunu alır. Yanal, 2002-03 ve 2003-04 sezonunda Gençlerbirliği'nde çalışır ve her iki sezonda da Türkiye Kupası finali oynar. **Yanal**'lı Gençlerbirliği 2002-03 sezonunda ligi üçüncü bitirerek tarihinin en iyi skorunu yakalar. 2003-04 sezonunda Avrupa kupalarında sırasıyla Blackburn Rovers, Sporting Lizbon ve Parma takımlarını eler ve o yıl UEFA kupasını kazanan Valencia'yı kendi evinde 1-0 yener.

Yanal 2004 sezonu henüz bitmeden milli takımla anlaşır. Milli takım kariyerinde çıktığı 14 maçta milli takım, tarihinde gruplarda en çok gol atan takım olur. Grupta ikinci sırada bulunan milli takımdaki görevine, takıma almadığı **"meşhur"** bir futbolcu üzerinden başlatılan yıpratma sürecinin sonunda son verilir. 2006-2008'de Vestel Manisaspor'da görev yapan **Yanal**, oynattığı futbolun yanı sıra ileriki dönemde milli takımın iskeletini oluşturacak birçok oyuncunun yetişmesini sağlar. 2008-09 sezonunda Trabzonspor'da çalışır, 2010-11 sezonunda TFF Futbol Geliştirme Direktörü olarak görev yapar. 2012-13 sezonunda teknik direktörlüğünü yaptığı Eskişehirspor'u Avrupa Ligi'ne taşır. Bu dönemde Eskişehirspor'un birçok oyuncusu, **"büyük"** takımlara transfer olur.

EN ERKEN ŞAMPİYONLUK

2013-14 sezonunda Fenerbahçe teknik direktörü olarak Süper Lig şampiyonluğu kazanır. Bu şampiyonluk Türkiye liglerinde ilan edilen en erken şampiyonluk olarak tarihe geçer. 2014-15 sezonunun ardından, 2016-17 sezonunda yeniden Trabzonspor'da görev alan **Ersun Yanal,** 2018 sezonun başında görevinden ayrılır.

Ersun Yanal, rahatlıkla söyleyebiliriz ki Türkiye futbolunu bilim ve istatistikle tanıştıran isimdir. Elektronik kalp atım takip sistemi de, bilgisayarla maç analiz programları da, antrenman ve maçlarda futbolcuların fiziksel olarak ne kadar enerji sarf ettiklerini, ne kadar mesafe kat ettiklerini ölçen sistem de **Yanal**'ın öncülüğünde memle

ket futboluna girer.

Yanal'ın dayanıklılık ve kuvveti geliştirmeyi odağa alan antrenman programları da gücünü bilimden alır. Geçtikleri dayanıklılık testiyle önce her bir futbolcunun seviyesi belirlenir ve her birine bu seviyeye göre bireysel antrenman programı uygulanır. O yüzden önceki yıllarda tanıdığımız, çok da dayanıklı olmadığını gördüğümüz futbolcuların **Ersun Hoca**'yla çalışmaya başladıktan sonra gösterdikleri fiziki gelişim asla tesadüf değildir.

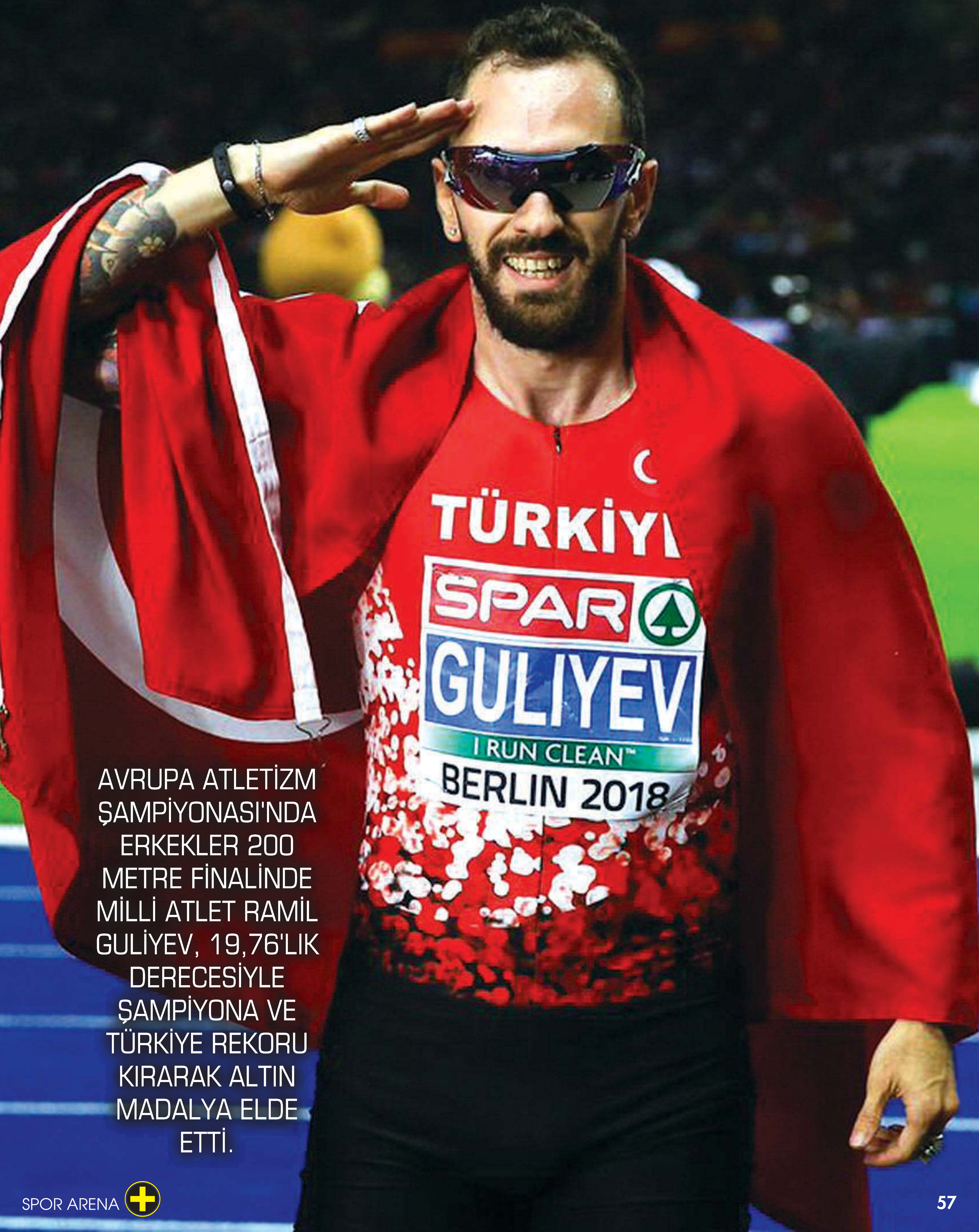
Zaten **Ersun Yanal**'ın futbol anlayışında tesadüfe yer yoktur. O yer bilimle doldurulmuştur. İsokinetik testler, kuvvet antrenmanları, futbolcuların zayıf kaslarının tespit edildiği yöntemler, taktik çalışmalarda pozisyon tespitleri için drone görüntüleri kullanmak, altyapı oyuncularını bu bilimselliğin içine dâhil etmek, spor psikologlarından destek almak gibi sayılabilecek pek çok çağdaş anlayışa ülke futbolunda öncülük etmiştir. Bütün bunların sonucunda, bir **Ersun Yanal** takımında; rekor sayıda ikili mücadeleye giren, çoğunu kazanan, kuvvetli, enerjisi düşmek bir yana maç sonuna kadar giderek artan, baskı yapan, karşı takıma nefes aldırmayan, hücum eden, gol atan, minimum sakatlık yaşayan, ideal kilosunda, sağlıklı futbolcular izleriz. **Ersun Yanal**'ın tedrisatından geçerek yola çıkan o futbolcuların kariyer basamaklarını nasıl tırmandıkları gözümüzün önünde. Şimdilerde de **Yanal**'ın uzun yıllar yardımcılığı yapan, yol arkadaşı **Kemal Özdeş**'in başarılarına tanık oluyoruz.

Evvelce de söylediğim gibi saha kenarında tepinmenin **"iyi hocalık"** göstergesi olarak kabul gördüğü memlekette **Ersun Yanal,** heyecanını hep akılla dengeler. Cerrahlığa ilgi duyduğunu, hatta kimi zaman ameliyatlara girdiğini bildiğimiz **Ersun Hoca,** saha kenarında ameliyattaki bir cerrah gibidir: Gereğini yaparken sakin, güvenilir, tantanasızdır. Sansasyon severlerin **"donuk"** ve **"soğuk"** bulduğu tavırlarının altında bence bilime ve gerçeğe duyduğu inanç yatar. Aşırılıktan, gösterişten, şovdan uzaktır. Kazanmak için her yolu mubah saymaz. O yüzden bazı toplara hiç girmez. **Tanıl Bora** onun için **"Hırsı rasyonalize etmenin, futbol öğretmenliğinin temellerinden olduğunu en iyi kavrayanlardan biri. Saha kenarında tepinmez. Tipik bir Yanal sahnesi: Kararlı adımlarla çizgiye gelip birisine bir tembihte bulunup kulübeye geri döndüğünü görürsünüz. Demagoji yaptığını, alengirli imalarda bulunduğunu, komplo teoremleri kurduğunu hiç işitmedik. Her zaman 'fair'"** demişti.

Ben de o vakit son günlerde kafamı sürekli meşgul eden bir meseleyle kapatayım yazıyı, **Ersun Yanal** bağlantısını siz kurun. **Ferhan Şensoy** yaşayan en büyük halk komiğimiz. Yeterince bildik mi kıymetini? Yazdıklarının değerini, dünyada bir tek kendisine has oynama biçimini, tiyatromuzu oyunlarıyla, uygulamalarıyla, biçemiyle nerelere taşıdığını? Bir tiyatro insanı, kuramcısı, yazarı, uygulamacısı, yönetmeni, tiyatro sahibi olarak üstelik de arkasına geleneksel tiyatromuzu alarak yarattığı büyük kopuşun, yaptığı büyük devrimin hakkını layığıyla verdik mi? Adını tiyatro okullarına, en büyük ödüllere, sahnelere vermekte geç kaldık.

Geç kaldık ama bir **Ersun Yanal** takımı gibi koşarsak kesin yetişiriz.

AVRUPA ATLETİZM ŞAMPİYONASI'NDA ERKEKLER 200 METRE FİNALİNDE MİLLİ ATLET RAMİL GULİYEV, 19,76'LIK DERECESİYLE ŞAMPİYONA VE TÜRKİYE REKORU KIRARAK ALTIN MADALYA ELDE ETTİ.

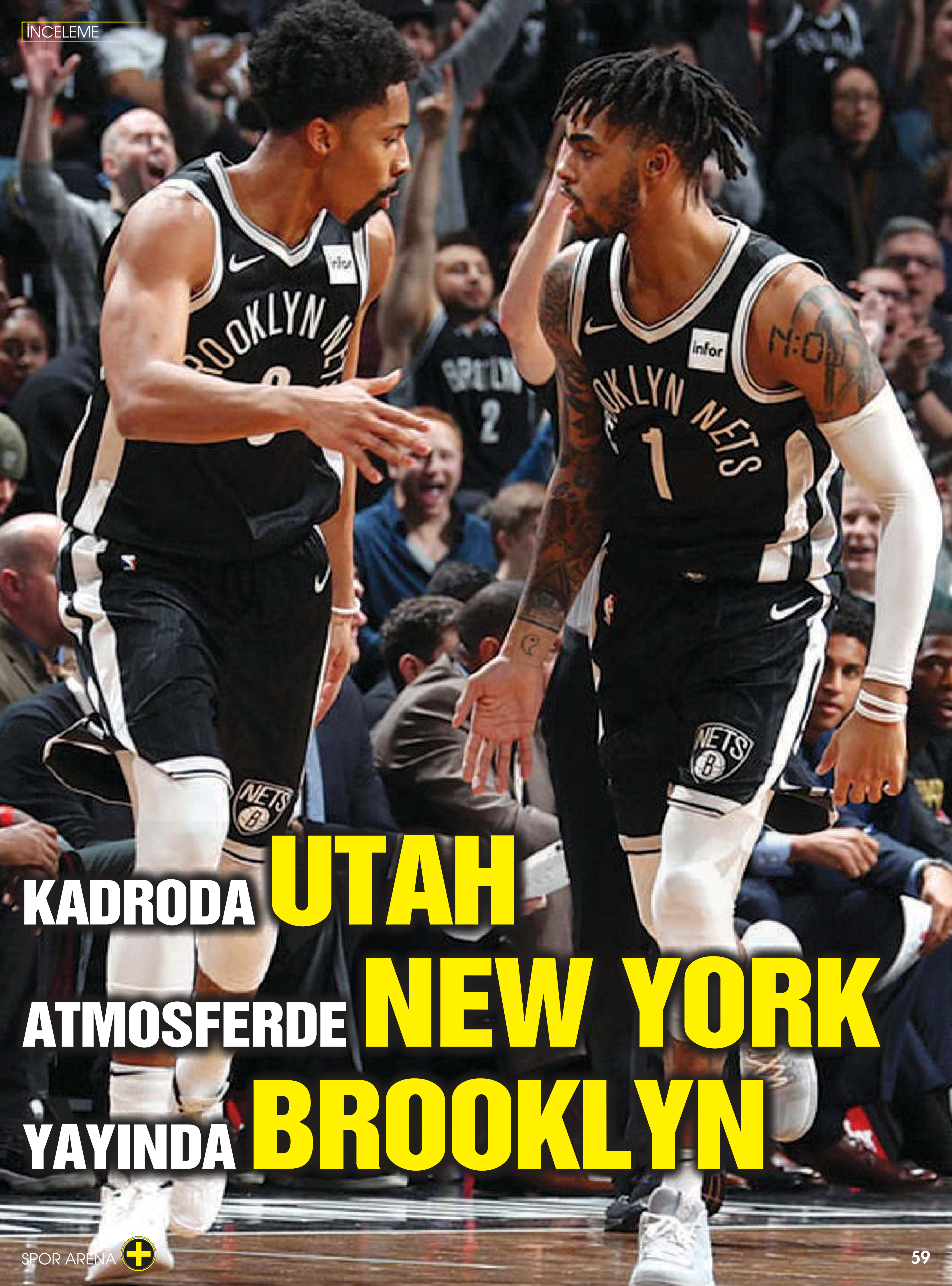
SPOR ARENA + PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

COMOLLI-COCU DEĞİL
EMRE-YANAL

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

KADRODA UTAH ATMOSFERDE NEW YORK YAYINDA BROOKLYN

NBA, GELECEK AYIN ORTASINDA BAŞLIYOR. NBA LEAGUE PASS KULLANANLAR BİLİR. HER TAKIM İZLEYİCİLERE AYRI BİR İZLEME DENEYİMİ SUNUYOR. EN İZLENESİ 15 TAKIMI GELECEK AYA BIRAKMAK KOŞULUYLA BU SAYIDA DİĞER TAKIMLARIN 'İZLENİLESİ' DURUMLARINA BAKALIM.

ARAS BAYRAM

NBA, gelecek ayın ortasında başlıyor. NBA League Pass kullananlar bilir. Her takım izleyicilere ayrı bir izleme deneyimi sunuyor.

En izlenesi 15 takımı gelecek aya bırakmak koşuluyla bu sayıda diğer takımların 'izlenilesi' durumlarına bakalım.

Kriterimiz şu: Kadro kalitesi, atmosfer ve yayıncılık.. Her birine 10 üzerinden puan verdim.

Kadro kalitesinde 7 puanla Utah Jazz'ı başa koyuyorum. Arkasına da 6 puanla Indiana Pacers'ı ekliyorum.

Atmosferi en iyi olan takım, 8 puanla New York Knick… 6'şar puan verdiğim Charlotte Hornets ve Utah Jazz..

Brooklyn Nets, 10 tam puanla yayıncılık puanı en yüksek takım.

New York Knicks'i de 8 puanla ikinci sırada görüyorum.

Tüm kriterleri göz önüne aldığımızda toplamda 17 puana ulaşan New York Knicks, Charlotte Hornets ve Utah Jazz en izlenesi takımlar.

NBA 16 Ekim'de başlıyor malum. ABD'nin en önemli diyebileceğimiz iki basketbol yazarı Zach Lowe ve Bill Simmons da bir süredir sezon başlamadan, NBA takımlarını izlenebilirliklerine göre sıraya diziyor. İşbu yazı da tamamen bu fikrin araklanmasıyla yazıldı nitekim! Konumuz spor medyası, derdimiz ise izlediğimiz sporlar, bunların sunumu, ve nasıl tükettiğimiz. NBA League Pass kullananlar muhakkak biliyordur her takım farklı bir izleme deneyimi sunuyor, seçim şansı da olduğundan, takımlar sıralanmaya muhtaç.

Takımları 3 kategoriye göre 10 üzerinden puanladım: Kadro kalitesi, atmosfer ve yayıncılık. Buyurun listemizin ilk kısmına:

30- ATLANTA HAWKS

Kadro Kalitesi: 1
Atmosfer: 1
Yayıncılık: 2

● Hawks GM'i, Golden State mezunu Travis Schlenk normal insan gibi davranıp Luka Doncic'i seçse yine arada bir izlenirdi Hawks maçı, sezon sonunda birilerinin play-off kaderini belirleyecek enteresan bir fikstüre denk gelmedikleri sürece tek bir maçlarını izleyeceğimi sanmıyorum. Salon DJ'i oldukça başarılı, yayında da efsane Dominique Wilkins var. Başka da hiçbir numaraları yok.

29 SACRAMENTO KİNGS

Kadro Kalitesi: 1
Atmosfer:2
Yayıncılık: 1

● Benim gibi yaşlılar bilir, Sacramento zirveye oynadığında salon dolar, NBA'de pek de alışık olmadığımız bir atmosfer yaratmayı becerirdi taraftarları. O günleri baya bir geride kaldı. Fenerbahçe taraftarları için Bjelica-Bogdan ikilisinin belli bir çekiciliği olacaktır elbet ama takımla ilgili yazabileceğimiz pozitiflikler bundan ibaret.

28 ORLANDO MAGİC

Kadro Kalitesi: 2
Atmosfer: 1
Yayıncılık: 1

● Orlando, ligin en gürültülü salonlarından birine sahip, yaşımdan dolayı pek kafam kaldırmıyor benim, üstelik 3 metrelik 15 tane oyuncu biriktirelim stratejisini de pek çözebilmiş değilim, hele takımın point guard sorunu ortadayken. Takım Twitter hesabı, geçen sezon 3 asist ortalamasıyla takımın asist kralı olan Shelvin Mack'i kutladı mesela. Bu tür gariplikler ve Aaron Gordon'ın hava harekatları ilgi çekebilir belki.

27 CHİCAGO BULLS

Kadro Kalitesi: 1
Atmosfer: 5
Yayıncılık: 2

● Fred Hoiberg, takımdaki süperstar egolardan kurtulduktan sonra kafasındaki basketbolu oynatmaya başladı ama bunun yeterliliği oldukça büyük tartışma konusu. Chicago malum NBA'in en önemli pazarlarından biri, takımın da ufak da olsa play-off kovalama şansı var, üstelik formaları da her daim muazzam. Yükselebilirler bu listede.

26 DETROİT PİSTONS

Kadro Kalitesi: 2
Atmosfer: 1
Yayıncılık: 6

● Detroit, elbette kadro olarak Orlando'dan falan iyi takım ama ABD'yi vuran ekonomik krizin en çok etkilediği şehir olan Detroit'in salonu boş kalınca insanın içini buhranlar basıyor, halbuki 2000'lerin ortasındaki efsane takım salonu doldurur her pozisyonu seyircisiyle birlikte savunurdu. Üstelik NBA'in en izlenesi koçlarından Stan Van Gundy de kenarda huysuzluk yapamayacak artık. Pistons'ın en önemli artısı NBA'in en iyi yorumcularından George Blaha'nın hala yayın ekibinde olması.

25 CLEVELAND CAVALİERS

Kadro Kalitesi: 5
Atmosfer: 2
Yayıncılık: 1

● LeBron sonrası enkazı izlemenin kendine has bir çekiciliği olacaktır elbet ama bunun ne kadar süreceği de çok büyük merak konusu. Kevin Love'ın sakatlık ve Ty Lue'nun da form durumuna göre Cleveland da play-off kovalayabilir, hele bir de Love Wolves zamanına yakın bir hale dönerse bu takımı izlemek için sebepler birer birer artacak fakat o taraftarların dünyanın en kötü şarkısı olan "LETS GO CAVS" "LETS GO CAVS"e eşlik etmesi yayındaki ikilinin iğrenç yorumları hakikaten çekilmeyecek durumda.

24 PHOENİX SUNS

Kadro Kalitesi: 2
Atmosfer: 3
Yayıncılık: 3

● Phoenix'in yine sezon başında belli bir çekiciliği olabilir, formalar bir acayip,

KADRODA 7 PUANLA UTAH, ATMOSFERDE 8 PUANLA NEW YORK, YAYINCILIKTA DA 10 TAM PUANLA BROOKLYN EN İYİSİ. TÜM KRİTERLERİ GÖZ ÖNÜNE ALDIĞIMIZDAYSA 17 PUANA ULAŞAN NEW YORK, CHARLOTTE VE DE UTAH, İKİNCİ KATEGORİDEKİ EN İZLENESİ TAKIMLAR...

draft'ın bir numarası DeAndre Ayton, uçup kaçacak bir tip, maksimum kontratı hak ettiğini kanıtlamaya çalışacak Devin Booker her gece 40 atabilir. İlk 3-5 maç şans verip sonra çöpe atılacak takımlardan.

23 MEMPHİS GRİZZLİES

Kadro Kalitesi: 3
Atmosfer: 2
Yayıncılık: 3

● Mike Conley iyi durumda dönerse Marc Gasol-Conley'nin ikili oyunları sabaha kadar izlenebilir, üstelik bu ikilinin etrafındaki isimsiz oyuncuların sürekli değişmesi benzersiz bir scouting imkânı da sunuyor. Chandler Parsons'ın attığı sayıya karşı koyduğu instagram postu da NBA'in devam eden en önemli düellolarından.

22 L. ANGELES CLİPPERS

Kadro Kalitesi: 5
Atmosfer: 1
Yayıncılık: 4

● Clippers'ın Los Angeles'tan taşınma vakti geldi bana soracak olursanız. Kobe'nin emekliliğinden bu yana Los Angeles'ın daha izlenesi takımı unvanını elinde bulunduruyordu Clippers, ama şehirde yeni bir kral var. Üstelik NBA Finali'nin kapısından dönen CP3-Blake Griffin-DeAndre Jordan üçlüsünden bir tanesi bile kalmadı takımda, daha da garibi geçen yıl maçları yorumlayan Spurs efsanesi Bruce Bowen'ı, Kawhi için ettiği laflar sonrasında işten çıakrdılar. Sebebi de seneye Kawhi'ın sözleşmesi bittiğinde Clippers'a getirmek istemeleri. Doc Rivers'la devam kararı kadar absürt. Clippers'ın tek çekici yanı Lou Williams'ın birlikte idare ettiği iki kız arkadaşı olabilir.

21 MİLWAUKEE BUCKS

Kadro Kalitesi: 5
Atmosfer: 1
Yayıncılık: 4

● İlk kez süper starlığı tartışmasız bir oyuncunun takımı giriyor listeye. Giannis'i her gece izlemek başlı başına bir keyif, üç adımda tüm sahayı kat etmesi, akıl almaz blokları, nerden çıktığı belli olmayan smaçlarıyla NBA'in en önemli yıldızlarından; üstelik kariyerinde ilk kez adam akıllı bir koçla da çalışacak. Sanırım başka bir hoşluktan bahsetmek çok da mümkün değil Bucks için, bir süper starın harcanan yıllarını izlemekten keyif alıyorsanız başka tabi.

20 INDİANA PACERS

Kadro Kalitesi: 6
Atmosfer: 2
Yayıncılık: 6

● Geçen sezonun tartışmasız en sürpriz takımı, bunun direkt bir sonucu olarak da sezon başı düşündüğümden daha çok izlediğim takımlardan. Oladipo iki yönlü oyunuyla Doğu'nun en önemli oyuncularından biri olacak önümüzdeki sezon, Bojan'ın mental gelişimi takdire şayan. Yayın ekibi etliye sütlüye karışmadan nefis şekilde maç yorumluyor, üstelik kuşkusuz playoff adayı takım.

19 BROOKLYN NETS

Kadro Kalitesi: 2
Atmosfer: 2
Yayıncılık: 10

● Bulutlu günler geride kalmış olabilir, gerçi söz konusu Nets olunca olmayabilir de. Takımın kült kahramanı müthiş Twitter'cı vegan Spencer Dinwiddie ve NBA'in en spektaküler blokçularından Jarrett Allen, takımlın saha içinde izlenebilirliğini arttıranlardan. Ama Nets'i esas çekici kılanher zaman bir araya gelemeseler de yayındaki Ian Eagle-Mike Fratello ikilisinin varlığı. Her türlü basketbol maçı yayıncılığı için altın standart bu ikili.

18 NEW YORK KNİCKS

Kadro Kalitesi: 1
Atmosfer: 8
Yayıncılık: 8

● Geçen sezona özellikle savunmada ciddi mesafe kaydetmiş görüntüsüyle başlayan Porzingis'in talihsiz sakatlığı ve en az ocak ayına kadar dönmeyecek olması kadro kalitesini neredeyse sıfırlıyor. Yaz Ligi'nde iyi sinyaller veren çaylak Kevin Knox'ı bir kenara bırakırsak takımın en ilgi çekici oyuncusu Tim Hardaway Jr olabilir. Knicks'in tüm ihtişamı NBA'in en büyülü salonu MSG'den geliyor elbette, takım iyi olsa 10 üzerinden 11 yazardım sorgusuz sualsiz. Walt Frazier'ın slidin and glidin tarzı uyakları zaman zaman baysa da nefis takım elbiseleri ve melek gibi sesiyle ideal yorumcu. Knicks, Knicks için izlenmez belki ama LeBron'lar, Durant'ler, Giannis'ler MSG'ye gittiğinde mutlaka izlenmeli.

17 CHARLOTTE HORNETS

Kadro Kalitesi: 5
Atmosfer: 6
Yayıncılık: 6

● Takımın kendisi ve hatta bu listedeki sırası gibi teker teker puan verdiğimde de dümdüz bira takım çıktı dümdüz. Kemba'nın amansız penetrelerini izlemek her daim keyifli, üstelik pasör olarak da kendini çok geliştirdi. Sahanın dizaynı şahane,yayında Dell Curry kimseyi kırmadan yorumluyor, üstelik salonda her daim Michael Jordan'ı görme ihtimali de mevcut.

16 UTAH JAZZ

Kadro Kalitesi: 7
Atmosfer: 6
Yayıncılık: 4

● Yanlış anlaşılmasın kadro kalitesi listenin ve notların çoğu gibi oldukça subjektif. Halbuki tek tek bakıldığında Donovan Mitchell hariç, öyle özel olarak izlenecek topçu yok takımda, benim gibi Gobert'in savunmada yaptıklarından anlamsız bir keyif almıyorsanız tabi. Hücum anlamında ligin en sorunlu takımlarından birini kusursuzca yağlanmış bir makineye dönüştüren Quin Snyder'ın yaptıklarını izlemek ise hakikaten çok başka bir keyif. Yayınların biraz fazla taraflı tutumu insanı geriyor, Utah'ın sabıkalı seyircisi ise sosyal medya çağıyla birlikte milletle uğraşmaktan vazgeçip takımı desteklemeye başladığından beri daha keyifli.

Bir dahaki ay en izlenesi 15 takımla dönüyoruz. Görüşmek üzere...

F.BAHÇE, SPORTİF DİREKTÖRLÜĞÜ AVRUPAİ BİÇİMDE ISRARLA DENEYEN TEK KULÜBÜMÜZ. AMA NE YAZIK Kİ YABANCI MAYANIN TUTMASI YİNE ZOR!

COMOLLI-COCU DEĞİL EMRE-YANAL

Almanya futbolunu uzun yıllardır domine eden Bayern Münih, 1860 Münih'in gölgesinde bir kulüptü. Onu bir dünya devine dönüştüren en önemli hamle, sportif direktörlüğe geçişidir. 1964'te göreve başlayan Robert Schwann, Alman futbol tarihinin ilk futbol sportif direktörüdür.

ORHAN ULUCA

SPORTİF direktörlük mesleği Avrupa'nın beş büyük liginde en fazla icra edildiği yer Almanya. Daha henüz Bundesliga yeni kurulduğu dönemde Bayern Münih'in başına 1964 yılında geçen Robert Schwann, Alman futbol tarihindeki ilk sportif direktör olarak ismini tarihe yazdırdı. Bundesliga kurulduğunda aynı şehirden iki takım olmaz diyerek davet almayan ve 1860 Münih'in gölgesinde şehrin en büyük takımı dahi olamayan Bayern Münih'in çıkışını başlatan isimdir. Sadece o dönemin değil, bugünün dahi kurumsal açıdan belki de dünyanın en iyi yönetilen kulübü olan Bayern Münih farkını o yıllarda ilk sportif direktör Robert Schwan ile ortaya koydu.

Gerd Müller, Franz Beckenbauer, Sepp Maier gibi ünlü isimleri menajer Schwan'ın zekâsıyla kadrosuna katan Bayern Münih, ikinci ligde başladığı macerasını Şampiyon Kulüpler Kupası'nı üst üste üç kez kaldırarak zirvede devam ettirdi. Schwan, aynı zamanda Franz Beckenbauer'in danışmanlığını yapıyordu ve ünlü menajer efsane futbolcu Beckenbauer ile beraber 1977 yılında Amerika'nın yolunu tutmasıyla beraber Bayern Münih'den ayrıldı. Gerek son yıllarda düşüşe geçmiş Bayern Münih gerekse de başkanın verdiği yanlış kararlar sonucu Bayern Münih, 6 yıldır kupa kazanamıyordu. İşte ne olduysa burada oldu ve burada olan şey sportif direktörlük mesleğinin her kulüpte olacak şekilde Almanya'da yaygınlaşmasını sağladı.

70'li yıllara Gladbach ile beraber lige damga vurmuş Bayern Münih'in hızlı bir şekilde inişe geçtiği yıllardı. 70'lerin sonuna yaklaşıldığında Bayern Münih hem sportif hem de maddi açıdan yerlerde sürünüyordu. Sportif direktör gitmiş, başkan Neudecker sürekli yanlış kararlar vermiş ve oyuncular mutsuz bir şekilde isyancı olup çıkmıştı. Paul Breitner önderliğindeki futbolcu grubu başkanın yanlış kararlarını protesto ederek bilinçli olarak maçları dahi kaybetmeye başladığını düşünenler dahi oldu. Arka arkaya alınan kötü sonuçların ardından nihayetinde isyan başlamış ve futbolcuların istediği başkanın ve teknik direktörün kellesi olmuştu bu süreçte. Futbolcular isyan bayrağını televizyon ekranlarına taşıyacak şekilde kaldırmıştı. Schwan'ın görevi bırakmasının ardından yönetim ile oyuncular arasında herhangi bir bağ kalmadı. Antrenöre olan şikâyetin karşılığını aldığı bir mecra yoktu. Breitner, "Bu antrenmanlarla bu iş olmaz" dediğinde ona cevap verecek yetkinlikte isim de yoktu. İsyan büyüdü ve 'darbe'yi kaçınılmaz olarak getirdi.

BAYERN'İN KADERİNİ DEĞİŞTİREN KARAR: ROBERT SCHWANN
Bayern Münih, 1964'te Robert Schwann'ı (sağda) sportif direktör yaparak, bir kültür yarattı. Bayern, başarının sportif direktörün uzun süre görevde kalmasıyla gerçekleşeceğini herkese gösterdi. Zira 3 yılda bir hoca değiştirse de zirveden inmedi.

1979 yılının ilk aylarında bir televizyon programına bağlanan Bayern Münih'in o dönemki başkanı Wilhelm Neudecker, "Bu anarşistlerle daha fazla uğraşamayacağım" diyerek, istifa ettiğinde Alman futbolunda yeni bir dönem başlamış oldu. Takımın kaptanı Paul Breitner, başkanı ve teknik adamı belirledikten sonra en yakın arkadaşı olan Nürnberg'e kiralık olarak gönderilmiş futbolcu Uli Hoeness'i 28 yaşında kulübün başına sportif direktör olarak getirdi. Bu atılım sayesinde 6 yıldır kupa kaldıramayan Bayern Münih, şampiyon olarak yoluna devam etmiş ve bugüne kadar sürecek olan başarı öyküsünü de başlatmış oldu.

Eksi 6 milyon Mark borçla başa geçen Uli Hoeness'in Bayern Münih'inin kasasında bugün 400 milyon Euro hazır nakit para bulunuyor. O gün başa geçen 28 yaşında gencecik bir isim gerçekte Şampiyon Kulüpler Kupası'nı 3 kez kaldırmış, milli takım ile hem Avrupa hem de Dünya şampiyonu olmuş eski bir futbolcu olan Uli Hoeness idi. 28 yaşında olmasına rağmen 60 yaşını aşmış başkanlardan geçekte daha tecrübeliydi. 35 yıllık menajerlik hayatı boyunca Bayern Münih'i bir kez olsun zirveden indirmemiş ve başkanlığı ile beraber bir kulübün yaşayacağı en büyük başarıları istikrarlı bir şekilde gerçekleştirmiş efsane bir menajer.

Teknik adam ve futbolcu transferindeki isabetli seçimleri kadar, kulübün tüm birimlerinde yaşanan sorunları halleden isim olmuştu. Kalp krizi geçiren futbolcunun başında sabahlamak da onun görevi, kontratını uzatmak istemeyen

AVRUPA'NIN BEŞ BÜYÜK LİGİNDE 80 TAKIM ARASINDA YAPILAN İNCELEMEYE GÖRE TEKNİK DİREKTÖRLERİN ORTALAMA GÖREV SÜRESİ 1.1 YILKEN, SPORTİF DİREKTÖRLERİN 5.3 YIL

Almanya'da futbol kulüplerinin yönetim kurulları, çalışacakları bir sportif direktörü belirler ancak o direktörün belirlediği teknik direktöre karışamazlar. Yani yönetim istese de, bir teknik direktörün işine son veremez. Bunu ancak sportif direktör yapabilir.

futbolcuyu ikna etmek de. Aynı zamanda bir yanlışı da ortaya çıkardı. İstikrarlı sportif başarının bir teknik direktörün değil, sportif aklın uzunca süre o kulüpte görevde kalmasıyla gerçekleşeceğinin en güzel örneğini sundu. Her 3 yılda bir teknik adam değişti ama başarı hep geldi. Alman kulüplerinde paralı başkanların operasyonel işlemlerden elini ayağını çekmesini sağlayacak bir sportif direktörlük efsanesini yaratan isim de diyebiliriz. Almanya'da bu başarı sonrası seçimle başa geçen yönetimler 'denetleme kurulu' olarak çalışırken bizzat bu yönetimin oluşturduğu sportif direktörün de içerisinde bulduğu sportif yönetim ise kulüpleri idare etmeye başladı. Yönetim sportif direktörü atayabilir ve fakat onun seçtiği teknik direktörü kovma hakkına sahip değil. Kurumsallaşmanın özü kısaca budur.

NEDEN SPORTİF DİREKTÖR GEREKLİDİR?

Futbol kulüplerinde karar merci olan iki yetkili isim vardır: Kulübün sıklıkla iş adamı olan başkanı ve teknik direktör. Kulüplerin başkanları paralı olur ve fakat futbol ile olan ilişkisi sınırlıdır. Yanlış kararlar alma ihtimali çok yüksektir. Teknik direktör ise kısa süreli kulübün çalışanıdır ve bu yüzden kulübün geleceğini değil önündeki altı maçı etkileyecek adımları düşünür. Uzun vadeli plan yapma lüksü ve vakti yoktur. Daha da önemlisi şudur ki büyük bütçeli olan kulüplerin geleceğini etkileyecek olan maddi içeriklerin karar verici konumunda olacak olan kişinin 4 maç sonra kulüple ilişiği kalmayacak bir yetkilide olmasını da istemezler. Diğer açıdan teknik direktörün her şeyi kendi içeriğine göre dizayn ettiği yerde olası bir antrenör değişikliği istikrarlı bir başarıyı mümkün kılmıyor.

COMOLLİ'NİN ANLAYAMADIĞI, COCU'NUN KAVRAYAMADIĞI VE DAHA DA ÖTESİ EN YETKİLİ İKİ İSMİN ARASINA GİRECEK BAŞKA BİR GÖREVLİNİN OLMADIĞI NOKTADA HUZURSUZLUK VE BAŞARISIZLIK KAÇINILMAZ OLACAKTIR.

Yine teknik adam altyapıya ilgisi yok denecek kadar azdır zira yıllar sonra meyve verecek olan bu üretim mekanizmasının kendi işindeki başarısıyla ilgisi bulunmuyor. Kulübün personelinden futbolcusuna, teknik adamından altyapı oyuncularına kadar tüm bileşenleri kontrol edecek bir sportif yönetim istikrarlı başarının da anahtarıdır. Bütün büyük kulüplerde en uzun süreli teknik adam ömrü üç yılı geçmez. İstikrarlı sportif başarı ise ancak ve ancak, uzun süreli kulüp çalışanı ile mümkün olur.

Avrupa'nın beş büyük liginden 80 kulübü baz alarak yapılan araştırmada teknik direktörlerin ortalama ömrü 1.1 yıl iken bu sayı sportif direktörlük söz konusu olduğunda 5.3 yıla tekabül ediyor. Bu gerçek de istikrarlı başarının olmazsa olmazının teknik direktör değil onu seçen ve yöneten sportif akılda olduğunu bize söylüyor.

YABANCI SPORTİF DİREKTÖRÜN İMKÂNSIZLIĞI

Sportif direktörün en önemli görevi teknik direktör ve oyuncu seçiminde oynadığı roldür. Bu konularda nihai kararı verecek olan isimdir. 11 yıldır ülkede yerli teknik adamın şampiyon olduğu gerçeği bir yana Avrupa'nın beş büyük liginde yüzde 95 oranında teknik adamların tercüman kullanmadığını düşünürsek yabancı sportif akıl zorunlu olarak başarısız seçimlere mahkûm edilmiş olur. Aynı zamanda sportif direktörler futbolcuların kulüple yaşayacağı sorunlarda aracı olacak ilk isimdir. Kulüpler için futbolcu ve teknik adam kısa süreli çalışanıdır. Uli Hoeness, aylar önce Sammer'in ayrılığı sonrası yaptığı açıklamada tesiste, kamplarda ve çok yerde kulübü temsil edecek ve oradaki sorunları çözecek bir insanın yokluğundan dolayı sorun yaşadıklarını belirtti ve arkasından eski futbolcuları Hasan Salihamidzic'i göreve getirdi.

BU MANADA F.BAHÇE'NİN 'SPORTİF DİREKTÖR TEKNİK DİREKTÖR' TERCİHİNİN, COMOLLİ-COCU OLMASINDAN ZİYADE, POTANSİYEL YERLİ ADAYLARA BAKILDIĞINDA, EMRE-ERSUN YANAL OLMASI DAHA MAKÛL OLACAKTI.

Birbirlerinden bağımsız futbolcu, teknik adam, personel ve daha pek çok detaydan sorumlu insan olarak orayı tanıyan ve bilen bir insanı getiriyor. Aynı zamanda futbolcudan teknik adama kadar medyanın yoğun ilgisini çeken bu isimleri kültürel içeriklere karşı donanımlı hale getirip taraftar ile sıcak ilişki kurmasını da sağlaması gerekiyor. Tüm bunlar için dil hâkimiyeti kadar içerisinde yaşadığı kültürün içeriklerine hâkim olması da olmazsa olmazıdır.

COMOLLİ VE COCU'NUN BAŞARI ŞANSI YOK DENECEK KADAR AZ

F.Bahçe yabancı bir sportif direktör getirerek yabancı teknik adamı kaçınılmaz kılmıştır. Aynı zamanda bir kulüpte ne kadar yabancı futbolcu olursa olsun, tesislerde sağlanacak olan huzurun anahtarı Türkçedir. Aşçısından güvenlik görevlisine ve yerli futbolcudan medyasına kadar, kulübün içerisindeki havayı huzurlu hale getirecek olan dilin anahtarı tartışmasız bir şekilde Türkçedir.

Bu yüzden Comolli'nin anlayamadığı, Cocu'nun kavrayamadığı ve daha da ötesi en yetkili iki ismin arasına girecek başka bir görevlinin olmadığı noktada huzursuzluk ve başarısızlık kaçınılmaz olacaktır. Yabancı dile olan yatkınlığı ve dil sayısının fazlalığıyla beraber içerisinde yaşadığı kültüre olan yakınlığıyla futbolu bıraktıktan sonra Emre Belözoğlu'nun sportif direktör olduğu ve tercüman kullanmadan çalışacak olan Ersun Yanal'ın teknik direktör olarak görev yaptığı yerde kurumsallaşma tam olarak sağlanmış olur. Diğer türlü Ali Koç'un yaptığı üç doğruyu o büyük dil yanlışlığı götürecektir.

SPOR ARENA
PLUS
EYLÜL 2018 SAYI: 8
FENERBAHÇE
BOĞA DEĞİLDİR!
MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

YOL PARiS'TE BiTMEZ!

Yol bisikletinde serüven devam ediyor. Yani Fransa Turu bitti diye bisikletler yollardan çekilmiyor. Misal Londra-Surrey Klasiği, Polonya Turu, Norveç Antik yarışı, Classica San Sebastian, Binck Bank Tour gibi, birçok heyecan var...

SARPER GÜNSAL

YOL bisikletinde Fransa Turu, yılın en önemli yarışıdır ama TdF bitince elbette her şey sona ermiyor. Takvimde herkese yetecek kadar yarış var. Takımlar ve sporcular, hiç ara vermeden, sezonun son düzlüğüne çıkılırken koşmaya devam ediyorlar.

Champs Elysées'de Tour'un son etabını kazanan Alexander Kristoff'un daha teri soğumadan, Manş Denizi'nin diğer tarafında koşulan Londra-Surrey Klasiği'ni, Bora Hansgrohe'nin sprinteri Alman Pascal Ackermann kazandı. Bir hafta sonra da, dünyanın en güzel kentlerinden birinde koşulan Classica San Sebastian'da Julian Alaphilippe finiş çizgisini herkesten önde geçti. Quick Step'in genç Fransız'ı TdF'da iki etap ve Benekli Mayo'yu kazanırken ne kadar formda olduğunu kanıtlamıştı. Tatile çıkmadan hemen önce yılın en güzel yarışlarından birini daha ödül listesine eklemiş oldu. Aynı yarışta meydana gelen kazada ise Mikel Landa (MOV) ve Egan Bernal (SKY) ciddi şekilde yaralanarak yarış dışı kaldılar. Landa'nın omurunda ve kaburgasında kırıklar var. Bu yazı yazılırken Vuelta'ya katılıp katılmayacağı daha açıklanmamıştı. Aynı kazada Egan Bernal'in yüzünde ve ağzında ciddi yaralar oluştu; burnu kırıldı ve birkaç dişini kaybetti. Tedavisinin zamana yayılacağı ve sezonu kapattığı düşünülüyor.

Bir dönem çok ciddiye alınmayan Polonya Turu, World Tour seviyesine çıktıktan sonra ilgi toplamaya başlamıştı. Rafa Majka ve Michal Kwiatkowski gibi Leh yıldızların da canlandırdığı Polonya bisikleti kalkınırken, bu haftalık tur da takımların gitmeye can attığı bir yarışa dönüştü. Kwiato bu sene Algrave ve Tirreno-Adriatico'yu kazanmıştı. Fransa Turu'nda Froome ve Thomas'a süper domestiklik yaptı. Polonya Turu'nu iki etap zaferiyle genel klasman şampiyonu olarak kapattı. Bundan sonra önünde La Vuelta ve Dünya Şampiyonası var.

GENÇLER GÖRÜCÜYE ÇIKIYOR

Ağustos ayı genç bisikletçilerin parladığı yarışlara da sahne oluyor. Fransa Turu sonrası dinlenen asların yokluğunda, takımlar stajyerlerini ve diğer gençleri görücüye çıkarırlar. Cyclocross dünya şampiyonu Wout van Aert, yol bisikletinde de iyi işler yapacağını Danimarka Turu'nu kazanarak gösterdi. Kolombiyalı

Geride bıraktığımız ağustos ayı, aynı zamanda yeni fidanların yeşerdiği bir dönemdir. Fransa Turu sonrası dinlenen asların yokluğunda, takımlar stajyerlerini ve diğer ikbali parlak olan genç bisikletçileri görücüye çıkartırlar...

Ivan Sosa da Burgos Turu'nda genel klasman şampiyonu olup bir de etap zaferine imza attı. Sosa'nın iyi bir transfer ücreti karşılığında Androni Giocattoli'den Trek Segafredo'ya geçeceği konuşuluyor. Androni patronu Gianni Savio geçen sene Bernal'in sözleşmesini de Team Sky'a satmıştı; takımının yıllık bütçesinde bu transferlerin önemi büyük.

Berlin ve Glasgow'un ev sahipliklerinde yapılan Avrupa Şampiyonaları da yine ağustos ayında koşuldu. Erkeklerde bireysel zamana karşıyı Belçikalı Victor Campanaerts, yol yarışını ise İtalyan Matteo Trentin kazandılar. Kadınlarda da ITT'de Ellen van Dijk (HOL), yol yarışında da İtalyan Marta Bastianelli altın madalya ile ödüllendirildiler.

YENİ BİR YOKUŞÇU ÇIKTI

Ağustos ayında Amerika'daki yarışlar da öne çıktı. Yüksek irtifalarda koşulan Utah Turu ve Colorado Classic, yerel takımların World Tour ekipleriyle çarpıştığı mücadeleler olmaya devam ediyor. Utah'ta LottoNL-Jumbo takımı yeni bir yokuşçuyu daha dünya sahnesine çıkardı. 23 yaşındaki Amerikalı Sepp Kuss üç etap kazandığı yarışın GK şampiyonu da oldu. Kuss'un çok daha kuvvetli bir pelotonda neler yapabileceğini ise İspanya Turu'nda daha net göreceğiz. Alt düzey kadroların yarıştığı Colorado Classic'i de, sezon sonu isim sponsoru kaybedecek olan, UnitedHealthCare takımının Amerikalı sporcusu Gavin Mannion kazandı. Kariyerini Amerika kıtasında geçiren Mannion, Avrupa yarışlarına aşina bizler için pek tanıdık bir isim değil. Takım kapanırsa o da rotayı 'eski dünya'ya kırabilir.

Bu yazıda sonuçlarından bahsedeceğim son iki yarış için yine Avrupa'ya dönüyoruz. Kuzey Kutup Dairesi'nde koşulan 4 etaplı Norveç Arktik Yarışı'nı Astana'dan Sergei Chernetski kazandı. Fakat asıl dikkati bir başka kros bisiklet yıldızı çekti. Hollandalı Mathieu van der Poel de iyi bir yol bisikletçisi olacağının sinyallerini veriyor. Dededen ve babadan büyük şampiyonların genlerini taşıyan genç Hollanda şampiyonu yarışın ilk ve son etaplarını kazanmayı başardı. Van der Poel, belki genel klasmanı çok üstlerde bitirmedi ama, kros sezonu öncesi, kıta takımı Corenden Circus'un tanınmasını da sağladı. Tüm bu başarılarına karşın, Van der Poel'ün yola tam anlamıyla geçişi Tokyo 2020'yi bekleyecek gibi duruyor. Çünkü beyimiz dağ bisikletinde olimpiyat şampiyonu olmayı kafasına koymuş durumda.

Öte yandan, Binck Bank Tour da Hollanda ve Belçika topraklarında koşuldu. Yol bisikletinin belki de en çok sevildiği topraklardan geçen parkur, efsanevi yokuş Kapelmuur'ün birkaç kez tırmanıldığı etapla son buldu. Yarışın genel klasman şampiyonu Bahrain-Merida'nın Sloven starı Matej Mohoric oldu. Sprinterlere açık tek günlük bir başka yarış Hamburg Klasiği'ni ise İtalyan Elia Viviani (QST) önde bitirdi.

Ülkemizdeki düşük yoğunluklu bisiklet sezonu da eylül ayında iki yarışla devam edecek. 13-16 Eylül'de Kapadokya Turu, 27-30 Eylül arasında da Karadeniz Turu görece küçük takımların er meydanı olacak. Elbette asıl büyük yarış ekim ayında koşulacak Cumhurbaşkanlığı Türkiye Bisiklet Turu. Ekim sayısında TUR'un derinliklerine biraz daha dalarız.

Siz bu yazıyı okurken İspanya Bisiklet Turu 'La Vuelta a Espana' devam ediyor olacak. 25 Ağustos -16 Eylül arasında koşulacak yarış yılın son Büyük Turu. Il Giro ve Le Tour kadar görkemli olmayan, kendi halinde sakin bir yarış La Vuelta. Malaga'daki prologla başladı, üç hafta boyunca 9 zirve finişi sonrası Madrit'te son bulacak.

Genel Klasman için adı geçen önemli isimler arasında Richie Porte, Vincenzo Nibali, A. Valverde ve N. Quintana, Simon & Adam Yates biraderler, Rigoberto Uran, Thibaut Pinot, Fabio Aru, Rafa Majka, M. Kwiatkowski, S. Kruiswijk, W. Kelderman, Ilnur Zakarin, M.A. Lopez gibi süper isimler var. Ayrıca Peter Sagan ve Elia Viviani gibi sprint yıldızları da Vuelta'yı şenlendirecekler. Tour de France kadar şöhreti olmasa da her sene nefes kesen bir gösteri sunan bu İspanyol güzelliği kaçırmayın.

FENERBAHÇE BOĞA DEĞİLDİR!

Sosyal medyada bir tartışma yürüdü gitti: Fenerbahçe'nin lakabı boğa olsun! Niye? Çünkü kanarya çok naifmiş. Şöyle Galatasaray'ın aslanı ve Beşiktaş'ın kartalı gibi yırtıcı olsunmuş!

Kulüplere verilen unvanlar öyle "Ha" deyince konulmuyor. Fenerbahçe, Kanarya unvanını gelmiş geçmiş en büyük kalecilerinden olan Cihat Arman'ın sarı kazağından almıştır.

BOĞA TARTIŞMASINI YAPMAK BİLE ONA HAKARETTİR.

MERT AYDIN

Galatasaray'a 'Aslan' denilmesi Nihat Bekdik yüzündendir. Nam-ı diğer Aslan Nihat… Peki Beşiktaş'ın 'Kara Kartal' olmasının sebebi nedir? Bir Süleymaniye maçında takımın vazgeçmeyen futbol oyunu ve tribünden onlara 'Haydi Kara Kartallar' diyen bağıran Balıkçı Mehmet'ten…

ŞU SIRALAR sosyal medyada bir 'boğa krizi' yaşanıyor. Bir grup (sosyal medya öyle bir deniz ki bu fikri ortaya atan ve savunan kişi sayısı 5 mi, 5 milyon mu anlamak mümkün değil), Fenerbahçe'nin 'Sarı Kanaryalar' olan lakabını boğa ile değiştirmek istiyor. Bu isteğin kendisinden çok, bu fikir ortaya atılırken tarihe yapılan saygısızlık, bu yazının kaleme (ya da klavyeye) alınma sebebidir. Efendim belli ki bir grup Fenerbahçe taraftarı, Beşiktaş ve Galatasaray'ın yırtıcı lakaplarının etkisinde kalmış. Kanarya gibi naif, güzel sesli bir kuş yerine, boğa gibi cinsel yakıştırmalara da özne olan bir hayvana gönülleri kaymış. Hele hele Kadıköy'de bir boğa heykelinin varlığı güçlendiriyor bu yenilikçi fikri.

CİHAT ARMAN'A HAKARET

Amma velakin bu fikir öne sürülürken ülkemizde çok bilinen bir taktiğe başvuruyorlar. Boğa fikrini savunmak yerine kanarya fikrini yerin dibine sokuyorlar. Bunu yaparken de sadece Fenerbahçe tarihinin değil, Türk futbolunun en büyük kalecilerinden Cihat Arman'a hakaret ediyorlar. Birisi utanmadan buyuruyor, "Cihat sağa sola zıplıyor diye konulan lakap". Behey zındık! Cihat öylesine büyük bir simge ki onun kanarya sarısı kazağından geliyor lakap. Bir başkası diyor ki, "Kadıköy'deki Boğa heykeli daha büyük bir simge". O heykelin Fenerbahçe ile ne alakası var? Cihat Arman, kulübün marşında yer alıyor. İkinci Dünya Savaşı olmasa belki de 50 civarında (o dönem için rekor olurdu) milli olacak bir efsaneden bahsediyoruz. Büyük kalecilik kavuğunu Turgay Şeren'e emanet eden bir adam.

BARTU VE LEFTER'E DE BİR İSİM BULURLAR!

Bakın bunlar bir süre sonra Can Bartu ve Lefter Küçükandonyadis Tesisleri'ne de ad bulurlar. Bu arkadaşlara bir doz tarihçi Alp Bacıoğlu tavsiye edelim. Alp Hoca, benim gibi değildir. O kibarlığıyla onlara Cihat Arman'ı anlatacaktır. Boğa heykelinin Fenerbahçe'nin tarihinde hiçbir anlamı olmadığını bir de ondan dinlesinler.

Beyefendiler tarih bilmiyor diye koca Fenerbahçe, geçmişini inkâr mı edecek?

Galatasaray ve Beşiktaş'a bakalım. Galatasaray'a aslan denmesinin sebebini biliyor mu bu arkadaşlar? Nihat Bekdik yüzünden. Nam-ı diğer Aslan Nihat. Onun lakabı, Galatasaray'a simge oluyor. Peki ya Beşiktaş? Onlar Kara Kartal. Beşiktaş çarşıdaki heykel yüzünden değil. O heykel, lakap yüzünden orada. Bir Süleymaniye maçında takımın vazgeçmeyen oyunu ve Balıkçı Mehmet isimli taraftarın, "Haydi kara kartallar" demesi üzerine çıkıyor.

Hepsinin bir nedeni var. Bu lakaplar, "Hadi lakap takılsın" mantığıyla verilmiyor.

Ama hepsinden önemlisi taraftarlar, basın, kamuoyu hep bu lakapları benimsiyor. Boğacılardan birisi yazmış, "Ne derseniz deyin ben Volkan'a boğa diye bağıracağım". Buna laf eden yok ki. Volkan'a boğa da dersin, canım da dersin, cicim de. Bu, kulübün lakabı olmaz ki. Geçmişte gol attıktan sonra boynuz işareti yapan Serhat Akın'ın lakabı Kadıköy Boğası'ydı. Ama sadece o kadar.

Hazır sosyal medyaya el atmışken, bir başka vehametten bahsetmek istiyorum:

Bu sadece spor konusunda değil, her noktada yaşanıyor. Bir şekilde tanınan, en azından bir kısım insanın ünlü olarak kabul ettiği bir kişi bir mesaj veriyor. Bu, hayvan hakları olabilir, şehitler olabilir, insan hakları olabilir, sporun ve özellikle futbolun nasıl iyi bir noktaya gelebileceğiyle ilgili. Zaman zaman da hayatın içinde yaşadıkları ve sıkıntı yaşadıkları olayları dillendiriyorlar. Çünkü onlar da bu toplumun içinde yaşayan bireyler. Ünlü olmaları şikâyet etmelerine engel değil.

'ŞUNU DA YAZSANA!'

Hemen yanıtlar geliyor. "Bilmem ne konusunu yazmazsın ama!" Ünlüsün diye herkesi şikâyet edebiliyorsun. Toplumdaki bozukluk ve hatta o kişilere duyulan kıskançlık ön plana çıkıyor. Bir futbol yöneticisi, yaşamla ilgili bir şey yazsa altına hemen, "Onu bırak da transferleri anlat" geliyor. Kızının başına gelen olayı anlatan ve gerçekten üzüldüğü için anlatan Vedat Milor, neredeyse linç ediliyordu. Bir de bu tip linçlerde, 'orta sınıf ahlakı', 'burjuva bilmemnesi' gibi janjanlı bir jargon kullanarak ne kadar dolu olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Daha da kötüsü şu: Aynı şikâyeti ünlü olmayan biri yapsa ilk retweet bu jargonculardan geliyor.

Futbolun sosyal medyada kapladığı yer büyük. Ama tabii ki büyük bir kirlilik var. Uzmanların verdiği bilgiler bile algı yönlendirmesi olarak görülüyor. Yıllarca kulüpleri mali konularda uyaranların 'muhasebeci' olarak yaftalanması gibi. İstatistiğe, bilime değer verilmiyor. Bir uyarı hemen, "X'in de borcu var" denilerek, savuşturulmaya çalışılıyor. İlle aynı anda hepsiyle ilgili konuşmak şartmış gibi.

Kısacası sosyal medyasız da olmuyor sosyal medyayla da. En iyisi okumak, düşünmek ve tartışmak. Bunu yaşamınızda yaparsanız sosyal medyada da süzgeci net bir şekilde koyabiliyorsunuz.

YILDIZ TAKILMAYAN MİLLİ KÜME ŞAMPİYONLUKLARI

SERHAN OYTUN EROĞLU

F.BAHÇE BİR SÜREDİR 'ESKİ ŞAMPİYONLUKLAR'IN DA HESAPLANMASINI VE BÖYLECE 'YILDIZ SAYISI'NIN DA YENİDEN BELİRLENMESİNİ TALEP EDİYOR. ZİRA SARI KANARYALAR, YENİ HESAPLAMAYLA 'YILDIZ SAVAŞLARI'NDA ÖNE GEÇECEKLERİNİ DÜŞÜNÜYOR.

Fenerbahçe, Milli Küme şampiyonluklarını istiyor. Milli Küme'nin yanı sıra bir de İstanbul kulüplerinin pek de kabullenmedikleri bir Türkiye Futbol Birincilikleri var. Öyle ki yeri gelmiş büyükler, buraya B takımlarını yollamışlar. Bu organizasyonun temel amacı futbolu ülke sathında yaygınlaştırmaktı.

MİLLİ KÜME, UZUN YILLAR ÜZERİNDE ÇALIŞILSA DA MALİYETİNİN YÜKSEK OLMASI NEDENİYLE ANCAK 1937'DE DEVREYE GİRDİ VE 1950'YE KADAR DEVAM EDEBİLDİ. 1942 VE 1948 SEZONLARINDAYSA OYNANAMADI. ANADOLU'DA İKİ SENE ŞAMPİYON OLAN MİLLİ KÜME'YE ALINIYORDU.

MERHUM Vâlâ Somalı üstad, 1978 yılında ortada daha ne yıldız kriterleri varken ne de taraftarlar, bütün gün sokakta oynayıp akşam ilk iş olarak misketlerini sayan çocuklar gibi yerli yersiz kupa sayarken; tarihteki bazı müsabakaların 'sevmediğimiz bir kulüp tarafından kazanıldı diye' değersizleştirilmesi ve hükümsüz kılınmasının arkasındaki sebebi, "Bizdeki koyu kulüpçülük illetinden başka bir şey değildir" diye yorumluyordu. (Beşiktaş Spor Tarihi, s.90, 1978)

Gönül verdiğimiz renklerin albenisine ve girdabına kapılmadan, hiç değilse tarihe mâl olmuş konularda objektif ve adil olmanın, ifrattan ve tefritten uzak durabilmenin yolunun, Türk futbol âleminin Milli Küme ve Milli Lig'e doğru yaptığı uzun zihinsel yolculukların izlerini takip etmekten geçtiğine inanıyoruz.

YUNAN MODELİ İNCELENDİ

● **İLK** olarak 1920'lerin sonlarında gündeme gelen Milli Küme idealinin yoğun olarak tartışılmaya başlanması 1931 yılına rastlar. O yıl, özellikle Yunan modelinin yakından incelenmesi ile Milli Küme yolunda bir hayli mesafe kat edilmiş fakat göze alınamayan mali külfet başta olmak üzere bir takım sebeplerle sonuca ulaşılamamıştır.

Bu dönem itibarıyle Türkiye'de, ilga edilene kadar her vakit aslolan şehir ligleri ve kupaları hariç, düzenlenen tek resmi müsabaka 'Türkiye Futbol Birincilikleri'dir (yazının devamında kısaca TFB olarak anılacaktır) Bu TFB'lerdeki ana motivasyonun Türkiye'nin şampiyonunu belirlemekten çok, futbolu yaygınlaştırmak ve sevdirmek gibi bir 'propaganda kıymeti' (Nüzhet Abbas, Cumhuriyet, 6 Haziran 1935) olduğunu görüyoruz. Buna yeni yetenekler keşfetmek gibi bir beklentiyi de ekleyebiliriz ki bu beklenti 1962-63 sezonunda başlayan bugünkü Türkiye Kupası için de kendi döneminde dile getirilmiştir.

1936 yılı itibarıyle, daha önce oynanmış olan TFB finallerinin, heyecan dozu bir hayli yüksek olmakla birlikte, genel olarak Türk futbol kamuoyunu tatmin etmekten uzak kaldığını söylemek durumundayız. O yıl, artık Milli Küme'nin ihdası ile ilgili tarihi kararın alınacağı yıldır.

Burhan Felek, Top mecmuasında (1936), kurulacağı bildirilen Milli Küme ve vazgeçilen TFB ile ilgili değerlendirmelerini şöyle yapıyordu:

"Her sene Türkiye Futbol Birinciliği ismi altında yapılan ve maalesef sportif hiçbir kıymeti olmayan bir harekete…

…kuvvet ve teknik noktasından kategori aramadan bir turnuva yapıyor ve bunun adına Türkiye şampiyonası diyorduk.

Aldığımız malumata göre Milli Küme İstanbul'dan dört, İzmir ve Ankara'dan ikişer olmak üzere sekiz kulüpten teşekkül edecektir. Bu sekiz kulübün seçilmesi sistemi ne olursa olsun herhalde Türkiye'nin en kuvvetli sekiz kulübünün bu kümeye gireceği tahmin edilebilir"

ANADOLU'NUN İLK ŞAMPİYONU BAFRA

● **AYNI** mecmua 1937 yılında, deplasmanlı lig usulü Milli Küme'nin ihdasını 'Milli Küme'ye kavuştuk' manşetiyle duyuruyordu.

TFB, daha 1936'nın yaz aylarında ,"büyük bir faydası olmadığı" (Cumhuriyet, 27 Haziran 1936) değerlendirmesi yapılarak kaldırıldı. Yerine, Milli Lig öncesi futbol tarihimizin geri kalanı boyunca; Milli Küme Harici Mıntıkalar Birinciliği, Bölgeler Şampiyonası, Anadolu Şampiyonluğu ve Gruplar Birinciliği gibi isimlerle anılacak olan ve sadece üç büyük şehrin dışındaki şehirlerin takımlarının iştirak edebildiği bir müsabaka düzenlenmeye başladı. (Karışıklığa mahal vermemek adına, yazımızın geri kalanında bu müsabakadan Anadolu Şampiyonluğu olarak bahsedeceğiz) İlk şampiyonluğunu 1937'de Bafra İdman Yurdu'nun kazanacağı müsabakanın 1951'e kadarki diğer şampiyonları 4 kez Eskişehir Demirspor, 2 kez Adana Demirspor ve 1'er kez Mersin İdman Yurdu, Trabzon Lisesi, İzmit Harp Filosu ve İzmit Kağıtspor olacaklardı.

(Önceki alışkanlıktan dolayı olsa gerek, bu müsabakanın, dönemin gazete ve dergilerinde zaman zaman 'Türkiye Futbol Şampiyonası' veya TFB gibi isimlerle de anıldığını görüyoruz. Fakat müsabakanın kapsamı, bunun bir TFB değil, en yalın haliyle ve net olarak bir 'Anadolu şampiyonluğu' olduğu hakkında tartışmaya yer bırakmamaktadır)

6 Ocak 1938 tarihli Cumhuriyet'teki bir haberden, yeni kurulan Milli Küme'mizin, sadece üç büyük şehrin takımlarına açık bir müsabaka olmadığını anlıyoruz.

"GRUP ŞAMPİYONLUKLARI

● **MİLLİ** küme haricinde kalan mıntıkalar arası maçları gene yapılacak, geçen devrede 20 mıntıkanın iştirak ettiği bu müsabakalara bu sefer 35 kadar mıntıka iştirak edecektir. İki sene şampiyonluk kazanan kulüp Milli Küme maçlarına girecektir"…

ÜÇ ŞEHRİN DIŞINDA İLK ESKİŞEHİR

● **BÖYLELİKLE**, Anadolu'yu da Milli

● Bugün modern statlarda yüksek konforlarda oynanan futbolumuzun dününü yok saymak mümkün değil. İşte maziden bir güzel enstantane...

Küme'nin kapsamı içine alan bir yapının kurulduğunu görüyoruz. Anadolu futbolu için bir konumlandırmanın yapıldığı açıktır. Bu konumlandırma 'makul' veya 'haksız' bulunabilir; fakat bu faydasız ve apayrı bir tartışma konusudur.

Nitekim, 1938 ve 1940 yıllarında üst üste iki defa Anadolu şampiyonluğunu kazanan Eskişehir Demirspor takımı (müsabaka 1939'da yapılmamıştı) 1941 yılında Milli Küme'ye dahil edilir. Demirspor, 10 takımlı ligi 9. sırada bitirecektir.

1940 yılının eylül ayında, TFB için, bir daha tekrarı olmayacak bir statü denenir federasyon tarafından. Milli Küme şampiyonu Fenerbahçe ile Anadolu şampiyonu Eskişehir Demirspor, TFB için karşılaşmaya davet edilirler. 21 Eylül'deki maça Fenerbahçe, İstanbul Futbol Ligi'nde Beşiktaş ile 22 Eylül'de oynayacağı maçı düşünerek ve o maçın ertelenmesi yönünde yapılan öneriyi de kabul etmeyerek (Rüştü Dağlaroğlu, Fenerbahçe Spor Kulübü Tarihi, s.287, 1957) B takımını gönderir. İlk maçı 0-0 bitiren Fenerbahçe, ertesi günkü ikinci maçı 1-3 kaybedecektir.

Maçlardan kısa bir süre önce Vatan gazetesinde verilen haberin içindeki bir bölüm ise hem iki takım arasındaki güç farkı hem de Milli Küme'nin değeri ile ilgili yaklaşımlar açısından dikkat çekicidir:

"Futbol federasyonunun, Türkiye şampiyonunu tayin için milli küme birincisi Fenerbahçe ile diğer bölgeler şampiyonu Eskişehir Demirsporunu karşılaştırmak kararından sonra sporcuları düşündüren nokta, Fenerbahçe'nin Demirspor'u yenerek Türkiye birincisi olacağı kabul edilirse, Demirspor'un ikinci mi addedileceğidir? Birçok kimseler, Demirspor'u Fenerbahçe ile değil, Milli küme sonuncusu ile karşılaştırmanın daha doğru olacağını ileri sürmektedirler"

Bu yılki istisnai uygulamanın bir başka boyutu ise, Milli Küme ile Anadolu şampiyonluğunun, tek maçlık bir TFB finali için de olsa 'herc ü merc' edilmesi olmuştur. Milli Küme bu yılın dışında müstakil özelliğini daima korumuş, şampiyonu veya herhangi bir katılımcısı hiçbir zaman başka bir müsabakanın katılımcılarından biri olarak konumlandırılmamıştır. Anadolu şampiyonluğunu iki sene kazanan takımın ertesi yıl Milli Küme'de oynamaya hak kazanması terfi, aynı unvanlı takımın 1942-1951 arasını kapsayan dönemde TFB'nin dördüncü bir müsabıkı olması ise, statü (çok da yerinde bir statü) unsuru olarak değerlendirilmelidir.

Bu arada, devrin basınında olduğu gibi kaynaklarımızda da, Eskişehir Demirspor'un, ertesi yılın Milli Küme maçlarına 1940 TFB şampiyonluğu nedeniyle alındığı yazılmıştır. Fakat 1938 Milli Küme nizamnamesinin 7. maddesi açıktır:

"Bölgeler arası milli küme harici grup şampiyonluğunu üstüste iki sene kazanan takım milli kümeye girecektir" (Ulus, 1938)

Eskişehir Demirspor bu şartı sağladığı için Milli Küme'ye alınmış olmalıdır.

NAĞMAĞLUP KARTAL'A AĞIR DARBE

● **1941** yılının temmuzunda, Beşiktaş ve Gençlerbirliği arasında oynanan olaylı final maçı ile, TFB için en başından o güne dek kısık sesle yapılan tüm eleştirilerin açıkça, yüksek sesle ve ağır sözlerle yöneltildiği

● 1939 yılında oynanan Fenerbahçe-Galatasaray maçının ardından iki kadın taraftar birbirlerini böyle tebrik etmişti.

Fanerbahçe şampiyon oldu
Dünkü maçlarda Fenerbahçe - Galatasaray'ı 3 - 2, Beşiktaş - Beykozu 4 - 3 yendi

bir yıl olacaktır.

1940-41 İstanbul Futbol Ligi'ni 18 maçta 18 galibiyetle, 1941 Milli Küme'yi 14 galibiyet ve 4 beraberlikle namağlup şampiyon bitiren, ikisinin arasında düzenlenen Dostluk Kupası'nı da Fenerbahçe'yi 7-1 yenerek kazanan ve bütün bunları bir de 'Centilmenlik Kupası' ile taçlandıran Beşiktaş, 10 takımlı Milli Küme'yi 10. sırada bitiren Gençlerbirliği ile oynadığı TFB final maçını 4-1 kaybeder. Gergin geçen maçın sonunda oyuncular arasında çıkan büyük kavgadan tamamen Beşiktaşlı oyuncuları sorumlu tutan Ankara basını, işi, Beşiktaşlı oyunculara, "Keşke kötürüm olup evlerinizde otursaydınız da..." (Burhan Felek'ten naklen, Sporda 'Beddua', Kırmızı Beyaz, 1941) demeye kadar vardırınca, İstanbul tartışmaya, TFB'ye karşı (aslında en başından beri mevcut) kategorik itirazı ile de katılır:

Kemal Onan, 17 Temmuz 1941 tarihli Vatan: "Şunu da ilave edelim ki, futbol federasyonunun böyle bir şampiyonaya neden lüzum gördüğünü bir türlü anlayamadık. Nitekim alınan netice bu şampiyonanın hiçbir kıymet ifade etmediğini bütün açıklığı ile meydana koymuştur."

Cumhuriyet, 23 Temmuz 1941:"Türkiye futbol şampiyonasından maksat ne futbolu her türlü sıhhat kaidelerine karşı yaz sıcağında oynatmak ne de rastgele bir takımı şampiyon ilan etmektir. Onun sıhhat, spor ve spor adaleti bakımından başka gayeleri vardır. Tarihi ve şekli itibarile bugünkü sistem bizi bu gayeye ulaştıramamıştır"

Üç Büyükler dışında TFB'yi kazanan takımların, aynı yıl düzenlenen Milli Küme'de aldıkları dereceler:

1941 Gençlerbirliği –
10 takım arasında 10.

1946 Gençlerbirliği –
6 takım arasında 6.

1947 Ank. Demirspor –
8 takım arasında 5.

1950 Göztepe –
8 takım arasında 8.

● TFB finallerinin, statüsü değiştirilerek, İstanbul, Ankara ve İzmir şampiyonlarına ilaveten Anadolu şampiyonunun iştiraki ile tek devreli lig usulü (sadece 1950'de çift devreli) oynanmasına karar verildi. Belli ki TFB'ye itibar kazandırılmak isteniyordu. Müsabaka, 1942'den, birinci seviye takımlar arasında son kez oynandığı 1951 yılına kadar bu statü ile devam edecekti.

ABD SEYAHATİ DAHA MÜHİMDİ!

● **BU** dönemle ilgili bir not olarak, 1950 yılında ABD'ye seyahati olan İstanbul Futbol Ligi şampiyonu Beşiktaş'ın, TFB finallerine sadece 1 as oyuncusunu götürdüğünü, onu da finaller sırasındaki disiplinsiz davranışları nedeniyle kadro dışı bıraktığını ilave edelim.

TFB'nin, bu 10 yıllık dönemde, bir nevi, bugünkü Türkiye Kupası gibi görüldüğünü söyleyebiliriz:

"...Türkiye futbolunda.... Milli Eğitim Kupası (Milli Kümenin o yıllardaki adı, y.n) maçları ile Türkiye futbol şampiyonası başlı başına iki hadisedir. Biri, birçok Avrupa memleketlerindeki Milli Küme liki, diğeri de keenne (sanki, y.n) oraların kupa maçlarına benzeyen bu iki kompetisyon..." (Muvakkar Ekrem Talu, Kırımızı Beyaz, 1947)

TFB'nin, düzenlendiği dönemlerde 'hüsn-ü kabul' görmemiş olması yanında bir diğer zayıf yönü, bu müsabakanın bir 'türev müsabaka' olmasıdır. Örneğin, Türkiye'nin üç büyük kulübünün yarıştığı İstanbul Futbol Ligi'nden sadece şampiyonun finallere katılabilmesi, müsabakayı bir tür 'Türkiye Şampiyon Kulüpler Kupası' mahiyetine büründürmüştür.

Milli Küme ise, bu zaaftan da uzaktır. İstanbul Futbol Ligi'nin, Milli Küme'de 4 olan kontenjanı (bir sezondaki uygulama hariç), onun başından sonuna dek üç büyükler arasında 'rekabete baz, rekabete konu' bir müsabaka olmasını sağlamış, İstanbul Futbol Ligi'ndeki 'âteşin' rekabet, ulusal ölçekli bir müsabakaya bu sayede taşınabilmiştir.

MİLLİ KÜME ŞAMPİYONLUKLARI

● **ÖNÜMÜZDEKİ** ay öncelikle Milli Küme ile ilgili bir iki hususu daha ele alacağız. 1951-55 arası TFB'lere değindikten sonra, 1957 ve 1958'deki 'o iki şampiyonluğun' dinamiklerini ve özelliklerini inceleyeceğiz...

MİLLİ KÜME'DE EN ÇOK ŞAMPİYONLUĞU FENERBAHÇE ELDE ETTİ. SARI LACİVERTLİLER 6 KEZ İPİ GÖĞÜSLEDİ. ONU 3 ŞAMPİYONLUKLA BEŞİKTAŞ TAKİP EDERKEN, GALATASARAY 1 KEZ ŞAMPİYON OLABİLDİ.

BEŞİKTAŞ'IN YENİ 10 NUMARASI ADEM LJAJİC, RUSYA'DAKİ DÜNYA KUPASI'NDA SIRBİSTAN FORMASIYLA MÜCADELE ETMİŞTİ.

SPOR ARENA

EYLÜL 2018 SAYI: 8

NAZi IRKÇILIĞINI YENDi
AMERiKAN
IRKÇILIĞINA KAYBETTi

JESSE

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

‘DİĞER’LERİ DE VAR

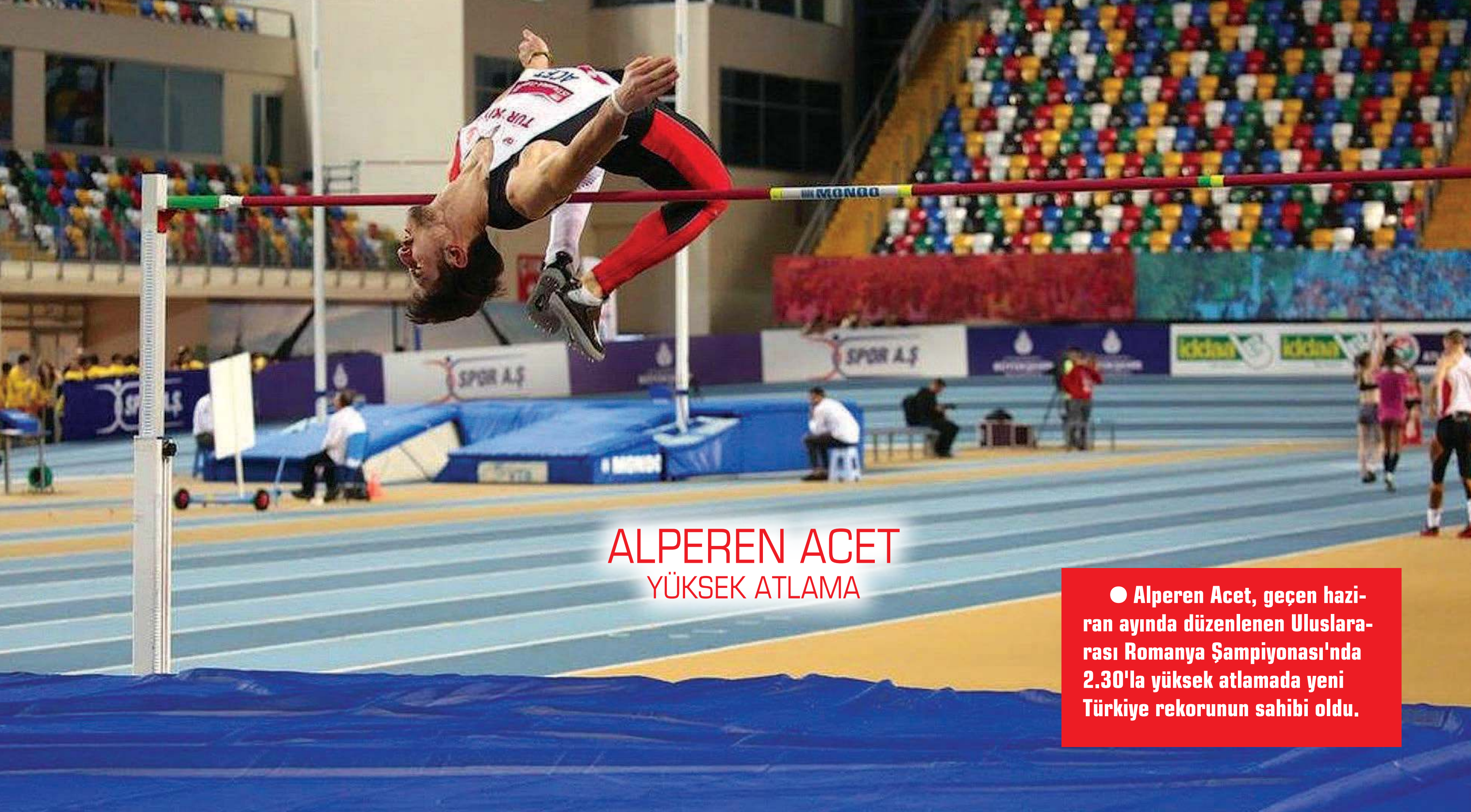
Malum 7/24 futbolla yatıp futbolla kalkıyoruz. ‘Diğer’ sporlar ancak altın madalyalar kazandırırsa medyanın ilgisini çekebiliyor. Okçuluktan atletizme, cimnastikten paralimpike kadar bir çok umut veren sporcumuz var.

2016 OLİMPİYAT OYUNLARI’NDA MADALYA KAZANAMASA DA TÜM ÜLKENİN BÜYÜK SEVGİSİNİ KAZANAN METE GAZOZ, ARTIK ‘ALTIN’DAN VURUYOR! VE ONA YASEMİN ECEM ANAGÖZ VE YEŞİM BOSTAN DA EŞLİK EDİYOR.

Cimnastikten İBRAHİM ÇOLAK, Tokyo Olimpiyatları’nda madalya hedefiyle çalışıyor. FERHAT ARICAN, AHMET ÖNDER VE TUTYA YILMAZ’I DA AKILDA TUTALIM…

YÜKSEK ATLAMADA ALPEREN ACET, 16 YILLIK TÜRKİYE REKORUNU KIRMAYI BAŞARDI. 20 YAŞINDAKİ SPORCUMUZ AVRUPA ŞAMPİYONASI'NDA DA FİNALE KALAN İLK SPORCUMUZ OLDU.

KORAY GÜRTAŞ

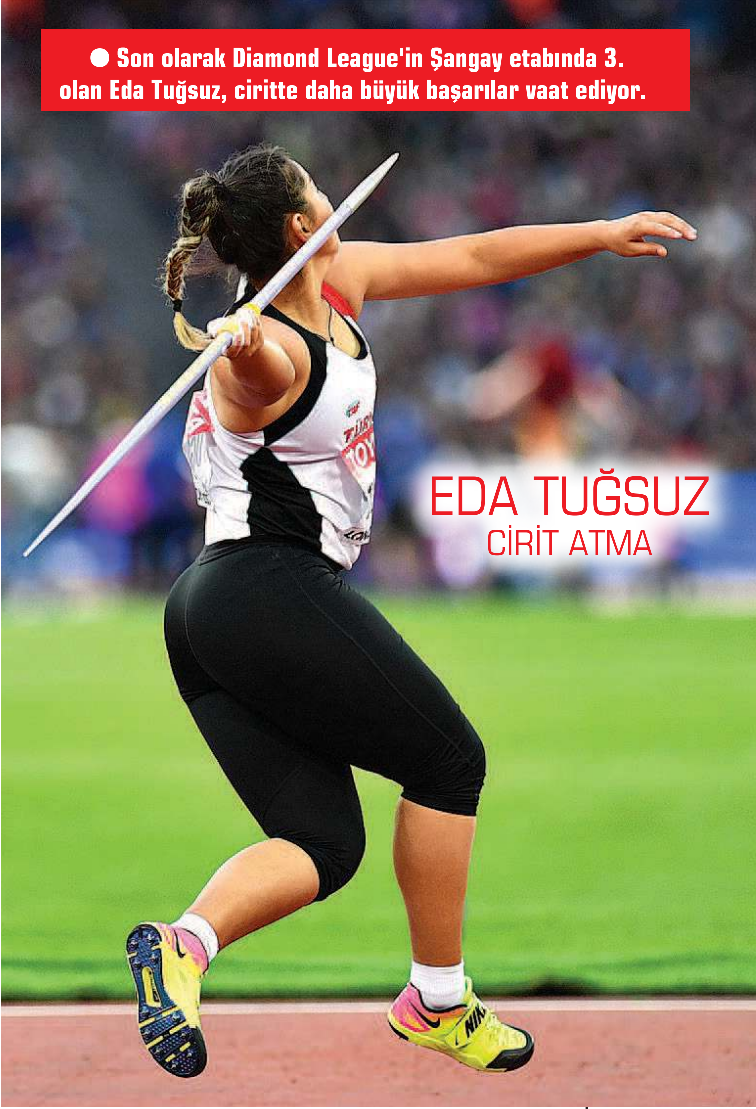

● Alperen Acet, geçen haziran ayında düzenlenen Uluslararası Romanya Şampiyonası'nda 2.30'la yüksek atlamada yeni Türkiye rekorunun sahibi oldu.

CİDDİ bir genç nüfus avantajı olmasına karşın amatör branşlarda bir türlü gelişmiş spor ülkeleriyle arasındaki mesafeyi kapatamadı ülkemiz. Bunun birçok nedeni var. En önemlilerinden biri akademik eğitim ile spor eğitimi entegrasyonunu başaramamamız ve buna bağlı olarak çocukların spora geç başlaması. Ülkemiz spor kültürünün aşırı futbol odaklı oluşu, donanımlı eğitmen sayısındaki sıkıntı, organizasyonel eksikler, tesis ve ekipman sorunu, spor politikalarında sıkça yaşanan değişiklikler, üst seviyelere çıkmamızın önündeki diğer engeller. Ancak tüm bunlara karşın son dönemde ümit veren gelişmeler de yaşandı. Belki sistematik anlamda bir yükselişten söz etmek için henüz erken ama gençlerimizin elde ettiği başarılar geleceğe umutla bakmamızı sağlıyor. Alınan iyi sonuçların biraz sosyal medya etkisiyle, biraz da futboldaki transfer döneminin durgun geçmesi nedeniyle daha geniş kitlelere duyurulması da amatör branşların gelişimi açısından sevindirici.

Yukarıda bahsettiğimiz gençlerden biri milli okçu Mete Gazoz. Türkiye onu 2016 Olimpiyat Oyunları'nda tanıdı. Klasik yay kategorisinde belki madalya kazanamadı ama performansı, sempatik tavırlarıyla hayli taraftar edindi. 1999 doğumlu olan Mete Gazoz, aradan geçen zaman içinde kendini daha de geliştirdi. Özellikle Berlin'de düzenlenen Dünya Kupası'nda altına ulaşırken sergilediği performans muhteşemdi. Güçlü Koreli rakibi Seok ile karşılaştığı finalin normal süresi berabere bitti. Altın madalyanın sahibini belirleyecek etapta merkezin hemen yakınına yaptığı atış ona zaferi getirirken, önemli bir psikolojik eşiği aşmasını da sağladı. Akdeniz Oyunları'nda, Gençler ve Kadetler Avrupa Şampiyonası'nda, Avrupa Grand Prix'inde gelen altın madalyalar ve rekorlar ile Mete Gazoz göz kamaştıran bir dönem geçirdi. Klasik yay dünya klasmanında dünya sıralamasında 6.durumda bulunan Mete Gazoz, 2020 Olimpiyat Oyunları'nda en büyük madalya umutlarımızdan biri. Klasik yay kadınlarda mücadele eden ve dünya sıralamasında şu anda 30.basamakta bulunan 20 yaşındaki Yasemin Ecem Anagöz'ü de unutmayalım. Rio 2016'da son 32'ye kalan Anagöz, bu yıl Mete Gazoz ile birlikte klasik yay karışık takım kategorisinde Şangay ve Sofya'daki Dünya Kupası yarışlarında gümüş, Berlin ve Antalya'da bronz madalya kazandı. Bu takım, dünya klasmanında üçüncü sırada. Bir de dünya klasmanında zirvede yer alan bir kadın okçumuz var: Yeşim Bostan. Makaralı

TÜRKİYE REKORUNU KIRAN EDA TUĞSUZ CİRİT ATMADA DİAMOND LEAGUE'DE BRONZ KAZANDI. YÜRÜYÜŞTE. MERYEM BEKMEZ, 100 METRENİN YILDIZLAR DÜNYA ŞAMPİYONU MİZGİN AY VE ÜÇ ADIMDA BATUHAN ÇAKIR DİĞER GÜÇLÜ UMUTLARIMIZ. TENİSTE DE YANKI EREL..

● Son olarak Diamond League'in Şangay etabında 3. olan Eda Tuğsuz, ciritte daha büyük başarılar vaat ediyor.

yay kategorisinde mücadele eden 23 yaşındaki Bostan, 2018'de Antalya'daki Dünya Kupası organizasyonunda birinci oldu. 2017'de Berlin ve Mexico'da gümüş madalya kazanan Yeşim Bostan okçulukta göğsümüzü kabartıyor. Fakat makaralı yay yarışları olimpiyat programında yer almıyor. Türkiye okçulukta olimpiyatlarda bugüne dek madalya alamadı. Bakalım bu kez sporcularımız kürsüde yer bulabilecek mi?

CİMNASTİKTE DE UMUT YEŞERİYOR

Ülkemizin olimpiyat madalyası alamadığı branşlardan biri de jimnastik. Fakat son dönemde bu branşta da bizi umutlandıran sporcularımız var. Bunlardan en önemlisi İbrahim Çolak. Ağustos ayında Glasgow'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda gümüş madalya kazanan Çolak, Türkiye adına bir ilki gerçekleştirdi. Türkiye, bu şampiyonada tarihinde ilk kez erkekler takım yarışında finale kaldı.

2017'de Avustralya'daki Dünya Kupası organizasyonunda Jimnastik literatürüne soyadını taşıyan bir hareket sokan Çolak, 2018 Akdeniz Oyunları'nda altın madalya kazandı. Kanada'da yapılan 2017 Dünya Şampiyonası'nda halkada 5.olan başarılı sporcu, 2018 yılında düzenlenen Dünya Kupası yarışlarında halkada 1 kez altın, 4 kez de gümüş madalya kazandı. İbrahim Çolak'ın 2020 Tokyo için hedefi madalya. Çolak'ın yanı sıra Ferhat Arıcan, Ahmet Önder ve Tutya Yılmaz da geleceği olan başarılı jimnastikçilerimiz.

ATLETİZMDE DEVŞİRME HAREKETİ

Atletizmde doping vakalarının kötü izlerini silmeye çalışan Türkiye, çok sayıda devşirme sporcuyla katıldı büyük organizasyonlara. Bu uygulama çokça eleştirilere de neden oldu. Ancak özellikle Ramil Guliyev'in ve Jasmani Copello'nun kazandıkları madalyaların atletizme bir hareket getirdiği gerçek. Daha da sevindirici olan kendi yetiştirdiğimiz gençlerin de ışık vermesi. Alperen Acet, haziran ayında davetli olarak yarıştığı Uluslararası Romanya Şampiyonası'nda yüksek atlamada 2.30'luk derecesiyle 16 yıllık Türkiye rekorunu kırmıştı. Acet, ardından ağustos ayında Berlin'de 60 yıl aradan sonra Avrupa Şampiyonası'nda yüksek atlamada finale kalan ilk sporcumuz oldu. Finalde 2.24 atlayarak 5.olan Acet, büyük alkış aldı. Henüz 20 yaşındaki Alperen Acet için gelecek hayli parlak görünüyor.

2016'da henüz 19 yaşında cirit atmada Türkiye rekorunu eline geçiren Eda Tuğsuz, 2017'de Avrupa Atmalar Kupası'nda ciritte U23 ikinciliğini kazandıktan sonra İslami Dayanışma Oyunları'nda 67.21'lik muhteşem derecesini gerçekleştirdi. 2017 Dünya Atletizm Şampiyonası'nda kadınlar cirit atmada 5.olan Eda Tuğsuz, 2018'de Diamond League'in Şangay etabında 3.olurken, Avrupa Atmalar Kupası'nda U23 kategorisinde altın madalya kazandı. Son Avrupa Şampiyonası onun için iyi geçmese de Eda Tuğsuz atletizmde en potansiyelli sporcularımız arasında.

Yürüyüş, atletizmde varlık gösteremediğimiz branşlardan biriydi. Meryem Bekmez bu yıl U20 Dünya Atletizm Şampiyonası'nda 10.000 metre yürüyüşte gümüş madalya kazandı. Sonrasında Avrupa Şampiyonası'nda 20 km yürüyüşte 11.olurken, 5 Türkiye rekoru kırdı ayrıca U20'de dünyada yılın en iyi derecesini yaparak parlak bir performans sergiledi. 18 yaşındaki Meryem, daha büyük başarılar vadediyor. 2017'deki Dünya Yıldızlar Şampiyonası'nda 100 metrede altın madalya alan 2000 doğumlu Mizgin Ay, 2018 U18 Avrupa Şampiyonası'nda üç adım atlamada altın madalya kazanan Batuhan Çakır, yine üç adımda Avrupa Atletizm şampiyonasında finale kalan Türkiye rekoru sahibi Can Özüpek atletizmde dikkatle takip edilmesi gereken isimler.

Türkiye'nin olimpiyatlarda madalya geleneği olan sporlardan güreş, halter, taekwondo ve judoda potansiyel madalya adaylarının yanı sıra gençler düzeyinde düzenlenen şampiyonalardan gelen haberler sevindirici. Taekwondo'da

VE EN BÜYÜK YILDIZLAR… AVRUPA PARALİMPİK YÜZME ŞAMPİYONASI'NDA ALTIN ALAN SÜMEYYE BOYACI, PARA ATLETİZM AVRUPA ŞAMPİYONASI'NDA 200 METREDE ZÜBEYDE SÜPÜRGECİ VE 400 METREDE DE HAMİDE KURT GÜNDOĞAN, ALTINA KOŞTU… ONLAR HEM ŞAMPİYON OLDULAR HEM DE ENGELLİLERİN YAŞAM ALANLARINI GENİŞLETİYORLAR…

ZÜBEYDE SÜPÜRGECİ

SÜMEYYE BOYACI
YÜZÜCÜ

İrem Yaman başarılarına her geçen gün yenilerini ekliyor. Nafia Kuş ve Hatice Kübra İlgün de umut veriyor.

Güreşte Serhat Kırık, Muhammet Hamza Bakır, Hamza Alaca, Arif Özen, Ramazan Sarı, İsmail Gün Zeynep Yetgil, Aynur Erge, Ayşegül Özbeğe, Eda Tekin ve Kadriye Aksoy ilerisi için ışık veren sporcular.

Judoda Gamze Sayma, Tuğçe Beder, Kübranur Esir, Semanur Erdoğan, Mert Şişmanlar, halterde Onur Demirci kazandıkları madalyalarla emin adımlarla geliyoruz mesajını verdiler.

Teniste Yankı Erel, partneri ile Wimbledon'da genç çiftler şampiyonluğunu kazanarak büyük mutluluk yaşattı. Yelkende Nazlı Deniz Ürenli, badmintonda Neslihan Yiğit, yüzmede Aleyna Özkan, Selen Özbilen, atıcılıkta Murat İlbilgi, eskrimde Deniz Selin Ünlüdağ, Enver Yıldırım ve hem bu branşlarda hem de diğer sporlarda bu yazıya adlarını sığdıramadığımız (affetsinler lütfen) pek çok gencimiz daha iyi yerlere gelmek için mücadele ediyor. Antrenörleri de onları üst seviyelere taşımak için gayret sarf ediyor.

EN BÜYÜK YILDIZ ONLAR

En büyük yıldızları sona bıraktım. İrlanda Cumhuriyeti'nde düzenlenen 2018 Avrupa Paralimpik Yüzme Şampiyonası'nda altın madalya kazanan Sümeyye Boyacı, Para Atletizm Avrupa Şampiyonası'nda 400 metrede kürsünün zirvesine çıkan Hamide Kurt Gündoğan ve bu şampiyonalara katılan tüm sporcularımız bize bayram hediyeleri, Mert Aydın'ın ifadesiyle engelli çocuklarını insan içine çıkarmaya çekinenlere de çok önemli bir mesaj verdiler.

Açıkçası uzman olmadığım branşlardan bir derleme yapmaya çalıştım. Çünkü medyanın ilgisi özellikle amatör sporların gelişimi açısından çok önemli. Başta da belirttiğim gibi gelişmiş bir spor ülkesi olabilmek için daha kat etmemiz gereken çok yol var. Ama memlekette spor adına güzel şeyler de oluyor…

STEPHAN
JAMES

JASON
SUDEIKIS

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY
IRONS

ACADEMY AWARD® WINNER
WILLIAM
HURT

THE INCREDIBLE TRUE STORY OF
GOLD MEDAL CHAMPION JESSE OWENS

RACE

FOCUS FEATURES PRESENTS IN ASSOCIATION WITH THE JESSE OWENS FOUNDATION AND THE LUMINARY GROUP A SOLOFILMS/TRINICA/TRINITY RACE PRODUCTION A STEPHEN HOPKINS FILM STEPHAN JAMES JASON SUDEIKIS JEREMY IRONS CARICE VAN HOUTEN AND WILLIAM HURT "RACE" EXECUTIVE MUSIC PRODUCER GEORGE ACOGNY MUSIC BY RACHEL PORTMAN PRODUCTION DESIGNER DAVID BRISBIN EDITED BY JOHN SMITH, ACE DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY PETER LEVY, ASC, ACS EXECUTIVE PRODUCERS PATRICK TENG PAUL TENG JONATHAN BRONFMAN DAVID GARRETT AL MUNTEANU MARK SLONE THIERRY POTOK PRODUCERS JEAN-CHARLES LEVY, p.g.a. LUC DAYAN LOUIS-PHILIPPE ROCHON DOMINIQUE SÉGUIN STEPHEN HOPKINS, p.g.a. KATE GARWOOD, p.g.a. KARSTEN BRÜNIG NICOLAS MANUEL WRITTEN BY JOE SHRAPNEL & ANNA WATERHOUSE DIRECTED BY STEPHEN HOPKINS

PARENTS STRONGLY CAUTIONED
THEMATIC ELEMENTS

RaceTheFilm.com

FOCUS

Jesse Owens… 1936 Olimpiyatları'nda 4 madalya kazanır ve Hitler stadı terk eder. Hikâyenin fragmanı budur ama aslında gerçekler çok daha farklıdır.

NAZİ IRKÇILIĞINI YENDİ AMERİKAN IRKÇILIĞINA KAYBETTİ JESSE

ONA ASIL SAYGISIZLIĞI HİTLER DEĞİL, ASLINDA BİZATİHİ KENDİ BAŞKANI FRANKLİN D. ROOSVELT YAPMIŞTIR. Kİ OWENS, BUNU BİYOGRAFİSİNDE KENDİSİ DE DİLE GETİRİR.

Çünkü Amerika'ya Olimpiyat şampiyonu olarak dönen Jesse Owens, siyahlara karşı ırkçılığın sürdüğünü görür. Amerikan bayrağını dalgalandırsa da bazı mekânlara siyahların girdiği arka kapıdan girmeye devam eder.

UĞUR VARDAN

SPOR bazen asla sadece spor değildir… Kazandığınız zaferin, tarihe attığınız notun çok çok derin izleri vardır… Üstelik o izler kimi zaman ait olduğu dönemleri değil, takip eden yılları, kuşakları, çağları etkiler… İşte böylesi bir vakanın kahramanı hiç kuşkusuz Jesse Owens'tır. Ve muhtemelen atletizm sporunun en zorlu mesafelerini o kat etmiş, en zorlu atlayışını o yapmıştır. Çünkü ona tarihin ve belki de insanlığın biçtiği rol buydu. Sadece atletizmin unutulmaz figürlerinden biri olmadı. Piste çıktığında onun için zaferin anlamı bir spor dalının en iyileri arasına girmek değildi; ırkçılığa, gezegen sathında yükselen Nazizm tehlikesine karşı ilk cesur duruşu sergilemek, 'Yeni dünya düzeni'ne karşı çıkmaktı… Alacağı dereceler aynı zamanda bu anlama gelecekti…

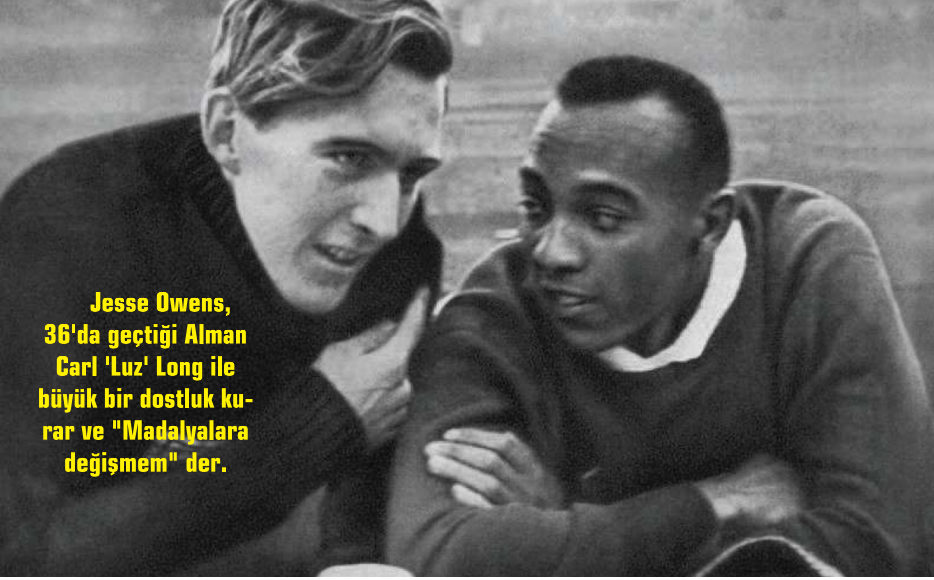

12 Eylül 1913 doğumlu sporcu, çok çok özel koşulların yarattığı bir fenomendi. Irkçılığın henüz halledilemediği (gerçi hâlâ da halledilmiş değil!), 'siyahilerle' beyazların keskin çizgilerle ayrıldığı, yaşama kültürlerinin farklı mekân ve alanlarda boy verdiği, günümüzün moda deyimiyle 'kutuplaşma'nın yoğun olarak yaşandığı bir dönemin parçasıydı. Ortam işte böyleyken pistlerde müthiş bir şekilde parlıyordu. Üstelik fark edilen yeteneğiyle ülke sporunun atletizmdeki en büyük umuduna dönüşmüştü. 1935'te Michigan'daki yarışlarda 45 dakika içinde üç dünya rekoru kırmış ve dikkatleri üzerinde toplamıştı.

'PROPAGANDA OLİMPİYATLARI'

● **HİTLER** öncülüğündeki Naziler ise 1939'da tüm dünyayı saracak savaşı 'resmi' olarak başlatmadan önce kendi ülkelerinde, Berlin'de düzenlenecek 1936 Olimpiyat Oyunları'nı gövde gösterisine dönüştürmek ve spor üzerinden gerekli mesajları vermek niyetindeydi. İşte Owens'ın önemi de burada belirdi; siyahi atlet Nazizm'in hayallerie ket vurdu ve tam 4 altın madalyayla Berlin'de kendi tarihini yazdı.

Bizde de Mayıs 2016'da vizyona giren 'Race' (ki Türkçe çevirisi 'Rüzgârın

Jesse Owens, 36'da geçtiği Alman Carl 'Luz' Long ile büyük bir dostluk kurar ve "Madalyalara değişmem" der.

Filmde Jesse Owens'ı, Stephan James, canlandırıyor.

OWENS NAZİ ALMANYA'SI İÇİN YARIŞAN CARL 'LUZ' LONG'U EKARTE EDER. ANCAK, BU YARIŞ BÜYÜK BİR DOSTLUĞUN DA TOHUMLARINI ATAR. ZİRA OWENS ŞÖYLE DER:

"ONUN DOSTLUĞUNU, KAZANDIĞIM BÜTÜN MADALYA VE KUPALARA DEĞİŞMEM."

Oğlu'ydu), bu büyük sporcunun hayatından kimi kesitleri aktarıyordu. Aslında film, Owens'ın öyküsünü anlatırken dönemin genel ruhundan çizgiler de sunuyordu. Yönetmenliğini Stephen Hopkins'in (geçmişteki işleri arasında 'Predator 2', 'Blown Away', 'The Ghost and the Darkness', 'The Reaping' gibi yapıtlar var) üstlendiği 'Race'in senaryosunu ise Joe Shrapnel ve Anna Waterhouse kaleme almış. İkilinin metni siyahi atletin serüveninden köşe taşlarını perdeye taşırken ilk bölümünde bir yandan da Amerikan Olimpiyat Komitesi'nin Nazilerin düzenleyeceği bir organizasyona katılıp katılmama konusundaki tartışmalarına da odaklanıyor. Nihayetinde yapılan oylamada 58-56'lik bir sonuçla katılma kararı alınıyor. İlginçtir, 'Race'de Nazi rejiminin ünlü sinemacısı Leni Riefenstahl'ın iki bölümden oluşan o unutulmaz yapıtı 'Olympia'yı çekilme sürecinden pasajlar da izliyoruz. Hopkins'in filmi, adeta "Madem bu tarihsel dönemi uğradık, Riefenstahl'ın Hitler'in Propaganda Bakanı Joseph Göbbels'le yaşadığı gerilimi de perdeye taşıyalım, sinema tarihine meraklı izleyiciler az-biraz konuya da vâkıf olsun" demiş.

AMERİKA 'ACI VATAN'DI HÂLÂ

● **ÖTE** yandan çok eskiden beridir yaşanmışlığına inandığımız bir tevatürdür Owens'ın başarısı karşısında Adolf Hitler'in stadı terk etmesi... Siyahi atletin bizatihi kendisi otobiyografisinde perdeyi aralar ve gerçeği; yani onu asıl olarak küçümseyenin Hitler değil, Amerikan Başkanı Franklin D. Roosevelt olduğunu yazar. Tamam, Owens Berlin'de olağanüstü performansıyla Nazilerin oyunları devasa bir gövde gösterisine dönüştürme planını suya düşürmüştür amma velakin daha acı gerçeklerle evinin yolunu tuttuğunda karşılaşır. Oyunlar biter, dört altın madalyalı Jesse Owens yeniden vatanı Amerika'dadır fakat siyah ırka karşı yapılan haksızlıklar ve insanlık dışı muamele yerinde duruyordur. Onun, Berlin'de ülkenin gururu olmasının, hatta Hitler rejimine karşı saygın bir duruş göstermesinin hiç bir önemi yoktur. Yine bazı mekânlara siyahların girdiği arka kapıdan girecektir.

RONSEL JACKSON'A BAKMALI

● **ASLINDA** belki de 'Race'i geçen martta gösterime giren 'Modbound'la ('Bizde 'Savaştan Sonra' Türkçe adıyla vizyona çıktı) birlikte izlemek daha doğru olabilir. Çünkü üç dalda ('En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu', 'En İyi Uyarlama Senaryo' ve 'En İyi Görüntü Yönetmeni') Oscar'a aday olan bu yapımın ana karakterlerinden Ronsel Jackson'ın yaşadıkları da Owens'tan çok farklı değildir. İkinci Dünya Savaşı'nda gittiği Avrupa cephesinde el üstünde tutulan ve burada bir yandan savaşırken öte yandan bir beyaza, Alman bir kadına âşık olan bu siyahi genç, ülkesine geri döndüğünde tıpkı Owens gibi yine arka kapılara itiliyor, yine sistem tarafından aşağılanır, ailesi yine 'modern kölelikten ve ırkçılıktan nasibini alır. 'Mudbound', Hillary Jordan'ın eleştirmenlerce Faulkner, Steinbeck ve Morrison esintilerinin tadını bulduğu romanından uyarlanmıştı ve anlatılanlar, 40'ların ikinci yarısına kadar uzanıyordu.

Bu arada tekrar Owens'ın öyküsüne dönersek, siyahi efsane uzun atlama yarışlarında Alman rakibi Carl 'Luz' Long'la örnek bir sportif dostluğa imza atıyordu. Bu dostluk iki tarafta derin izler bıraksa da kader uzamasına izin vermiyor, Long, İkinci Dünya Savaşı sırasında hayatını kaybediyor, ardından da Owens Alman meslektaşı için, "Onun dostluğunu, kazandığım bütün madalya ve kupalara değişmem" diyordu.

Yarışlar, maçlar, turnuvalar, oyunlar kazanılır, kaybedilir; bütün bunlar sporun doğasında var. Lakin bu sonuçlara imza atanların farklı öyküleri, farklı serüvenleri onların hatıralardaki ve tarih sahnesindeki yerlerini daha da derinleştirir. Jesse Owens işte böyle bir profilin ifadesiydi. 'Race' de onu tanıyan-tanımayan bütün seyirciler için yepyeni kapılar aralayan bir film. Özellikle sporsever-sinemaseverler açısından mutlaka görülmesi gereken bu yapımı, ilk fırsatta izleyin derim...

JESSE OWENS'IN ÖYKÜSÜNÜ ANLATAN 2016 TARİHLİ 'RACE' FİLMİNE BİR GÖZ ATIN. STEPHEN HOPKİNS İMZALI FİLM DÖNEMİN RUHUNU DA PERDEYE AKTARIYOR.

THUNDER'A 'ÜZERİNE OYUN KURULACAK ADAM' OLARAK GİTMEK CAZİPTİ, CARMELO ANTHONY İÇİN. NE VAR Kİ BEKLEDİĞİ SAYGI, SEVGİ VE KONFORU BULAMADI. ÜSTELİK TAKIM ARKADAŞLARI DA ONA 'MERKEZİ'LİK ROLÜ VERMEYE DE YANAŞMADILAR. ONUN DA SAHADAKİ PERFORMANSI BU TALEBİ BESLEMİYORDU ZATEN.

MELO İÇİN SON ŞANS

YA YÜZÜK YA EMEKLİLİK

Melo, büyük bir 'yeniden doğuş'a imza atamasa bile faydalı olabileceği ve yüzüğü parmağına takabileceği bir takıma giderek, doğru bir tercih yaptı: Houston Rockets…

ROCKETS DA GEÇEN SEZONUN ASLINDA ŞAMPİYON OLABİLECEK TAKIMIYDI

ALİ KONAVİC

BAZI karakterler, spot ışıklarının üzerinde olmasına bayılır. Sadece bireysel olarak gündemde olmak değil, mensup olduğu grubun da önplanda olmasını ister. Bu bir karakteristik problem midir, yoksa kabul edilmesi gereken kişisel bir tercih mi? Bu ayrı bir tartışma konusu ancak tartışma götürmeyecek bir gerçek var ki, Carmelo Anthony, bu tiplemenin en sağlam örneklerinden biri.

Özel hayatı, sosyal yönü, lokavt meselesindeki rolü bu yazıya eklenirse uzunluk kontrolden çıkabilir, o yüzden biz Melo'nun son OKC Thunder sezonunu ve Rockets tercihinin neden beklenebilir ve bence 'doğru' olduğunu ele alalım. Öncelikle Carmelo Anthony, Thunder'a gittiğinde zaten üstünde ciddi manada soru işareti birikmişti. Basketbol ondan uzaklaşıyor muydu? Oyunun bu kadar tempo ve top dolaşımına endekslendiği modern çağda, topu bu kadar durduran bir oyuncuya ne kadar yer vardı?

KÜÇÜK ROLE RIZA

Bu tip soruların başını çektiği endişeler, Carmelo Anthony'nin formsuzluğuyla birleşince Thunder'ın 'büyük üçlüsü', Melo'yu dışarıda bırakan bir büyük ikili olarak anılmaya başlandı. Westbrook, zaten ligin belki de en Alfa oyuncusuydu. Paul George da, şut pastasının büyük kısmını kendine almaktan çekinmiyordu. Ki onun da egosunu ne kadar ön plana koyduğunu Lakers'a gitmeme sürecinde yakınen gördük. LeBron'un gelişi sonrası kurtarıcı olarak kabul edilmediği bir organizasyona şampiyonluk için dahi olsa gitmek istemedi. İşte bu ortamda Anthony için hem parkede hem de kağıt üstünde bir dışlanma durumu ortaya çıktı. Burada böyle bir karakter için kabul edilemeyecek bir resim vardı; küçük bir pazarın, sıradan oyuncusu.

'Küçük bir pazar' diyoruz, zira ilgilileri bilecektir ki, Oklahoma City, NBA'in çekicilik açısından herhalde Utah'tan sonra en sıkıntılı şehri. Bugünün basketbolcuları için böyle bir yerde oynamak için, organizasyonun tamamen sizin üzerinize kurulması gerek. Normal şartlarda çekici bir deneyim değil. Carmelo'yu da, New York gibi parıltılı bir sahneden buraya getiren şey buydu. Daha fazla değer ve saygı göreceği daha küçük ama heyecan verici bir organizasyon! Fakat evdeki hesap çarşıya hiç uymadı. Performansı, markasını taşıyamadı. Takımın defoları o kadar çoktu ki… Carmelo'nun parkede olduğu anlar da, bu defoların en bariz gözüktüğü anlardı. Üstüne üstlük onu daha verimli hale getirebilecek bir konfor alanı da yaratılmamıştı. Ne koç Donovan ne de Westbrook ve George başta olmak üzere, oyuncular, Melo merkezli oynamaya yanaşmadı. Yanaşmaları için bir sebep de yoktu. Görüntü çok barizdi, Carmelo Anthony artık NBA'in büyük yıldızlarından biri değildi ve daha iyi organize edilmiş bir takım içerisinde, topu daha az domine ederek, daha küçük bir rolde oynaması gerekiyordu. İşte tam bu noktada 30 NBA takımı içerisinde hem en uygun olanı, hem de bana sorarsanız neredeyse tek uygun olanı devreye girdi.

Houston Rockets, geçen sezon NBA Play Off'larına batı finalinin 7. maçında veda etti. Durdurulamaz bir takım olarak gösterilen, ki bu seviyeye gerçekten çok yakın olan Warriors'a resmen ecel terleri döktürdüler. Antitez basketbolunun tarihi bir örneğini sergilediler. Eğer Chris Paul, serinin sonunda sakatlığından ötürü uzak kalmasaydı, çok büyük bir ihtimalle önce finale, oradan da kupaya uzanacaklardı. Özetle, koç Mike D'Antoni önderliğinde ligin en organize ikinci takımı onlardı. Özellikle sezona başladıkları 'pace&space' olarak nitelendirilen, şut sayısını ve tempoyu yukarı çekmeyi amaçlayan oyunu sezonun ikinci yarısında tamamen terk etmeleri ve bir anda ligin en ağır ve birebirler üzerinden oyununa dönmeleri çok ilginçti.

ANTİTEZİNİ BULDU

Her iki oyunu da başarıyla oynayan takımın bu tercihi çok da şaşırtıcı değildi zira ikinci oyun stili GSW'yi durdurmak için belki de tek yoldu. Warriors'u, Warriors gibi oynayarak eleyemezdiniz. Kurt koç D'Antoni de bunu gayet iyi biliyor ve bu uğurda kendi basketbol ideallerinden vazgeçiyordu. Hoş ilk sezon itibariyle amaçlarına ulaşamadılar ancak bahsettiğimiz Paul meselesi güçlü bir bahane olarak orada duruyor.

Fakat Rockets, bu bahanenin arkasına saklanmak yerine Warriors antitezini mükemmelleştirmek için işe koyuldu. Bu noktada yapabilecekleri kısıtlıydı çünkü Capela'ya kontrat verdikten sonra salary cap'leri neredeyse dolacaktı. Sistemleri için hayati öneme haiz, harika bir çöpçü olan Capela'yı göndermeleri de söz konusu olamazdı. Bu uğurda ciddi verim aldıkları Ariza'dan da vazgeçtiler nitekim. Ancak şuta ve bu tempoya ayak uydurabilecek kaliteli, güvenilir bir ele ihtiyaçları vardı. Bu ismi de sanıyorum çok aramlarına gerek kalmadı.

RİSKE DEĞECEK Mİ?

Carmelo Anthony, albenisini fazlasıyla kaybetmiş olmasa da, yakın NBA tarihinin en büyük skor makinelerinden biri. Rockets da, onun topu durduran skor yapma stilini tolare etmek bir yana, 'isteyen' bir takım. O yüzden, Melo için daha ideal bir rotadan bahsetmek güç. Tabii ki tüm bu olumlu yönlerine karşın bu birliktelik çok basit bir parametreye bağlı olarak mahvolabilir; Carmelo'nun performansı ve fiziksel formu. Koç D'Antoni'nin ve yapısal olarak Rockets kadrosunun ona Thunder'a göre çok daha fazla yardım edeceğine emin olmakla beraber, Anthony'nin bu yardıma nasıl karşılık vereceğini kestirmekte zorlanıyorum.

Gerçekten zor bir karakter. Hem oyuncu hem insan olarak. Hoş bu kadar optimal bir ortamda da verimsiz olduğu takdirde masadaki ihtimal 'emeklilik' olacaktır. Ben çok büyük bir yeniden doğuş hikâyesine ihtimal vermemekle beraber, Thunder macerasıyla aklı başına gelen Melo'nun çevresindeki sağlıklı ortama ayak uydurarak faydalı olacağını düşünenlerdenim. Rockets'ın onun için ciddi bir risk aldığını ve kariyerinin sonunda ilk kez yüzüğe bu kadar yakın olduğunu sanıyorum biliyordur. Bu bilinç, Carmelo'yu yeniden basketbola konsantre edecektir.

SPOR ARENA

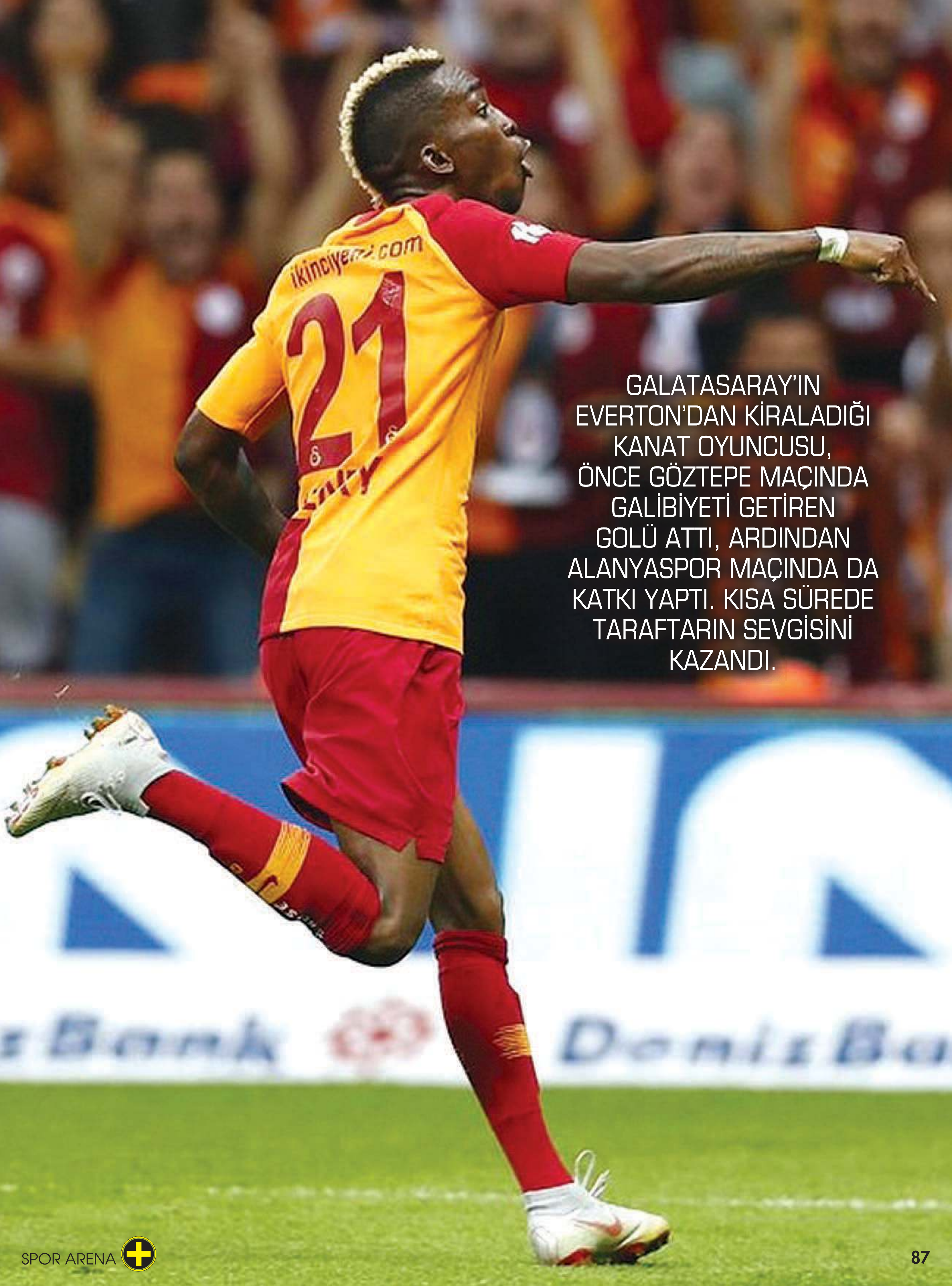

PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

YÜZÜKLERİN EFENDİSİ

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

GALATASARAY'IN EVERTON'DAN KİRALADIĞI KANAT OYUNCUSU, ÖNCE GÖZTEPE MAÇINDA GALİBİYETİ GETİREN GOLÜ ATTI, ARDINDAN ALANYASPOR MAÇINDA DA KATKI YAPTI. KISA SÜREDE TARAFTARIN SEVGİSİNİ KAZANDI.

EYLÜL'DE

1 EYLÜL CUMARTESİ

SAAT: 19.15

FENERBAHÇE-KAYSERİ

● (Spor Toto Süper Lig)

1 EYLÜL CUMARTESİ

SAAT: 21.45

TRABZONSPOR-GALATASARAY

● (Spor Toto Süper Lig)

2 EYLÜL PAZAR

SAAT: 21.45

BURSASPOR-BEŞİKTAŞ

● (Spor Toto Süper Lig)

10-30 EYLÜL

DÜNYA ERKEKLER ŞAMPİYONASI

● (Voleybol)

14 EYLÜL CUMA

SAAT: 20.00

TÜRKİYE-KARADAĞ

● (FIBA Erkekler Dünya Kupası Elemeleri)

10 EYLÜL PAZARTESİ

SAAT: 20.45

İSVEÇ-TÜRKİYE

● (UEFA Uluslar Ligi)

BUNLAR KAÇMAZ

7 EYLÜL CUMA

SAAT: 21.45

TÜRKİYE-RUSYA

● (UEFA Uluslar Ligi)

17-23 EYLÜL

ATP ST.PETERSBURG TURNUVASI

● (Tenis)

17-23 EYLÜL

ATP MARSİLYA AÇIK

● (Tenis Turnuvası)

24-30 EYLÜL

ATP CHENGDU AÇIK

● (Tenis Turnuvası)

17 EYLÜL PAZARTESİ

SLOVENYA-TÜRKİYE

● (FIBA Erkekler Dünya Kupası Elemeleri)

20 EYLÜL PERŞEMBE

SAAT: 19.55

BEŞİKTAŞ-SARPSBORG AKHİSAR-KRASNODAR

● (UEFA Avrupa Ligi)

22-30 EYLÜL

DÜNYA KADINLAR ŞAMPİYONASI

● (Basketbol)

29 EYLÜL – 20 EKİM

DÜNYA KADINLAR ŞAMPİYONASI

● (Voleybol)

SAAT: 22.00

GALATASARAY-L.MOSKOVA

● (UEFA Şampiyonlar Ligi)

18 EYLÜL SALI

20 EYLÜL PERŞEMBE

SAAT: 19.55

DİNAMO ZAGREB-FENERBAHÇE

● (UEFA Avrupa Ligi)

Birçok NBA yıldızının sadece rüyalarında kalan şampiyonluk yüzüğüne sahip tek Türk oyuncu Mehmet Okur.

NBA'DE ŞAMPİYON OLAN TAKIMLARA HEDİYE EDİLEN ŞAMPİYONLUK YÜZÜKLERİ, GEREK TASARIMLARI GEREKSE MANEVİ DEĞERLERİ AÇISINDAN PAHA BİÇİLEMEZ NİTELİKTE.

YÜZÜKLERİN EFENDİSİ

Dallas Mavericks'in sahibi Mark Cuban, kulüp tarihinde kazandıkları tek şampiyonluk yüzüğünü 'özel' kılabilmek için paradan kaçınmadı ve imalatına tam 1.4 milyon dolar harcadı. Cuban bu şampiyonluğa ulaşabilmek için tam 880 milyor dolar harcamıştı.

ADİL DEMİRÇUBUK

DÜNYANIN 1 numaralı basketbol organizasyonu olan NBA'de her yıl, şampiyon olan takımlara kupanın yanı sıra özel üretim yüzük hediye ediliyor. Antrenörden oyuncuya dek şampiyonlukta emeği geçen herkese verilen el yapımı bu yüzüklerin üzerinde birçok değerli taşın yanı sıra, takım ismi, logosu, oyuncunun ismi, sırt numarası ve şampiyonluk yılı gibi detaylar yer alıyor.

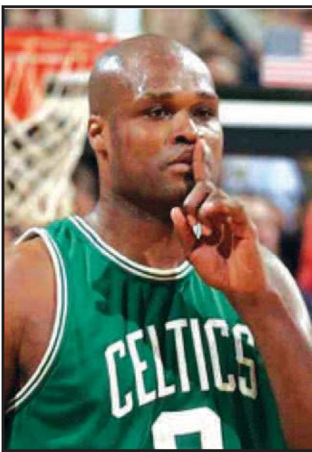
Tahmin edileceği üzere bu yüzükler 'paha biçilemez' özelliğe sahip. Ancak bazı kulüpler yüzüklerin adi taklitlerini zaman zaman taraftarlarına promosyon olarak dağıtıyor. Örneğin San Antonio Spurs bir defasında maça gelen tüm taraftarlara bir önceki sezonun şampiyonluk yüzüğünün taklitlerini hediye etti.

Yüzüklerin maliyeti genelde açıklanmıyor. Ancak Dallas Mavericks'in sahibi **Mark Cuban,** kulüp tarihindeki tek şampiyonluğu kazandıkları 2010-11 sezonu sonunda yaptırdığı yüzükler için tam 1.4 milyon dolar harcadı. **Cuban**, özel üretim elmas taşlı bu devasa yüzüğün nasıl yapıldığını anlatan bir de video hazırlatıp internette yayınlattı.

Mevzu Mavericks ve Cuban'dan açılmışken ilginç bir not daha… 'Marjinal' kişiliğiyle bilinen **Cuban**, 2000 yılında satın aldığı Mavericks'te şampiyonluk yaşayabilmek için tam 880 milyon dolar harcadı.

ANTOINE WALKER 21.500 DOLARA SATTI

● **MADDİ** değerinden çok manevi değeriyle ön plana çıkan şampiyonluk yüzüklerini bugüne dek birkaç oyuncu dışında satan çıkmadı. Yüzüğünü satan, daha doğrusu satmak zorunda kalan ilk oyuncu **Dr J** adıyla bilinen **Julius Erving**'di. NBA tarihinin en iyi 50 oyuncusu arasında yer alan **Dr J,** 1982-83 sezonunda Philadelphia 76ers'ta oynarken kazandığı şampiyonluk yüzüğünü maddi problemler nedeniyle 250 bin dolara sattı.

Kumar bağımlılığı başta olmak üzere özel hayatındaki problemler nedeniyle 110 milyon dolarlık servetini tüketen **Antoine Walker** da 2006'da Miami Heat ile kazandığı şampiyonluk yüzüğünü 2010'da 21 bin 500 dolara satmak zorunda kaldı.

Ve yine NBA tarihinin en **'tuhaf'** oyuncularından biri olan **Ron Artest** (bir ara adını Metta World Peace olarak değiştirmişti) ise, 2010'da Los Angeles Lakers'ta oynarken kazandığı kariyerinin tek şampiyonluk yüzüğünü 500 bin dolara satıp, parayı psikolojik rahatsızlıklardan muzdarip insanlara bağışladı.

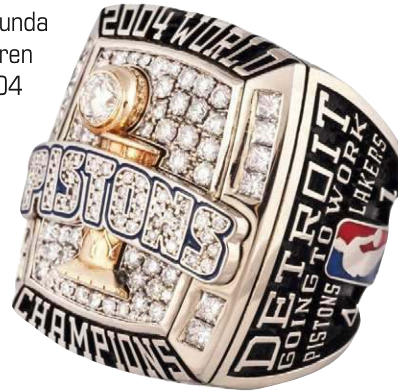
KOBE HER YÜZÜĞÜ BİR KERE TAKARDI

● **LOS** Angeles Lakers efsanesi **Kobe Bryant** da yüzüğü bir motivasyon aracı olarak kullanıyordu. 5 kez şampiyonluk yaşayan Kobe, kazandığı her yüzüğü sadece 1 kere taktı. Kobe, bunun sebebini soranlara ise şu cevabı veriyordu:

"Yüzüğü, onu aldığım günün dışında asla kullanmıyorum. Eve gittiğimde yüzüğü kasaya koyuyorum. O gece yüzük parmağımda bana bir önceki sezonu hatırlatıyor. Sonra çıkarıyorum ve yenisini parmağıma geçirmek için onu bir daha takmıyorum."

YÜZÜK SAHİBİ TEK TÜRK: MEHMET OKUR

● **NBA**'de oynayan Türkler arasında şampiyonluk yüzüğü takma onuruna erişen tek isim **Mehmet Okur.** Sırtında 'Memo' yazılı formasıyla dünyanın 1 numaralı basketbol organizasyonunda fırtınalar estiren **Okur**, 2003-04 sezonunda Detroit Pistons'ta şampiyonluk sevinci yaşadı. **Okur**, 9.6 sayı, 5.9 ribaund ve 1 asist ortalamalarıyla Pistons'ın tarihi zaferinde büyük pay sahibi oldu. NBA tarihinde All-Star maçına çıkan ilk Türk sporcu olarak da tarihe geçen **'Memo',** Las Vegas'ta 18 Şubat 2007'de yapılan All-Star'da 14 dakika 43 saniye sahada kalarak 4 sayı attı, 2 ribaunt aldı ve 1 de asist yaptı. **Mehmet Okur**, şampiyonluğun hemen ardından Utah Jazz'a transfer olduğu için Detroit Pistons yüzüğü postayla göndermişti.

HER ŞEYLERİ VAR, YÜZÜKLERİ YOK

● **1946-47** sezonunda start alan NBA'de unutulmazlar arasına giren ancak bir kez bile şampiyonluk yüzüğü takamayan birçok oyuncu bulunuyor. İşte bu oyunculardan bazıları…

NBA'in gelmiş geçmiş en iyi oyuncuları arasında yer alan Utah Jazz efsanesi Karl Malone, 3 kez final oynamasına karşın şampiyonluk sevinci yaşayamadı.

Karl Malone: NBA'de oynadığı 1985-2004 yılları arasında kaydettiği 36 bin 928 sayıyla Kerim Abdülcabbar'ın ardından **"NBA tarihinin en skorer 2. oyuncusu"** olan **Karl Malone**, 3 kez finalde oynamasına karşın şampiyonluk göremedi.

John Stockton: Kimilerine göre gelmiş geçmiş en iyi oyun kurucu olan Utah Jazz efsanesi, **"NBA tarihinin en fazla asist yapan ve top çalan oyuncusu"** olarak tamamladığı kariyerinde, mutlu sona ulaşamadı.

Elgin Baylor: 1958-71 yılları arasında forma giyen kısa forvet **Elgin Baylor**, Lakers'ı 8 kez NBA finaline taşıdı. Bunların 7'sinde **Bill Russell'**ın Boston Celtics'ine, diğerinde ise New York Knicks'e kaybetti. **Baylor**, 11 kez All-Star seçilmişti.

Charles Barkley: Philadelphia 76ers, Phoenix Suns, Houston Rockets formalarını giydiği 16 sezonda 22.1 sayı ve 11.7 ribaund ortalamalarıyla oynayan **Barkley**, 11 kez All-Star seçilme onurunu yaşadığı parlak kariyerini şampiyonlukla taçlandıramadı.

Dominique Wilkins: Oynadığı dönemde smaç deyince akla gelen ilk isim olan **Dominiqiue Wilkins**, Atlanta Hawks formasıyla geçen NBA kariyerinde bırakın şampiyonluğu, konferans yarı finalinden ötesini göremedi.

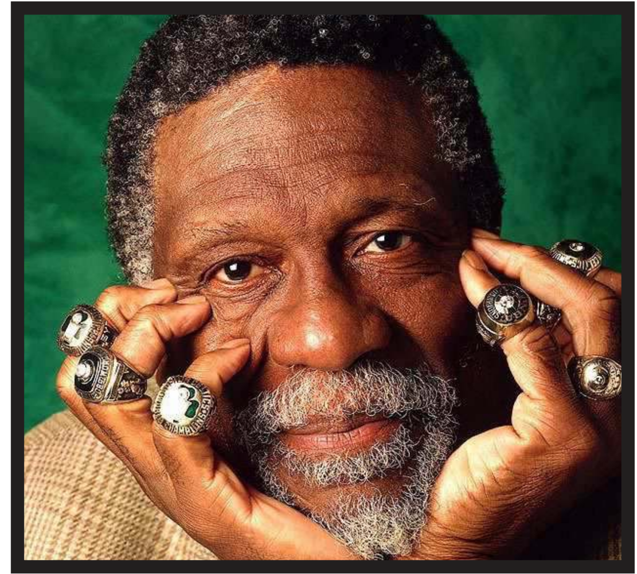
Allen Iverson: Kariyerinin sonunda Beşiktaş'ta da oynayan **Allen Iverson,** 11 kez All-Star seçilip, 4 kez de sayı kralı olduğu NBA'de hiç şampiyonluk kazanamadı. Philadelphia'da iken bir kez final tecrübesi yaşadı, onda da Lakers'a 4-1 kaybetti.

Patrick Ewing: NBA'in gelmiş geçmiş en iyi pivotlarından biri olan **Ewing**, 17 yıl süren NBA kariyerini şampiyonluk kazanamadan noktaladı. New York Knicks'i 1994 ve 1999'da finale kadar taşıdı ancak mutlu sona ulaşamadı. **Ewing** de kendisiyle aynı kaderi paylaşan Baylor, **Barkley** ve **Iverson** gibi 11 kez All-Star seçilmişti.

George Gervin: 1972'den 1986'ya kadar oynadığı ligde, 4 kez sayı kralı oldu, 9 defa da All-Star seçilen **Gervin**, konferans finalinden ilerisini göremedi. Spurs tarihine adını yazdıran **Gervin**, 25.1 sayı ve 5.3 ribaund ortalamasına sahip.

Bernard King: 1977'de başlayan 14 sezonluk NBA kariyerini 22.5 sayı ve 5.8 ribaund ortalamalarıyla tamamlayan King, play-off'larda aynı başarıyı tekrarlayamadı. Lig tarihinin en iyi skorerleri arasında yer alan King, 4 kez All-Star seçildi.

Alex English: NBA'de 15 sezon mücadele eden ve 21.5 sayı, 5.5 ribaund ortalamaları yakalayan English, Denver Nuggets'ta iken 1983'te sayı kralı oldu, 9 kez play-off oynadı, 1982'den 1989'a kadar da peş peşe 8 defa All-Star seçildi ama konferans finalinden ötesini göremedi.

BILL RUSSELL'DA 1 DEĞİL 5 DEĞİL TAM 11 YÜZÜK VAR

● **BİRÇOK** efsanenin 1 kez bile kazanamadığı şampiyonluk yüzüğünden tam 11 tanesine sahip olan **Bill Russell,** bu özelliğiyle **'yüzüklerin efendisi'** unvanını fazlasıyla hak ediyor. 1956-69 yılları arasında Boston Celtics forması giyen **Russell**, 13 sezonluk kariyerinin 11'inde şampiyonluk yaşadı. **Larry Bird**'ün 'gelmiş geçmiş en iyi basketbolcu' dediği **Russell**'ın önderliğindeki Celtics'te forma giyen **KC Jones** (8), **Tom Heinsohn** (8), **Frank Ramsey** (7) ve **Jim Loscutoff** (7) da en çok şampiyonluk kazanan oyuncular listesinin başında yer aldı. Çok uzun olmamasına rağmen (2.08 metre) inanılmaz atletik yeteneğiyle ligin en etkili pivotları arasında yer alan Russell, aynı zamanda NBA'de başarılı olan ilk Afroamerikalı oyuncu oldu.

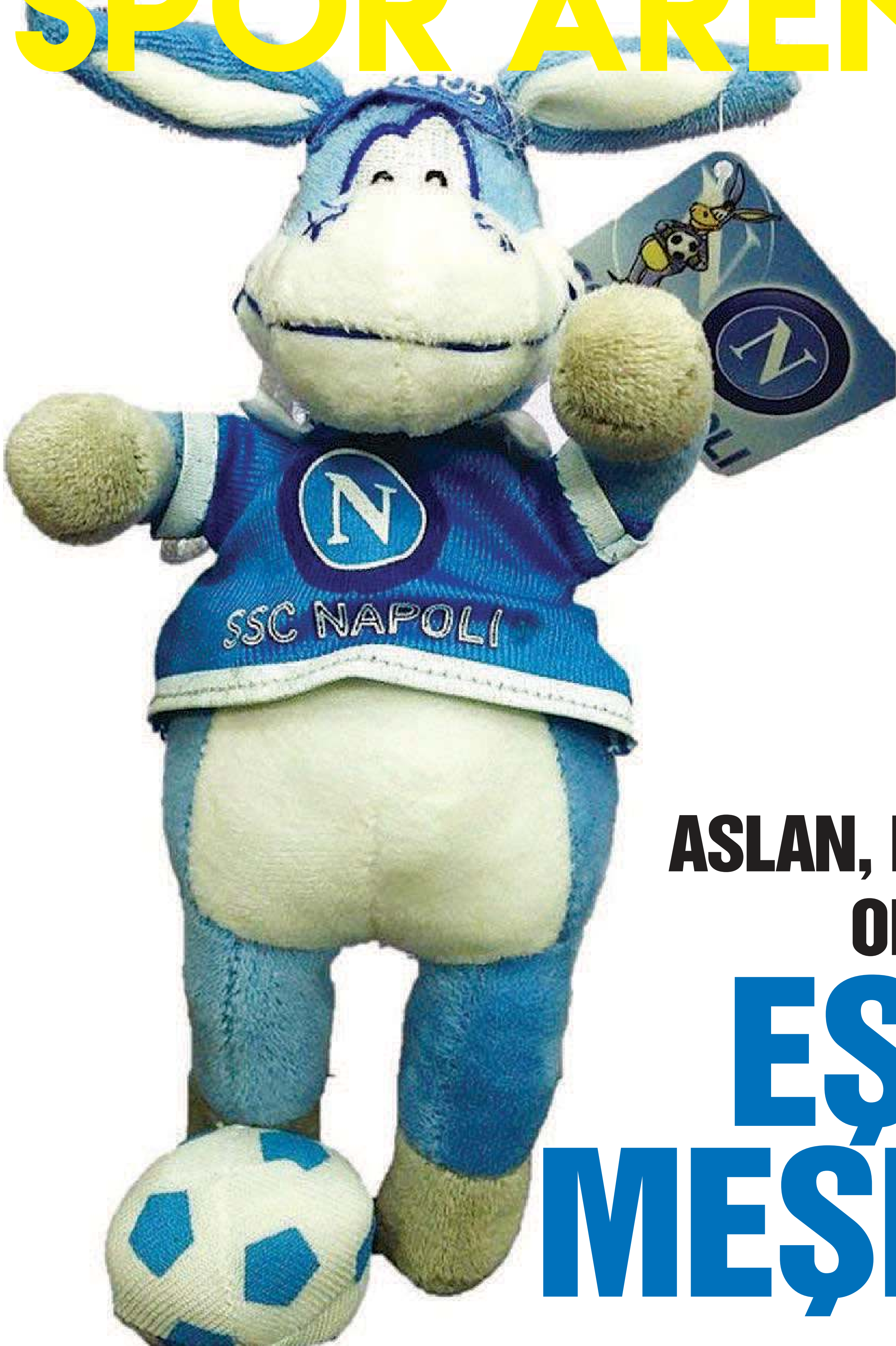
● BILL Russel'ın da forma giydiği Boston Celtics, 1960'lı yıllarda NBA'in en başarılı ekibiydi. Russell bu takımla tam 11 şampiyonluk kazandı.

EN ÇOK YÜZÜK KAZANAN OYUNCULAR VE TAKIMLARI

● 11	Bill Russell	Boston Celtics
● 10	Sam Jones	Boston Celtics
● 8	Tom Heinsohn	Boston Celtics
● 8	KC Jones	Boston Celtics
● 8	Satch Sanders	Boston Celtics
● 8	John Havlicek	Boston Celtics
● 7	Jim Loscutoff	Boston Celtics
● 7	Frank Ramsey	Boston Celtics
● 7	Robert Horry	Houston Rockets, LA Lakers, S.A Spurs
● 6	Bob Cousy	Boston Celtics
● 6	Kareem Abdul-Jabbar	Millwaukee Bucks, LA Lakers
● 6	Michael Jordan	Chicago Bulls
● 6	Scottie Pippen	Chicago Bulls
● 5	George Mikan	Minneapolis Lakers
● 5	Jim Pollard	Minneapolis Lakers
● 5	Slater Martin	Minneapolis Lakers, St. Louis Hawks
● 5	Larry Siegfried	Boston Celtics
● 5	Don Nelson	Boston Celtics
● 5	Michael Cooper	LA Lakers
● 5	Magic Johnson	LA Lakers
● 5	Dennis Rodman	Detroit Pistons, Chicago Bulls
● 5	Ron Harper	Chicago B ulls, LA Lakers
● 5	Steve Kerr	Chicago Bulls, San Antonio Spurs
● 5	Kobe Bryant	LA Lakers
● 5	Derek Fisher	LA Lakers

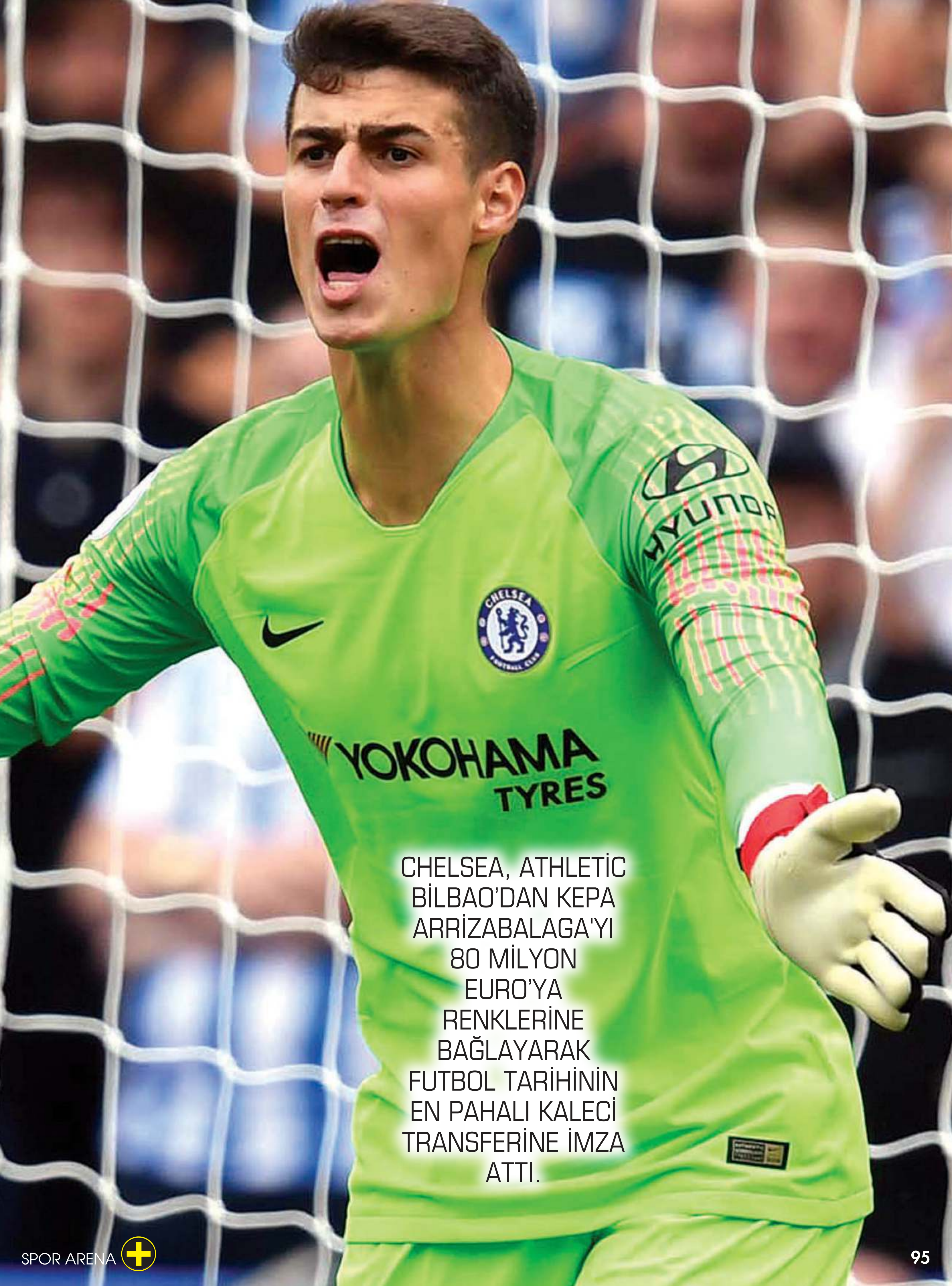
SPOR ARENA + PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

BİZDE ASLAN, KAPLAN ONLARDA EŞEK MEŞEK!

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

CHELSEA, ATHLETİC BİLBAO'DAN KEPA ARRİZABALAGA'YI 80 MİLYON EURO'YA RENKLERİNE BAĞLAYARAK FUTBOL TARİHİNİN EN PAHALI KALECİ TRANSFERİNE İMZA ATTI.

SiSiFOS GiBi:
YENiDEN, YENiDEN

Ağır bir taş orada duruyor. Herkes tutabildiği yerinden tutsun. O taş, yerinden kalkmakla kalmayıp tepeye taşınacak çünkü. Gerekirse Sisifos gibi yeniden ve yeniden. Bu sene o sene olmazsa, seneye daha zor bir sene olacak. Tabelaya bakmadan tabelanın en tepesine çıkana kadar hep birlikte.

ALPASLAN AKKUŞ

BU SATIRLARI Yeni Malatyaspor maçı oynanmadan yazıyorum. Hem malum bi dergi olduğu için yazı gecikmesin, hem de bilerek yazı sonuçtan bağımsız olsun diye. Benfica maçından da önce yazardım ama üşengeçlik işte.

Bu köşeden Ali Koç, başkan seçilmeden önce de sonra da benzer şeyler yazmıştım. Aziz Yıldırım döneminde neler iyi neler kötü yapılıyordu, Ali Koç'un sinerjiyi yitirmemesi için ne yapması gerektiği falan filan. Hani ahkâm kesmek için değil de, canımız yeterince yandığından daha fazla yanmasın diye.

Şurada seçimin üzerinden neredeyse iki ay geçmişken bi küçük toparlama yapasım var: Benfica maçından sonra taraftarın Şampiyonlar Ligi müziğine hasreti daha da uzamışken, daha büyük umut dakikalar önce paramparça olmuşken takım sahaya gelene kadar sevgisini haykırmasını şuraya not edelim. Başkanın tribünleri dolaşmakla kalmayıp takımı geri getirmesini de. Geçmiş yıllarda benzer skorlarda stat ıslıktan yıkılırken şarkılarla çınlaması burada dursun. Genç topçulara verilen ekstra destek de içimizi ısıtsın.

Ama bunlar olup biterken başka şeylere de bakalım. Seçim döneminde verilen bazı sözlerin tutulmadığını ayrıntıya girmeden hatırlayalım.

Taraftarın sular seller gibi destek verirken bi yandan böyle şeyleri akıl defterine yazdığı aklımızdan çıkmasın. Sabır kutusunun böyle böyle dolduğunu ve küçücük bir kıvılcımla ateş alabileceğini kendimize hatırlatalım.

Çünkü zaman değişiyor. Radyo başında takımın adını duyduğu an ağlayan profil artık uzaklarda. Yenilsen de yensen de tezahüratı tribünde duruyor ama raf ömrü artık eskisi kadar uzun değil. Sosyal medyada, sokak sohbetlerinde, iş yerlerinde başka bir insan profili var artık. Köşesinden her tweet'ini ulusa sesleniş gibi paylaşan bir insan profili. Aşkın peşinden eskisi kadar fedakârca gitmeyen, ilişkilerini daha kolay bitirebilen bir insan tipi yayılıyor gün be gün. Murathan Mungan gibi bir kez temize çekmiyor aşklarını artık bu insan. Sık sık değişiyor Instagram'daki Facebook'taki fotoğraflar. Profil resimlerinde hesap sahibi sabit ama yanındakinin

F.Bahçe'nin yapması gereken eldeki kadronun en iyisini verebilmesi için hocaya ve takıma güven hissettirmekti. Ve bunu hissettirirken krizden çıkmanın birinci yolunun da başarı olduğunu anlatabilmeli.

sabit kalma süresi az.

Daha çok ben diyor artık bugünün insanı. Daha çok kendi görüşünü dinliyor. Artık sadece aynada değil baktığı her yerde görüyor kendisini.

Zor günlerden geçiyor bu ülkenin insanı. Daha fazla kendisine dönüyor böyle zamanlarda. Daha korumacı oluyor. Daha çok sığınıyor kişisel gelişim kitaplarında okuduklarına. Daha sabırsız oluyor kendinden gayrısına.

Yukarıdaki Benfica maçının sonuna dair yazdıklarımızı hatırlayalım şimdi yeniden.

YENİDEN TUTUNMAYA ÇALIŞMAK

Tüm bu bencillik fırtınasının içinde çocukluğundaki sevdaya yeniden tutunmaya çalışıyor taraftar. Yeniden tüm samimiyetiyle orada olmak istiyor. Taştan kalelerin arasında tutulduğu renkleri görmek istiyor yeniden.

Orada bağıranların çoğu genç olsa da o ruhu geri çağıranlar kapalının yarı yarıya bölündüğü günlerin abileri. Aylardır deplasman fotoğrafları paylaşıyorlar 20-30 yıl öncesinden. Otobüslerden, stat önlerinden, uykusuz gecelerden, Türkiye'nin bir

ucundan dönüp, sabah doğrudan okula ya da işe gittikleri günlerden anılar. Sonuç yazmıyorlar hiçbirine. Önemi yok çünkü. Orada olmak için çıktıkları yolu anlatıyorlar. Yine orada olmak istiyorlar aslında.

Fenerbahçe neredeyse, orada. Bedenen değilse bile ruhen. O coşkulu tezahüratın ardından bizim neslin en sevdiği satırları haykırmaları boşuna değil. Avaz avaz diye başlayan, her duyduğunda hem güldürüp hem ağlatan o satırlar. Ruh çağırıyorlar. Önce kendileri, sonra takım için. Çünkü muhtaç olduğun kudretin orada olduğunu biliyorlar.

Geçen yıl onca hakem hatasına, tankla topla eleştirilen oyuna, boş tribünlere,

Geçen yıl onca hakem hatasına, tankla topla eleştirilen oyununa, boş tribünlere ve o boş tribünlerde bile bitmeyen ıslıklara ve de iç sahadaki en büyük puan kayıplarına rağmen, iki kritik maçtan birini alsa şampiyon olabilecek bir takım vardı Kadıköy'de. Şimdi o kadronun üzerine yeni dokunuş geldi.

o boş tribünde bile bitmeyen ıslıklara, iç sahadaki en büyük puan kaybına rağmen, 2 kritik maçtan birini alsa şampiyon olabilecek bir takım vardı. Şimdi o kadronun üzerine yeni dokunuş geldi. Aslen, o sistemi kuran hocanın kalmasından yanaydınız, biliyorum. Bu büyük değişim rüzgârı etkilenmesin diye başka bir hoca var artık. Madem ki o değişime bu kadar inanıyoruz eski alışkanlıkları da değiştirmeliyiz. Mesela şu maddi sıkıntının ortasında tuhaf transfer zorlamaları yapmamalıyız. Ya da herkesi bu senenin zorluklarına hazırlamışken bir takım biz büyüğüz mesajı içeren tuhaf hareketlere girmemeliyiz.

İşte transfer sürenin sonuna geldik. O mevkide fazlalık bu mevkide azlık, gelen geldi giden gitti. Yapmamız gereken eldeki kadronun en iyisini yapabilmesi için hocaya takıma güveni hissettirmek. Onu hissettirirken krizden çıkabilenin en birinci yolunun başarı olduğunu anlatabilmek. Kafanız karıştıysa tekrar edeyim. Taraftar sonuçtan bağımsız sevdasına sarılıp takımı sadece pozitif anlamda iterken, hoca ve takım şampiyonluk için her gün ama her gün daha fazla çalışacak.

AMA O SABIRSIZLAR DA ORADA DURUYOR

Şimdi burada günümüz insanı notlarını geri çağıralım. Çünkü tüm bunlar olurken tribündeki eskiler gibi sabırlı olmayan bir güruh orada bekliyor.

Herkes kendi reçetesini önüne koysun. Başkanın takımla tribünü buluşturma çabası güzel ama artık biraz daha kendi işine yoğunlaşsın. Takım her maç bir adım daha fazla atsın. Mücadele etse de kazanamayabilir ama mücadele etmeden kazanamayacağını bilsin. Tribün eski bayık şarkılara arabeske dönmeyip 2004-2007 arasındaki o efsane coşkuyla sahaya doğrudan etki etsin. Yönetime giren başkan harici arkadaşlar da mümkünse biraz sponsor kovalasın. Kısaca ağır bi taş orada duruyor. Herkes tutabildiği yerinden tutsun. O taş yerinden kalkmakla kalmayıp tepeye taşınacak çünkü. Gerekirse Sisifos gibi yeniden ve yeniden.

Bu sene o sene olmazsa, seneye daha zor bi sene olacak. Tabelaya bakmadan tabelanın en tepesine çıkana kadar hep birlikte.

Hani en çok ona yükleniyoruz ya, onun adıyla söyleyeyim. Herkes Hasan Ali kadar mücadele ederse olur.

Giderken şunu da şuraya bırakayım. Daha önce de söylemiştim ama olsun.

Düşmüşüm Kaldır
Mihnetim Oldur
Ağlarım Güldür
Derman Sendedir...

CRİSTİANO RONALDO'NUN GEÇEN SEZON REAL MADRİD FORMASIYLA, YENİ TAKIMI JUVENTUS'A ATTIĞI UNUTULMAZ RÖVEŞATA, UEFA TARAFINDAN 2017-2018 SEZONUNUN GOLÜ SEÇİLDİ.

FUTBOL KULÜPLERİNİN OLMAZSA OLMAZLARINDAN BİRİ DE LAKAPLARIDIR. FENERBAHÇELİ TARAFTARLARIN SOSYAL MEDYADA BAŞLATTILARI "KANARYA'YI BIRAKIP, BOĞAYA GEÇELİM" TARTIŞMASI VESİLESİLESİYLE BİZ DE 5 ŞAMPİYONUMUZA VE DÜNYADAKİ BAZI KULÜP VE MİLLİ TAKIMLARIN LAKAPLARINA YAKINDAN BAKALIM.

BİZDE ASLAN, KAPLAN ONLARDA EŞEK MEŞEK!

NAPOLİ, BİZİM PENCEREMİZDEN BAKINCA DÜNYANIN EN KOMPLEKSİZ KULÜPLERİNDEN BİRİ. ZİRA BİZİM KÜFÜR İÇİN KULLANDIĞIMIZ EŞEK, ONLARIN LAKABI!

Spor Toto Süper Lig'de şampiyonluk yaşayan 5 takımdan 4'nün lakabı bir hayvan isminden geliyor. Beşinci şampiyon Bursaspor, 'Yeşil İnci' olan lakabını hafif bulduğu için daha sonra 'Timsah' olarak değiştirdi. Trabzonspor ise resmi olarak bir lakaba sahip değil. Bir ara kullanılan 'Kaplan' lakabı yerini giderek 'Fırtına'ya bıraktı ki manşetlerden de eksik olmuyor.

HÜSEYİN ÖZKÖK

KARA KARTAL, Sarı Kanarya, Aslan, Fırtına, Timsah. Ya da Gunners, Gaucos, The Reds. Takımlar ve lakapları. İster kulüp takımı olsun ister milli takım, dünya futbolunda lakaplar her zaman ön plan çıkmıştır. Bu lakapları her ne kadar puan tablolarında, İddaa bültenlerinde göremesek de, özellikle gazete ve televizyonlar sıklıkla lakaplara yer verirler. Doğal olarak takım taraftarlarının şarkı ve sloganlarında takımların lakaplarına çokça yer verilmiştir.

Peki bu konuda yazı yazma fikri aklımıza nereden geldi?

Hepimizin bildiği gibi Fenerbahçe'nin lakabı 1952 yılından bu yana Sarı Kanarya olan bir kulüp. Ancak bu lakap gücün ve kudretin simgesi olarak görülen Fenerbahçe'nin taraftarlarının pek içine sinmez. Nitekim aradan geçen onca yılın sonunda, bir bölüm Fenerbahçe taraftarı sosyal medyada bir kampanya başlatarak Fenerbahçe'nin lakabının boğa olarak değiştirilmesini talep etti. Boğa hepimizin bildiği gibi büyük bir gücü simgeleyen bir hayvan. Kadıköy Altıyol'da bulunan boğa heykelinin bir Kadıköy takımı olan Fenerbahçe ile özdeşleştirilmesi bu bağlamda Sarı Kanarya'dan memnun olmayan taraftarlar için adeta doğal bir seçim.

BU BOĞA ALTIYOL'A NEREDEN GELDİ?

● **GELİN** ilk olarak Kadıköy boğasının hikâyesi ile Fenerbahçe'nin lakabı Sarı Kanarya'nın hikâyelerine bakalım. Daha sonra da ülkemizde ve uluslararası arenada kulüp ve milli takım lakaplarına şöyle bir göz gezdirelim.

Fenerbahçe taraftarının lakap olarak sahiplenmek istediği Kadıköy Altıyol'da yer alan ve 150 yıldan fazla evveli olduğu tahmin edilen boğanın ilginç ve tartışmalı bir geçmişi var. Boğa ilk olarak 1860'larda Paris'te Fransız heykeltraş Isidore Bonhevr tarafından yapılıyor. O dönemde Fransa ile Almanya arasında sorunlu bir bölge olan Alsas-Loren bölgesine Fransızlar tarafından güç ve öfkenin sembolü olarak yerleştiriliyor. Ancak 1870 Sedan Muharebesi sonrasında Alsas-Loren bölgesi Alman General Bismark tarafından geri alınınca heykel bu defa Almanlar'ın oluyor. Almanya'da çok uzun kalmayan boğa heykeli 1. Dünya Savaşı'ndaki Osmanlı-Almanya ittifakı ve İmparator 2. Wilhelm'in Osmanlı ile olan dostluğu nedeniyle 1917'de İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne hediye edilerek Türkiye'nin yolunu tutuyor. Cemiyet ise boğayı Enver Paşa'ya hediye ederken, onu ilk olarak Beylerbeyi Sarayı bahçesine; daha sonra da Yıldız Sarayı Şale Köşkü'ndeki sera önüne yerleştiriliyor. 1. Dünya Savaşı'nın ardından Enver Paşa'nın yurtdışına gitmesi sonrası heykel, bu defa Enver Paşa ve Naciye Sultan'ın sahip oldukları Bilezikçi Çiftliği'ne taşınıyor. Ardından da Kadıköy Kız Lisesi olarak bilinen Mermer Köşk'e götürüldüğü söyleniyor. Uzun bir süre gözlerden uzak kalan heykel, 1940'lı yıllarda Lütfi Kırdar Spor ve Sergi Sarayı'nda yeniden ortaya çıkıyor. Aradan geçen 10 yılın sonunda heykel, o dönemlerde yeni açılan Hilton Oteli'nin girişine konuldu. Ancak daha sonra buradan önceki yerine geri getirildi ve 1970 yılına kadar da burada kaldı. Öte yandan bazı kaynaklara göre heykelin 1950'li yılların başından 1960'lı yılların sonuna kadar Taksim Gezi Parkı ve Divan Oteli'nin kesiştiği kavşakta kaldığı belirtilir. 1971 yılında ise heykel, Kadıköy Şehremaneti Binası'na getirilmiştir. Burada yaklaşık 16 yıl kalan boğa, daha sonra Kadıköy'deki ikinci durağına; yani bugünkü yeri Altıyol'a yerleştirildi. O tarihten itibaren Altıyol'da Kadıköy'ün en önemli simgesi halini aldı.

UÇAN KANARYA CİHAT ARMAN

● **FENERBAHÇE**'nin lakabı olan Sarı Kanarya'nın bir dönemin ünlü kalecisi Cihat Arman'dan geliyor. Öyküyü, 2017'de Fenerbahçe Müzesi Müdürü Alp Bacıoğlu, Hürriyet'te yer alan haberde şöyle anlatıyor.

"1939 yılında Fenerbahçe'ye transfer olan kaleci Cihat Arman, 1952 yılına kadar oynuyor. O dönemlerde Türkiye'nin en iyi kalecisi olan Arman'a 'Uçan kaleci' de

Dünyada, özellikle de milli takımlara bizim yakıştırdığımız lakapların aslında gerçekleriyle pek bir alakası bulunmuyor. Örneğin biz Fransızlara 'Horozlar' desek de esasen lakabı 'Maviler'dir… Buna karşın İtalya ve Hollanda'ya taktığımız lakaplarsa resmi olanlarla örtüşüyor…

niliyor. Arman, sahaya genellikle kanarya sarısı formasıyla çıkıyor. Lacivert forması da var ancak bu sarı forması daha çok biliniyor. Bir maçta Arman, kalenin 90 olarak tabir edilen köşesine giden top adeta uçarak çıkarıyor. O sırada taraftarlardan birisi, 'Hey yavrum kanaryama bak, yine uçtu' diye bağırıyor. Bu kanarya zihinlerde yer ediyor. 1952 yılında Fenerbahçe genç kadro kuruyor. Bu kadro, ardı ardına şampiyonluğunu kovalayınca basın, kanarya sembolünü telaffuz etmeye başlıyor. Basın, o dönemlerde iyi maçlar çıkaran takımla ilgili 'Sarı kanaryalar yine güzel oynadı' şeklinde haber yazınca kanarya lakap olarak kalıyor".

BEŞİKTAŞ'IN KARTALI

● **YİNE** Hürriyet'te çıkan aynı habere göre Beşiktaş'ın simgesi kartalın çıkış noktası bir taraftarın yaptığı tezahürat. 1940-41 sezonuna gençleştirilmiş ve yenilenmiş kadrosuyla giren Beşiktaş, haftalar ilerledikçe puan farkını açıyor ve ligdeki liderliğini sürdürüyor. Bitime 5 hafta kala Süleymaniye ile 19 Ocak 1941 Pazar günü Şeref Stadı'ndaki maçta Beşiktaş, yine güzel bir oyun ortaya koyuyor. Maçın ikinci yarısının ortalarında Beşiktaş takımı, önde olmasına rağmen rakip kaleye bitmek tükenmek bilmeyen hücumlar gerçekleştirdiği sırada siyah beyazlıların akın yönü olan Şeref Stadı'nın Atatürk panosu bulunan tarafındaki tribününden bir taraftar, "Haydi Kara Kartallar. Hücum edin Kara Kartallar" diye bağırıyor. Şeref Stadı'nı dolduran binlerce taraftar ve maçı takip eden gazetecileri bir anda etkileyen balıkçı Mehmet Galin'in bu tezahüratı, o maçtaki 6-0'lık galibiyetin ardından Beşiktaş'ın sembolü 'Kara Kartallar' oluyor.

ASLAN GALATASARAY

● **GALATASARAY**'ın simgesi olan aslan, futbolcuları Nihat Bedik'ten geliyor. Galatasaray kurulmadan 3 yıl önce dünyaya gelen Bedik, Galatasaray Lisesi'nde eğitimini sürdürürken spor hayatına başladı.

1916 yılında başlayan Galatasaray macerası süresince sadece futbolcu olarak değil üç adım atlama, yüksek atlama, binicilik, yelken ve yüzme alanlarında da kulübüne hizmet eden Bedik, tam 20 yıl boyunca futbolcu olarak verdiği mücadelesinde 268 kez forma giydi. Galatasaray futbol takımının 8 yıl kaptanlığını yapan, 18 kez giydiği A Milli Takım formasını 8 kez kaptan olarak taşıyan Bedik, 1936 yılında aktif spordan çekilmesine rağmen spor yapmayı ihmal etmedi. 'Aslan' ismini verdiği teknesi ile yarışlara katılan, futbol oynadığı dönemlerde 'Aslan Nihat' olarak çağırılan Bedik, hayatını adadığı Galatasaray'a kendi lakabını simge olarak bıraktı.

TİMSAH

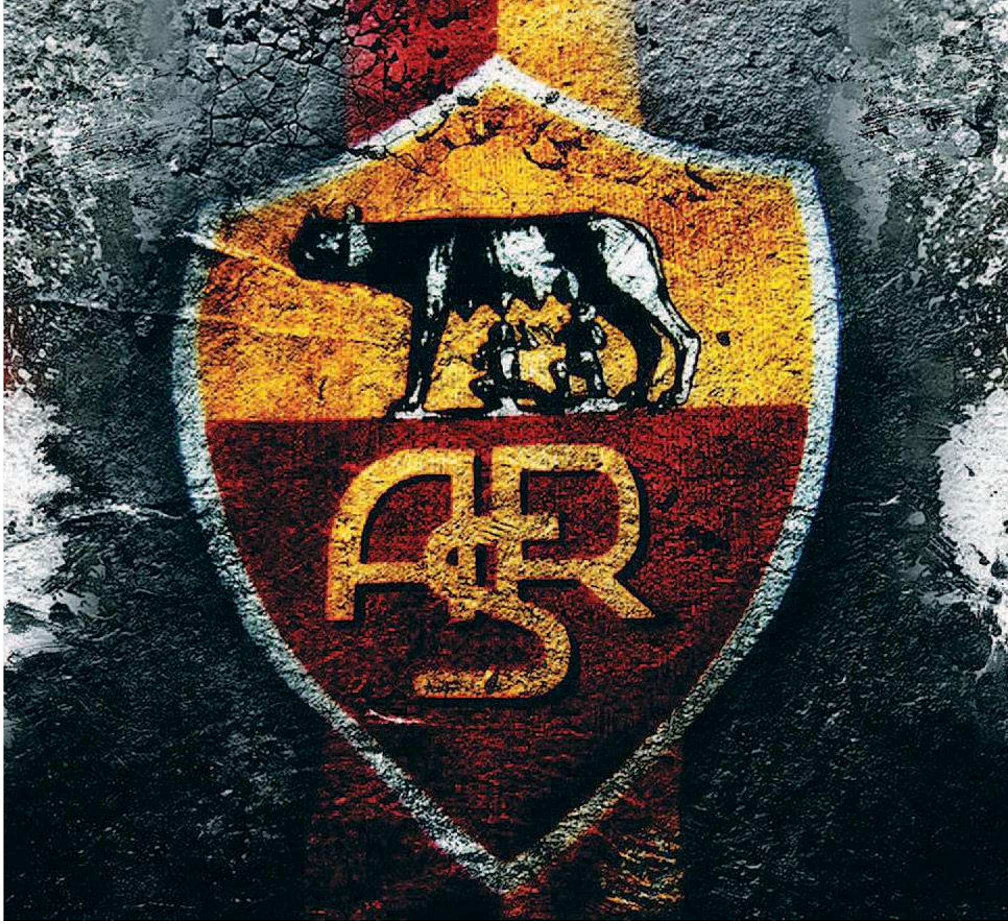
● **BURSASPOR**'un simgesi timsah, bir yöneticinin izlediği belgeselden yola çıkılarak hayat buldu. 1992 yılında yeşil-beyazlı yönetimde yedek üye olarak yer alan Lemi Keskin, o yıllarda takımın sembolünün inci olduğunu ve genellikle 'Yeşil İnci' olarak telaffuz edildiğini anlatırken Timsah'ın hikâyesini şu şekilde anlatıyor:

Beşiktaş ile 1992 yılında İnönü Stadı'nda bir maç yaptıklarını ve 0-0 berabere kaldıklarını anlatan Keskin, "Mart ayındaki bu maçtan sonra takımın sembolünün durağan yerine hareketli olması gerektiğini düşündüm. Kartal havada uçarken onun karşısında inci pek uymuyordu.

O dönemlerde yeni sembolü düşünürken izlediğim bir belgeselde timsahın boğayı parçaladığını gördüm. Timsah ilk etapta bana sıcak geldi. Yöneticilere ve kulüp başkanına konuyu anlattım, ama kolay olmadı. Marttan ağustosa kadar tanıdığım, tanımadığım birçok Bursaspor taraftarına sembolün nasıl olması gerektiğini sordum. Takımın rengi yeşildi. Sembol, hayvan veya yeşil olmalıydı. Buna en uygun olanı da timsahtı.

Sonunda ağustos ayında yapılan yönetim kurulu toplantısında takımın sembolü timsah olarak belirlendi." Keskin, Bursaspor'un ünlü gol sevinci olan 'Timsah yürüyüşü'nün ise ilk kez Ugandalı futbolcuları Majid Mussisi tarafından yapıldığını belirterek, kulüp olarak o dönemlerde timsah ve Bursaspor ile ilgili belgesel bile hazırlattıklarını anlatıyor.

Bizde lakapların kuvvetli çağrışımlarının olması ve asla alaya alınmamasına dikkat edilir. Ancak yabancı kulüplerde çok ilginç lakaplara rastlamak mümkün. Misal, Napoli'ye 'Eşekler' denir. Bu topraklarda eşeği hangi kulüp kendine lakap olarak seçer, değil mi!

TRABZONSPOR'UN LAKAPLARI

● **TRABZONSPOR** Kulübü, şimdiye kadar resmi olarak kendine bir simge ya da lakap belirlemeyen kulüplerden. Ancak kulübün taraftarlar ve medya tarafından sert Karadeniz rüzgârlarına atıfta bulunarak 'Fırtına' ve gücünü simgeleyen 'Karadeniz Kaplanı' lakapları mevcut. Ancak 'Fırtına' daha çok tercih ediliyor.

DÜNYADA LAKAPLAR

● **FUTBOLDA** 5 kıtada yer alan kulüp takımları ve milli takımların büyük bir çoğunluğunun lakapları olduğunu görüyoruz. Ancak ülkemizde bu lakapların kullanıldığına Türkçeye çevrilebilen bazıları dışında çok fazla şahit olmuyoruz. Bunda da en önemli etken lakapların o ülkelerin lisanı ile seslendirilmesi ve dolayısıyla anlaşılamaması rol oynuyor. Örneğin en çarpıcı örneği Juventus'tan vermek mümkün. İtalya'da ve dünyada 'Vecchia Signora' yani 'Yaşlı Hanımefendi' lakabıyla tanınan İtalyan ekibini Türkiye'de kaç kişinin yaşlı hanımefendi lakabıyla andığını herhalde tahmin etmek zor değil. Lakabı 'Gunners' yani 'Topçular' olan Arsenal'e zaman zaman Topçular dendiğine şahit olmaktayız.

Ancak ülkemizde özellikle bazı milli takımlara Türkçe lakaplar yakıştırılmıştır. Aslında lakabı olmayan nadir takımlardan Almanya'ya ülkemizde panzer üreticisi olması ve gücü nedeniyle 'Panzer' lakabı yakıştırılmıştır. (Almanya Futbol Federasyonu, 2018 Dünya Kupası öncesi takıma 'Die Mannschaft' (Takım) lakabını uygun gördü)

Ülkemizde Brezilya Milli Takımı söz konusu olduğunda yakıştırılan tek lakap sambacılardır. Ancak Brezilya dünyada 'Selecao' (Seçilmişler) lakabıyla tanınır.

Bizim formasında horoz motifi olması nedeniyle 'Horozlar' olarak adlandırdığımız Fransa, dünyada futbolseverlerce 'Equipe Tricolore' (3 rengin ekibi) veya 'Les Bleus' (Maviler) olarak bilinir.

Tango ülkesinin takımı Arjantin bizde 'Tangocular' olarak bilinse de aslında 'Albiceleste' (Beyaz-Gök maviler) ve 'Gauchos' (Kovboylar) lakaplarıyla anılır.

Boğa güreşleri ile 'Boğalar' yakıştırması yaptığımız İspanya aslında 'La Furia Roja' yani 'Kırmızı öfkedir'. Bizim orijinaline en yakın tanımlamamız ise İtalyan Milli Takımı'nın 'Squadra Azzurra' olan 'Mavi Takım' lakabının 'Gök Mavililer' şeklinde olmasıdır.

Ve Hollanda. Tüm dünyada turuncu renkli forması nedeniyle 'Oranje' (Portakallar) olarak anılan Hollanda Milli Takımı, bizde de birebir aynı lakapla anılmakta.

BAZI KULÜPLERİN İLGİNÇ LAKAPLARI

- Napoli: Eşekler
- Chievo: Uçan Eşekler
- Torino: Boğa
- İnter: Engerek Yılanları
- Aston Villa: Kötü Adamlar
- Levante: Kurbağalar
- Roma: Kurtlar
- Cenova: Ejderha
- Fiorentina: Mor Menekşe
- Atletico Madrid: Yatakçılar
- Deportivo: Türkler
- Chelsea: Emekliler
- M. United: Kırmızı Şeytanlar
- Marsilya: Çocuklar
- Everton: Karamelalar
- Manchester City: Yurttaşlar
- Ajax: Tanrı'nın Oğulları
- Schalke 04 Madenci Çırakları

SPOR ARENA

PLUS

EYLÜL 2018 SAYI: 8

ORKESTRADA DOĞAÇLAMA:

BENJAMIN MENDY

MERT AYDIN - SERHAN OYTUN - ÇETİN CEM YILMAZ - HÜSEYİN ÖZKÖK - ALİ KONAVİÇ - ALPASLAN AKKUŞ - RÜŞTÜ REÇBER
KEREM AKBAŞ - SARPER GÜNSAL - KENAN BAŞARAN - SERHAN ASKER - KORAY GÜRTAŞ - ORHAN ULUCA
MURAT FEVZİ TANIRLI - UĞUR VARDAN - ELİF ÇONGUR - ARAS BAYRAM - CENGİZ İZMİTLİ - ADİL DEMİRÇUBUK - KORAY DURKAL

TOPÇUSUNA PARASINI ÖDEYEN ŞAMPİYON OLUR!

ÜÇ BÜYÜKLER HER SEZON OLDUĞU GİBİ BU SEZON DA AMANSIZ BİR ŞAMPİYONLUK REKABETİNE GİRECEK. ANCAK MALİ TABLOLARI ÖYLESİNE AĞIR Kİ, HEPSİNİN DE TRANSFER YAPMAK YERİNE ASLINDA BÜYÜK BİR TASARRUFA GİTMESİ LAZIM.

Üç büyüklerin toplam geliri yüzde 46 artarak 2.1 milyara çıktı ancak borçları gelirlerinden çok daha fazla artıyor. Banka borçları, kur ve faizle birlikte ekstradan kabarıyor.

Borsaya da açık olan üç büyük kulüp içerisinde geçen sezon için kâr açıklayan tek kulüp Beşiktaş. Bunun da temel sebebi Şampiyonlar Ligi'nden elde edilen yüksek gelirdi elbette...

KEREM AKBAŞ

BORSAYA açık futbol kulüp taraftarları KAP üzerinden transfer haberleri beklerken karşılarına 31.05.2018 tarihinde sonra eren sezonun finansalların tabloları çıkınca aslında neden transfer beklememeleri gerektiği de ortaya çıktı.

Bu tip yazılara genel olarak gelir kalemleri üzerinden başlıyordum ancak ülkenin bir numaralı gündemi kur olunca kulüplerin bundan ne denli etkilendiği kafalarda soru işareti oluyor. Öncelikle buna bir açıklık getirmek sonrasında konuşacağımız rakamların öneminin daha iyi anlaşılmasını sağlayacak.

Sorumuz şu: "Kur 31.05.2018 tarihinden bu yana kulüpleri ne kadar etkiledi?"

KUR ARTINCA F.BAHÇE TERLİYOR!

● **MALİ** tabloların açıklandığı 31.05.2018 tarihinde USD kuru 4,4834, EUR kuru ise 5,2064 idi. Kulüplerin ticari ve finansal borçları kurun her %1 artışında yaklaşık 20,5 milyon TL artıyor. Kulüp bazında ise bu işten en çok etkilenen Fenerbahçe.

Kurdaki her %1'lik artış;

● Fenerbahçe 'de 12,5 m TL

● Galatasaray 'da 4,9 m TL

● Beşiktaş 'te 3,1 mTL olarak borçlara ekleniyor.

Kur duyarlılık tablosundan da görüleceği üzere bu yazının yayına hazırlandığı tarihte 31.05.2018'den itibaren kur artışının borçlara etkisi 1 milyar TL oldu. Şimdilerde kurda yaşanan gevşeme ise kulüpler için borcun az da olsa azalması anlamına geliyor.

31.05.2018 tarihli mali tabloların ne anlattıklarına bakmadan önce birkaç detay vermekte yarar var. Bu mali tablolar kulüplerin borsaya açık şirketlerinin borç, alacak, gelir ve giderlerini yansıtıyor. Haliyle kulüplerin sadece futbol şubelerine ilişkin veriler bunlar. Bu tablolarda amatör şubeler, dernek hesapları yok.

ÇANLAR EN ÇOK DA F.BAHÇE İÇİN ÇALIYOR

● **KULÜPLER** için 2017/18 sezonu gelir anlamında bir önceki sezondan daha iyi geçti ve tüm takımlar gelirlerini bir önceki sezona göre artırdılar. Üç takımın toplam geliri 2.1 milyar TL oldu ve bir önceki seneye göre %46 oranında artmış oldu. Bu artışta yayın gelirinin payı yadsınamaz.

Beşiktaş tarihi bir rekor ile 906 milyon TL gelir elde ederken onu 627 milyon TL ile Galatasaray izledi. Beşiktaş'ın artış oranı yüzde 55, Galatasaray'ın %63 oldu. Fenerbahçe'de gelir artışı diğer iki takıma göre sınırlı kaldı ve %27 oldu.

Önümüzdeki sezon için ise sıralamanın değişeceği kesin. Şampiyonlar Ligi geliri el değiştirecek, futbolcu satışlarında ise 2017/18 sezonuna yaklaşamayacak gibi görünüyor Beşiktaş. Planlamanın buna göre yapılması önemli.

Gelirdeki artışın mali tablolara yansıması istenilen düzeyde olmadığını gözlüyoruz. Futbol ile ilgili gelirlerden, futbolcu ücretleri, bonservislerin o yıla düşen kısmı, maç ve seyahat gibi futbol giderlerini bu gelirden çıkardığımızda 2,1 milyar TL gelir, 227 milyon TL brüt kâr olarak kaşımıza çıkıyor. İşin ilginç yanı ise brüt kâra ulaşan tek takımın ise Beşiktaş olması.

Beşiktaş gelirini %55 artırırken brüt kârını %95 artırması gelirin maliyetlerden fazla artmasından kaynaklı ve olumlu bir tablo. Beşiktaş'ta 2017/18 sezonu brüt kârı 285 milyon TL oldu ve gösterdiği artış performansı güzel. Yine bir önceki sezona göre sonuçlarını olumlu yönde ilerleten bir diğer takım Galatasaray oldu. Geçen sezon -70 milyon TL olan brüt zarar şampiyonluk etkisi ile %55 azalarak, 31 milyon TL'ye düştü. Önümüzdeki sezon Şampiyonlar Ligi etkisi muhakkak hissedilecektir.

Fenerbahçe ise durum maalesef diğer iki takıma göre pozitif bir gelişim göstermemiş, aksine brüt zarar %96 oranında artarak 26 milyon TL olmuş durumda. Şampiyonlar Ligin'den elenmek ise maalesef yüklü bir gelirden mahrum bırakacak Fenerbahçe'yi bu da kısa vadede finansalları düzeltmek adına ele gelmiş bir fırsatın kaçması demek.

Kulüplerin brüt kârlarından düşülecek daha pek çok gider var. Futbol operasyonları dışında kulübün sevk ve idaresi için harcanan paralar, reklam ve pazarlama giderleri ve maalesef kur farkı ve faiz giderleri. Tüm bu giderlerin sonunda ortaya net kâr/zarar rakamı çıkıyor ve bu rakam UEFA ile yapılan Finansal Fair Play (FFP) anlaşmalarındaki 'break-even' (başa baş) için esas teşkil ediyor.

Örneğin Fenerbahçe 2017/18 sezonu için azami 10 milyon Euro başa baş hesap açığı vermeyi taahhüt etmişti ancak gerçekleşen zarar 61 milyon Euro oldu.

Kulüpler için yukarıdaki gelir tablosu, sürdürülebilirliği ciddi manada tehdit ediyor. Tek kâr eden takım Beşiktaş gö-

BANKALARA EN ÇOK BORCU OLAN KULÜP FENERBAHÇE. GALATASARAY VE BEŞİKTAŞ İSE, MENAJER VE FUTBOLCULARA OLAN VE BİZİM TİCARİ DEDİĞİMİZ BORÇLARDA FENERBAHÇE'NİN ÖNÜNDE.

Üç büyüklerin borsa şirketlerine bakıldığında denetim uzmanları tek şey söylüyor: İflas ettiler… Evet işin teknik tarifi bu. Önümüzdeki günlerde açıklanacak yeni bilançolarda kur ve faizin borç artışına yeni etkisini de hep birlikte göreceğiz. Hasılı bu sezon yeni oyuncu almak yerine elindeki oyuncuların maaşlarını düzenli ödeyen kulüp şampiyonluk yarışında daha şanslı olacaktır.

rünüyor ancak 3 kulübün toplam finansman maliyeti 440 milyon TL'ye çıkmış durumda ve yazının başında belirttiğimiz kur artışının tek başına bunun iki katı etki yapması bekliniyor.

Yukarıdaki tablo, 'kulüpler nasıl yönetiliyor''un özeti aslında. Bu tablodan çıkacak en net sonuçlardan biri ise kulüpler, 100 TL harcamak için 127 TL harcamış.

3 kulübün, kazandıkları her 100 TL'nin 21 TL'sini banka ve finans kuruluşlarına vermeleri ise ne kadar borçlu olduklarının bir kanıtı niteliğinde.

YÜKÜMLÜLÜK NE, BORÇ NE?

Borçlar konusunda ise kafa karışıklığı söz konusu. Genelde ülkemizde yükümlülükler ile nakit olarak ödenecek borçlar karıştırılıyor. Yükümlülükler, şirketlerin nakden ve/veya mal/hizmet karşılığında ödemek zorunda oldukları borçların toplamına deniliyor. Örneğin satılan kombine kartların bedelleri yükümlülüklerde duruyor ve maçlar oynandıkça gelir olarak kaydediliyor. Yükümlülükte durmasına rağmen aslında kombine gelirleri bir borç değil.

3 takımın toplam yükümlülükleri 4.8 milyar TL seviyesine ulaşmış durumda. Bu yükümlülüklerden ise nakdi olarak ödenecek tutar kredilere eklenecek faizler de dahil edildiğinde 4.7 milyar TL olarak karşımıza çıkıyor.

Yukarıdaki nakit ödenecek yükümlülüklere kur farkının dahil olmadığını belirtmekte fayda olacaktır. Peki kulüpler hep bu geliri elde etse ve 1 kuruş dahi gideri olmasa borçları ne kadar zamanda ödüyorlar? Beşiktaş aynı geliri elde ederek hiç gidersiz bir dünyada borçlarını 1.5 yılda ödeyebiliyor, Fenerbahçe'de ise durum çok daha vahim 3.6 yıllık gelir borcu ancak kapatabiliyor.

Borçların biraz detayına indiğimizde iki temel borç karşımıza çıkıyor. Bunlardan biri banka ve finans kuruluşlarına olan borçlar. Diğeri ise kulüplerin ticari işlemlerinden kaynaklı borçlar. Banka ve finans kuruluşlarına olan borca baktığımızda istese bankalar kulüpleri satın alabilir gibi bir tablo ortaya çıkıyor.

Bankalara en borçlu kulüp 1 yılda borcunu %98 artıran Fenerbahçe. 752 milyon TL olan banka ve finans kurumlarına olan borç bir yıl içerisinde 1.49 milyar TL ulaştı. Fenerbahçe'nin ardından en borçlu kulüp borçlarını 1 yılda %48 oranında artıran Beşiktaş oldu. 799 milyon TL borca ulaşan Beşiktaşı ise 616 milyon TL ile Galatasaray izliyor. Kulüplerin sadece bankalara olan toplam borcu 3 milyar TL seviyesinde, geliri ise 2,1 milyar TL.

Bu borçların maliyeti karşımıza faiz ve kur farkı olarak çıkıyor. Kulüplerin toplam finansman gideri 439mTL olarak rapor edilmiş ancak bunun içinde AŞ'lerin derneklere kestiği ve nakden tahsil etmeyeceği faiz faturaları da var.

Borsaya açık spor kulüplerinin ana ortağı derneklere kestiği faiz faturalarını kapsam dışı bırakırsak (UEFA sadece AŞ'lerin mali tabloları ile ilgileniyor) toplam finansman gideri aslında 439 milyon TL değil 732 milyon TL oluyor.

Kısaca anlatmak gerekirse kulüplerin şirketleri, derneklerine ya direkt para aktarıyor (amatör şubeler ve başka giderleri finanse etmek için) ya da bir şekilde dernekten alacak yaratıp bu alacağa faiz işletip zararı azaltıyor. İşte bu kesilen faturalar finansallarda gelir ve alacak olarak yer alıyor ancak bu alacakların nakdi olarak şirkete dönmeyeceği büyük ölçüde eski uygulamalar da dikkate alındığında kesin gibi.

Ticari borçlarda ise durum geçen seneye göre kötü, banka borçları ile kıyaslandığındysa harika.

Ticari borçların büyük kısmı menajerlere ve oyuncu transfer edilen kulüplere olan borçtan oluşuyor. Beşiktaş ve Galatasaray artış ve rakam anlamında Fenerbahçe'nin çok önünde. Fenerbahçe'nin ticari borçları diğer takımlara göre iyi durumda görünüyor. Futbolun temel

unsuru futbolcular. Günümüzde futbolcuların aldıkları ücretlerler oldukça yüksek ve ülkemizde de bu hissedeliyor. Kariyerli ve yıldız statüsündeki oyuncuları getirmek için hatırı sayılır ücretler ödemek gerekiyor.

Durum böyle olunca kulüplerin futbolcu ücretleri giderlerin en önemli kısmını oluşturuyor.

Üç kulüp 2017/18 sezonunda 791 milyon TL futbolcu giderine katlanırken 2018-19 sezonunda bu gider 1,13 milyar TL olmuş. Futbolcu ücret giderleri en çok artan kulüp %52 ile Beşiktaş olurken en sınırlı artış %35 ile Galatasaray'da yaşandı. Ücretlerde en yüksek fatura Beşiktaş'a çıkarken bu sezon Şampiyonlar Ligi gelirinden mahrum olan Beşiktaş maliyeti düşürmek için çalışıyor.

Beşiktaş'ta yaşanan maliyet düşürme operasyonu neredeyse aynı maliyete katlanan Fenerbahçe için de geçerli. Sarı Lacivertliler bugüne kadar ihtiyaçlarından daha az transfer ile ilerliyor. Futbolcu ve Teknik ekip ücretlerinin gelire oranı ise makul seviyelerde görünüyor.

Tüm bu raporlarda denetçiler kulüplerin teknik olarak iflas durumda olduklarının altını çiziyor ve nakit girişi olmaması durumunda bu yapının sürdürülemeyeceğini ön görüyorlar. Kur farkının daha da fazla hissedileceği tabloların ilerleyen günlerde önümüze geleceği kesin. Kulüplerin bu güne kadar transferde rekabet etmeleri, her sezonda iki şampiyon oluyor ligimizde; biri transfer diğeri saha içi şampiyon! Ve genelde transfer şampiyonu olan takımın nefesi bitişi en üstte görmeye yetmiyor. Şu anda kulüpler için önceliğin kadrosundaki yüklerden kurtulup kalanlara zamanında para ödeyebilmesi. Bu sezon futbolcularına ödemelerini aksatmayan kulüplerin şampiyonluk şansı rakiplerine daha fazla olacak. Bir yandan UEFA baskısı bir yandan taraftar ve medya beklentisi bu transfer sezonunun geçmişe göre sönük geçmesinin ana nedeni.

Sönük de olsa transfer sezonları geçirebilmek için daha fazla kemer sıkmak gerekiyor.

TAÇSIZ KRAL'DAN TAÇLI KRAL'A HAYATIN GOLÜ

METİN OKTAY 'TAÇSIZ KRAL', TANJU ÇOLAK 'TAÇLI KRAL'...

'Taçsız' olan herkesin gönlünde krallığını sürdürüyor. 'Taçlı' olansa bir yere ait olamayan; bir nevi 'devrik kral'... Tanju Çolak, Metin Oktay'a ait olan 38 gollük rekoru 25 yıl sonra 39 golle kırdı. Rekor, bir Galatasaraylı'dan bir başka Galatasaraylı'nın eline geçmişti. Fakat geriye dönüp baktığımızda sadece 'o an' içinmiş bu... Zira Metin Oktay hep Galatasaraylı olarak kalırken, Tanju Çolak, bugün gönüllerde aynı tazelikte yaşamıyor...

KENAN BAŞARAN

FUTBOLA dair hafızamda elbette sayısız 'an' var. Elbette en çok yer edenler de çocukluk dönemlerine ait olanlar. Benim için o anların bir kısmı da 'sesli'dir zira radyodan maç dinlemek diye bir keyfimiz de vardı. Radyo spikerleri olağanüstü bir detaylandırmayla maçları anlatırdı. Misal hiç unutmam şunu: "Ahmet... Taç çizgisine bir metre uzaklıkta topu sağ ayağının üstüyle yumuşatıp kontrol ediyor"... Ki bundan çok daha teferruatlı tasvirler de vardır ki, yaşı yetenlerin kayıtlarında olabilecek...

Ziya Doğan'ın oyuna girip Galatasaray karşısında Beşiktaş'a beraberliği getirdiği an da hafızamdan hiç silinmez. Hep aynı tazeliktedir, çünkü Beşiktaş beraberliği bulsun diye ben totem üstüne totem yapıyordum. Maçı izlemeyi bırakmış ve yan odaya gitmiştim. Sadece sesini duyuyordum. Ama nereye kadar? Yine çaktırmadan gelip ekrana bakmalar... İşte o anlardan birinde Ziya golü attı ve ben havalarda... Elbet kötü anlar da mevcut zihnimde.

Malatya'da Bünyamin'in ağlara giden topu çizgiden çıkardığı ve Beşiktaş'ın şampiyonluk şansını Galatasaray'a verdiği an gibi...

Beşiktaşlı olduğunu açıklayan Erol Bulut'un Denizlispor formasıyla 30 metreden Beşiktaş'a attığı ve şampiyonluğu çimlere gömdüğü an, bir başkası...

Araya bir de 'sesli an' atayım: Galatasaray ile Fenerbahçe'nin meşhur 4-4 berabere kaldıkları maç benim için radyo sesiyle hatırlanır. Üstelik biz olayın pek de farkında değiliz, zira o esnada mahalle maçı oynuyoruz. Kenarda maçı radyodan dinleyen 'abi'lerin "Vay anası"na nidalarından kalmadır o anlar...

Fenerbahçe-Beşiktaş derbisinde Şifo'nun 'çizgiyi geçti mi geçmedi mi' tartışmasına neden olan o an ise görüntülüdür. Dershanenin bir kaç dersini kırıp, o maçı izlemiştik altaki kafede.

Say say bitmez...

FUTBOLDA SADECE İSTATİSTİKİ BAŞARILARLA İNSANLARIN GÖNÜLÜNÜ KAZANMANIZ MÜMKÜN DEĞİLDİR. BAŞARININ BİÇİMİ DE ÇOK AMA ÇOK MÜHİMDİR.

O AN...

● **BU** yazının esas konusu olacak 'an'a

'O an'ı G.Saraylı olmasam da içime sindiremedim. Yani Metin Oktay'ın gol rekorunun kırıldığı o 54. dakikayı. Bir Adana Demirspor maçıydı. 'Rambo' Yusuf, savunmayı geçip şutunu çekti ve top kaleciden de sekerek ağlara gidiyordu ki, gerilerden kopup gelen Tanju Çolak, gerekmeyen bir tamamlayıcı vuruş yaptı. Yusuf da kenara çekilip ikramda bulundu...

geleyim... O an Türkiye futbol tarihine geçmiş en önemli anlardan biridir. Zira, bir rekor el değiştirmiştir. Taçsız Kral'dan Taçlı Kral'a...

Bir Galatasaraylı'dan bir başka Galatasaraylı'ya geçmiştir, bir sezonda en çok atılan gol sayısı ve haliyle krallığı...

Ve fakat o an benim için yıllardır kabul edilemez bir andır. Üstelik bir Galatasaraylı olmadığım halde. Çünkü gerçek bir futbolseverin de benimle aynı düşüncede olacağına inanıyorum...

Peki ama neden?

Önce yorumsuz şekilde o ana ışınlanalım(!)

1987-88 sezonu... Şampiyonluğu garantilemiş olan Galatasaray'da artık son iki haftada merak edilen tek konu kalmıştır o da 37 gole ulaşan Tanju Çolak'ın 2 gol daha atıp Metin Oktay'ın 38 gollük rekorunu kırıp kırmayacağı...

Ve Tanju Çolak, bu soruyu son bir önceki maç olan Adana Demirspor deplasmanında rekoru kırdı.

Sarı kırmızılıların 5-0 kazandığı maçın 22. dakikasında 38. golünü atan Çolak, efsane Metin Oktay'ın rekorunu egale etti. 54'teyse rekoru kırdı...

İşte benim için her şeyin düğümlendiği an bu 54. dakika...

Çolak'ın rekoru kırma biçimini içime hiçbir zaman sindiremedim. Üstelik önünde bir maç daha varken, böyle bir golle rekoru kırması pek hakkaniyetli gelmemişti.

Ne vardı golde?

Galatasaray atağında 'Rambo' lakaplı Yusuf Altıntaş bir anda topla birlikte savunmayı geçip şutunu çekti. Top kaleciden de sekip ağlara gidiyordu. Yusuf, ikinci bir vuruş yapmasa bile top gol olacaktı. En kötü tamamlayıcı bir vuruş yapabilirdi, keyfine ama o gerilerden kopup gelen Tanju Çolak'ın gol olacak olan topa son vuruşu yapması için kendini yana çekti... Ve Tanju Çolak, böyle bir altın tepside sunulan ikramla Metin Oktay'ın rekorunu kırmış oldu!

Zaman zaman kendisine 'beleşçi' yakıştırması yapılan Tanju Çolak'ın Metin Oktay'ın rekorunu kırmak için de böylesine 'beleş' bir gole teveccüh etmesi de pek manidar olmuştu...

Bugün futbol maçları istatistiki bilgilerden hariç okunamaz hale geldi. Tanju Çolak, evet bir sezonda 39 gol atarak tarihe geçti geçmesine ama o bunu tam 38 maçta başardı. Oysa Metin Oktay, 1962-63 sezonunda bu 38 golü sadece 26 maçta attı. Üstelik 38. golü şampiyonluğu getiren bir penaltı golüydü. O golü atmasa şampiyon Beşiktaş olacaktı.

Maç başı gol ortalamasına bakarsak Metin Oktay 1.46, Tanju Çolak ise 0.97'de kalıyor. Yani işin esasında hala esas olan Taçsız Kral'dır...

DEViR TESLiM TÖRENi!

● **TRT**, rekorun kırılması münasebetiyle Metin Oktay ile Tanju Çolak'ı konuk eder. Merasime de 'Krallık Tacı Devir Teslim Töreni' adı verilir. Program da içeriğiyle ayrı bir 'efsane'dir. Youtube'dan bulabilirsiniz.

Tanju Çolak, duyguları sorulduğunda "Dünyanın en mutlu insanı" olduğunu söyler. Metin Oktay, sorulara uzun uzun cevaplar verirken, çok açık bir dil kullanır.

Metin Oktay, "Rekorun kırıldığı için kıskanıyor musun, diye bana tuhaf sualler geliyor" dedikten sonra Tanju Çolak başta olmak, üzere rekorunun kırılmasının aslında çok geciktiğini söylüyor. Futbolumuzun yeterli gelişmeyi kaydedemediğini vurguluyor ve Tanju Çolak'a da "Daha çok gol atmalısın. Ben senden bunu beklerim. Bugün bile ilk 20 dakika-

Oysa Tanju Çolak'ın rekoru kırabileceği bir maç daha vardı. Zaman zaman adı 'beleşçi'ye çıkan Tanju Çolak'ın rekoru böyle beleş bir golle kırmayı da tercih etmesi manidardı.

Sonra, TRT bir devir teslim töreni düzenledi. 'Taçsız Kral', somut olarak zaten hiç sahip olmadığı tacı Tanju Çolak'a vererek 'Taç'lı yaptı! Ama o törende taçtan ziyade hayati öğütler verdi.

Gazeteci Eşref Şefik'ten bir sözü nakletti Tanju Çolak: "Şöhreti, parayı, sevgiyi, iktidarı ve silah taşımak çok zordur. Tanju'ya da bir ağabey olarak tavsiye ediyorum: Bundan sonra dikkatler hep üzerinde olacak; doğru yaptığında da hata yaptığında da... Benim 608 golü de geçmesini temenni ediyorum."

da en az 3 gol atman lazımdı" der.

Programın Ankara stüdyolarındaki esas sunucusu İlker Yasin'in içine de bu rekorun pek sinmediği aşikârdır zira Metin Oktay döneminde çok iyi kaleciler olduğunu belirttikten sonra günümüzde (80'lerde) otoritelerin kalecilerin çok iyi olmadığını söylediğini belirtir ve konuklarının fikrini sorar.

Tanju Çolak yine kısa cevabında buna katılmadığını belirterek, "Bugün hücum futbolu oynandığı için kalecilerin yapabileceği çok fazla bir şey yok" mealinde yanıt verir.

Dediğim gibi Tanju Çolak, bir sonraki hafta da Metin Oktay'ın gol rekorunu kırabilirdi ve öyle yapsaydı bence çok daha etik olurdu. Aradan geçen zaman rekoru kırılmış olsa da Taçsız Kral'ın Taçlı Kral'dan daha büyük efsane olduğunu ortaya bir kez daha koydu. Taçlı Kral, büyük başarılar yaşasa da Galatasaray'dan Fenerbahçe'ye gidişi ve özel hayatındaki çalkantılardan ötürü bir aidiyet sorunu yaşadı. Bugün 'hiçbir yere ait olmayan kral' adeta..

METİN OKTAY, TANJU ÇOLAK'IN KENDİSİNİ GEÇMESİNDEN ÖTÜRÜ ASLA RAHATSIZLIK DUYMADI AKSİNE ÇOK DAHA İYİSİNİ YAPMASI İÇİN DE HEP NASİHAT VERDİ.

Bu sonu da ogünkü 'devir teslim'de Metin Oktay şu sözlerle zaten öngürüyor:

"Eşref Şefik (gazeteci) vardı. Çok saygın biriydi. Masasına oturmak çok önemliydi. Bir gün bana 'Şöhreti, parayı, sevgiyi, iktidarı ve silah taşımak çok zordur.

Tanju'ya da bir ağabey olarak tavsiye ediyorum: Bundan sonra dikkatler hep üzerinde olacak; doğru yaptığında da hata yaptığında da... Benim

608 golü de geçmesini temenni ediyorum."

Tanju Çolak'ın sonradan yaşadıklarına bakınca kim Taçsız Kral'ın sözlerinin vuku bulmadığını söylebilir ki...

PEP GUARDİOLA'NIN MANCHESTER CİTY'Sİ, REKORLARLA DOLU SEZONUNUN ÜZERİNE ÇIKMAYA ÇALIŞIYOR. KATALAN TEKNİK ADAMIN ELİNDEKİ EN BÜYÜK SİLAH İSE SÜRPRİZ BİR İSİM:

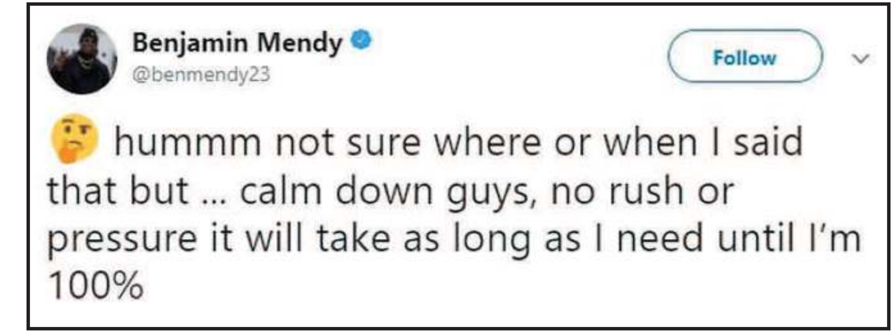
BENJAMIN MENDY

ORKESTRADA DOĞAÇLAMA: BENJAMIN MENDY

Pep Guardiola, Benjamin Mendy'nin daha da gelişmesi için sosyal medyayı unutması gerektiğini vurguluyor! Evet, Mendy, 'elinden tivit' düşmeyenlerden ki, Pep'e yanıtı da yine Twitter aleminden şu şekilde olmuştu: "Oopss"...

ÇETİN CEM YILMAZ

● Benjamin Mendy, tam bir 'Twitter hastası'. Fransız oyuncu sosyal medyayı oldukça samimi bir dille kullanıyor. Kendi hocasından kendi kulübüne ve gazetecilere kadar herkese 'atar' yapmaktan geri durmuyor. Hakkında çıkan haberler yanlışsa iğneleyici bir üslupla cevap veren Mendy, Twitter fenomenine de dönüşmüş durumda.

PREMIER Lig'in puan, galibiyet, gol ve galibiyet serisi rekorlarını kırdığınız bir sezonun üzerine nasıl çıkarsınız? Pep Guardiola'nın Manchester City'si, bu sezon bu sorunun yanıtını arayacak. Şu an için cevap 24 yaşındaki bir Fransız delikanlı olabilir: Benjamin Mendy.

Manchester City'nin yeni sezonda ligde attığı ilk 7 golün altısının hazırlayıcısı Benjamin Mendy oldu. Arsenal ve Huddersfield maçlarında gol atmadı, hatta bazı çabaları kayıtlara asist olarak bile geçmedi ama hemen hemen tüm Manchester City golleri, hatta neredeyse tüm tehlikeleri Mendy'nin kanadından geldi. Kimi zaman çizgiye inip geri çıkardı, kimi zaman ortaladı, bazen ceza sahasına dalışları kaosu yarattı ama bir şekilde City'nin hücumları hem Mendy'nin tarafından geldi.

Arsenal karşısında Mendy takımının rakip ceza sahasında en fazla topla buluşan oyuncularından birisiydi. Hatta adeta bir forvet gibi oynamıştı. Guardiola'ya bu sorulduğunda: "Bu iyi bir şey değil!" diye yanıtladı. "O Mendy! Bazen onu öldürmek istiyoruz ve bazen 'Vay, elimizde nasıl bir oyuncu var' diyoruz. Bize enerji veriyor. Mendy'nin geliştirebileceği çok fazla şey var ve umarım onun biraz sosyal medyayı unutmasını bir şeyleri geliştirmesini sağlayabiliriz." Mendy'nin buna cevabı ise yine Twitter'dan oldu: "Oops!"

VİRTÜÖZ DEĞİL

● **GUARDİOLA**'nın Twitter uyarısı boşuna değil. Benjamin Mendy, sürekli 'elinde tivit' olan, tam bir milenyum çocuğu. Sosyal medyada halkla ilişkiler takımının kendisi için hazırladığı konserve mesajları değil, içinden geleni yazan bir genç adam. Ve bu konuda tamamen dizginsiz. Geçen sezon kendi ağzından "Beklenenden önce sahalara dönebilirim" yazan Manchester City resmi Twitter hesabını dahi "Ben böyle bir şey dediğimi hatırlamıyorum" diye yalanlamışlığı var. Sosyal medya kullanımı da kendi karakterini yansıtıyor: "Kuralına göre oynamayı" sevmiyor, içinden ne geliyorsa onu yazıyor; onu yapıyor. Üstelik sadece karakteri değil, oyunu da böyle. İçinden geldiği gibi oynuyor

Mendy. Önüne nota kağıtlarını koyup çalan bir virtüöz değil o, müziğe kendisini kaptıran, çaldıkça açılan, doğaçlama takılan bir çalgıcı daha çok. Belki 'heavy metal futbol' seven Jürgen Klopp'la oynasa, çok daha rahat uyum sağlayabilirdi. Ancak Pep Guardiola takımını bir orkestra şefi gibi yönetmeyi seviyor.

Mendy, sosyal medyayı kurumsal kulüp kimliğinden bağımsız şekilde, içinden geldiği gibi kullanıyor. Bazen kulübü bile yalanlamaktan çekinmiyor. Oyun karakteri de böyle: Doğaçlama… Aslında Pep'ten ziyade oynarken kendini unutmayı ve kaybetmeyi seven Klopp'un takımına daha uygun bir mizaç.

● **Geçen sezon sadece 9 maçta forma verdiği Mendy'yi sezonun ilk 4 resmi maçında da ilk 11'de sahaya sürdü. O da 3 asistle şansını iyi kullandı.**

İki teknik adamın geçen ocak ayında Anfield'daki karşılaşmasında Andy Robertson'ın meşhur presini hatırlayın mesela: İskoç bek, Manchester City oyuncularına pres yaparken kendi yarı sahasında ve solda başladığı baskı sonunda kendisini rakip ceza sahasının sağında bulmuştu. Robertson'ın presi oraya kadar sürdürmesi belki de gereksizdi, ama kendisini oyunun akışına kaptırmış ve Manchester City takımının yarısına baskı yaparak 10 saniye içerisinde 65 metre kat etmişti. Belki de Robertson bir Guardiola oyuncusu olsa maç sonunda hocasından bir nutuk dinleyecekti. Ama bir Klopp takımında yaptığı övgüyle karşılandı: Klopp hataları da, tutkuyu da, kendini kaptırmayı da müziğin bir parçası sayıyor çünkü.

Oyuncularının nasıl besleneceğinden sahada duracağı noktalara kadar her ayrıntının üzerinde takıntı derecesinde bir titizlikle duran Guardiola ise pek böyle bir hoca değil. Pozisyonunu kaybedene, rolünden çıkmaya çalışanlara pek tahammülü yok. Yaya Toure'yi silmesi, Sergio Aguero'yu bile defalarca kulübede bekletmesi bundan. Benjamin Mendy ise onun en büyük testi olacak.

EKSTRA BİR GÜÇ

● **MENDY**'nin de eli elbette güçlü: İlk iki maç sonunda yaptıkları etkileyici. En basitinden, Manchester City'ye karşı savunma yapmaya çalışan takımlar, artık ekstra bir hücum silahıyla uğraşmak zorunda kalıyor. Tüm solu parselliyor ve rakip savunma hattının genişlemesini sağlıyor. Çizgiye inerse geriye çıkarabiliyor, kenarda kalırsa içeri ortalayabiliyor, atletizmiyle kendisi de içeri doğru dripling yapıp sayısal üstünlük sağlayabiliyor.

Ayrıca önünde oynayan ve içe doğru kateden kanat oyuncularının koşularını da mutlaka ödüllendiriyor: Arsenal maçında Raheem Sterling'in soldan girip sağ ayakla, Bernardo Silva'nın sağdan girip sol ayakla bitirdiği pozisyonlar, bu yıl Manchester City'nin paletine eklediği yeni renkler olarak görünüyor ve bunda (her iki golde asisti yapan) Mendy'nin rolünün önemli olacağı muhakkak.

Şampiyon olmak zordur, ama unvanı korumak daha zordur. Manchester City de bu sezon, geçen yıl tutan formülü tekrarlamanın ötesine geçecek ve çıtayı yükseltmeye çalışacak. Mendy'nin çılgınlığı ve Guardiola'nın kontrolcülüğü arasındaki yaratıcı tansiyon, zaten sahip oldukları büyük güce yaptıkları en sağlam ekleme olarak görünüyor.

● Maradona, buna 'Tanrı'nın Eli' dedi. İngilizlere 1986 Dünya Kupası'nda hile yaparak eliyle attığı golü, 4 yıl önceki Falkland Savaşı'nı vesile edip, politik bir anlam yükleyerek yüceltti. Oysa bu hak gasbıydı...

BİR DAHA ASLA!

HAYATTA VE SPORDA "BİR DAHA ASLA" DİYEREK İKİNCİ KEZ YAŞANMASINI İSTEMEYECEĞİMİZ BİRÇOK OLAY VARDIR. ATOM BOMBASININ ATILMASINDAN KAYSERİ VE HEYSEL'DEKİ FUBOL FACİALARINA KADAR…

● 1985'te Juventus ile Liverpool arasında oynanan Şampiyon Kulüpler Kupası finali öncesi 39 İtalyan taraftar stat içinde hayatını yitirdi.

39 kişinin öldüğü Heysel faciası "Bir daha asla" diyeceğimiz olaylardan.. Onca insanın ölümüne rağmen Juventus-Liverpool Şampiyon Kulüpler Kupası finali oynandı o gün. Ben bunu Boniek'e sorduğumda, ondan da "Bir daha asla" sözünü duydum. Çünkü, o da o gün 39 kişinin ölümünün ardından oynanan maçta sahaya çıktığı için utanç duyuyor..

SERHAN ASKER

İLK ATOM bombasının öncüsü J. Robert Oppenheimer, 16 Temmuz 1945 günü New Mexico çölünde dalgın dalgın yürür.. Önüne ters dönmüş bir kaplumbağa çıkar; onu alır ve düzeltir. Sonra usulca mırıldanır: "Hiç olmazsa bunu yapabildim."

O gün ilk atom bombası denemesi başarıyla sonuçlanmış patlama sonucu nükleer çağ başlamıştı. Oppenheimer yıllar sonra anılarında yazar.. 'Dünyaları parçalayan/ölüm oldum ben.'

Pişmanlıklar.. Keşkeler.. Yüzleşmek istediğimiz hatalar.. Hangimizde yoktur ki? O günü, o anı anımsadıkça daralırız. Huzursuz oluruz.. Hesaplaşmak isteriz. Ooysa olan olmuş, yaşanan yaşanmıştır.. Ancak o gün, o an naftalinli bir şekilde ruh sandığımızdadır. Bizi yer, bitirir.. Elde samimi bir özür dilemekten başka hiç bir seçenek yoktur.. O kocaman hesabı ancak böyle öderiz. İnsanca..

"Bir daha asla!" der, kestirip atarız..

Geçen yıllarda İstanbul'da bir sergi açılmıştı. Devletlerin halklardan dilediği özürler üzerine.. (Keşke o sergi Ankara, İzmir, Sivas, Kars, Antalya, Kahramanmaraş, Çorum gibi illerimizde de açılsaydı..)

GEÇMİŞ HİÇBİR ZAMAN GEÇMİŞ DEĞİLDİR

● **SERGİ** hafızalarımızı çok güzel tazeliyordu. ABD başkanları, İkinci Dünya Savaşı'nda toplama kamplarına tıktığı Japon Amerikalılardan özür diliyor..

Batı Almanya Başbakanı Willy Brandt, Varşova Gettosu Anıtı önünde diz çökerek Yahudilerden af diliyor..

Srebrenitsa Katliamı için Sırbistan Parlamentosu Temmuz 1995'teki Bosnalılar'a yaptığı katliamdan utanç duyduğunu ilan ediyor..

Avustralya Aborjinler'e uyguladığı zulümle yüzleşiyor..

"Bir daha asla!" diyor, ülkeler. Geçmişiyle yüzleşiyor.

"BİR DAHA ASLA" DEDİRTEN SPORTMENLİK DIŞI OLAYLARI

● **SPOR** dünyamızda da "Bir daha asla" diyeceğimiz çok olay var.

Heysel faciası.. 29 Mayıs 1985'te futbolseverler Platini, Boniek, Rash, Rossi, Daglish, Tardelli gibi yıldızları izlemek için ekran başına kuruldu. Avrupa Şampiyon

328 KİŞİYE MEZAR OLAN PERU-ARJANTİN MAÇI… ÜLKEMİZDE DE BÜYÜK BİR FUTBOL FACİASI YAŞANDI; 51 YIL ÖNCE. KAYSERİSPOR-SİVASSPOR MAÇINDAN 40'IN ÜZERİNDE İNSAN STATTA HAYATINI YİTİRDİ.

Ve bir de "Bir daha, bir daha" diyerek olmasını isteğimiz olaylar vardır. 1936 Berlin Olimpiyatları'nda 'üstün Alman ırkı'ndan Lutz Long'ı uzun atlamada 19 santim geçip şampiyon olan Amerikalı siyahi atlet Jesse Owens'ın muhteşem zaferi misal. 'Siyah' Owens'ın elini sıkıp kutlamayı içine sindiremeyen Adolf Hitler, 100 bin seyircinin doldurduğu stattan kaçıp gider. İşte böyle olayları da insanlık, bir daha ve bir daha yaşasın…

Kulüpler Kupası finalinde Belçika'da Juventus-Liverpool maçı vardı. Ancak maç başlamadan kan döküldü. Bir duvarın çökmesi ve taraftarların tel örgülere sıkışmasıyla 38 İtalyan taraftar ve 1 Belçikalı can verdi. Yıllar sonra o günü Boniek'e sordum: "Maç olaylardan birkaç saat sonra seyircisiz oynandı. Platini'nin penaltıdan attığı golle Liverpool'u 1-0 yendik ama başlama vuruşundan sonra biran önce 90 dakikanın dolmasını istedim. O maçta oynadığıma pişmanım. Utanç dolu bir maçtı."

KAYSERİ'DEKİ KAPKARA GÜN!

● **BİZİM** de futbol tarihimizde kara bir gün yaşandı. 1967'deki Kayserispor-Sivasspor maçı. Sivasspor 1967 yılında kuruldu ve o günden bu yana klübün bir malzemecisi var. Mahmut Kablan.. Mahmut Amca'dan dinledim yaşananları:

"Maçın 20. dakikasında Kayserispor 1-0 öne geçti. İşte ne olduysa ondan sonra oldu. Saha karıştı. Trübünden sahaya girdiler. Soyunma odasına kaçtık. Maç gündüz 3'te başladı. Biz stadyumdan gece 10'da çıkabildik. 40 kişi ölmüştü"

Yılların emekçisi ekledi: "Allah bize bir daha o günleri yaşatmasın. Sivas 20 kere şampiyon olacağına bir can futbol için ölmesin yeterli benim için."

Sözünü ettiğim trajediyi bu derginin de koordinatörü olan Hürriyet'in spor yazarı arkadaşım Kenan Başaran yazdığı "Sivas-Kayseri Türkiye'nin En Büyük Futbol Faciası" kitabıyla çok ayrıntılı anlatıyor. Mutlaka okuyun. Olayın 50. yılında geçen yılın ekim ayında İletişim Yayınları'ndan çıkan kitap, olaya tanıklık eden ve aralarında Sivaslı ve Kayserili futbocuların da olduğu 14 kişiyle görüşülerek hazırlandı. Kenan, ayrıca dönemin gazetelerinde de çok titiz bir araştırma yaparak, bu faciaya dair ülkemizdeki tek kitabı yazdı.

Peki unutulmaz Zafere Kaçış filmine konu olan Dinamo Kiev'li oyuncuların 2. Dünya Savaşı'nda çektikleri acı dolu çilelere ne demeli? Yaşanan vahşeti geçen yıl Kiev'deki savaş müzesinde çalışan Aleksandr anlatmıştı:

"Babam o Nazi kamplarından sağ kurtulanlardan. Kiev'i ele geçiren Alman askerleri vakit geçirmek ve eğlenmek için fırıncılık yapan Dinamo Kievli futbolcuları maç yapmaya çağırmış. 5 maç oynamışlar ve hep mağlup olmuş Hitler'in askerleri.. Tüm tehditlere rağmen kendilerine bir türlü yenilmeyen onurlu Kievli futbolcuların 8'i babamın da yer aldığı toplama kamplarında işkenceyle öldürülmüş."

KUŞLAR PERU'YA ÖLMEK İÇİN UÇAR

● **HİÇ** kuşkusuz dünya futbol tarihinin en acı olaylarından biri de 1964 Mayıs'ında Peru'da yaşandı. Lima'daki Peru-Arjantin Milli maçının ardından çıkan olaylarda tam 328 kişi hayatını kaybetti.

Peru ve böyle bir dram yan yana gelince aklıma spor sayfalarının şairi geldi. Rahmetli İslam Çupi.. Hani şairler hep biz yazarlara ilham olurlar ya.. Bu tabuyu yıkan adamdır İslam Çupi.. Türk edebiyatının büyük ismi İlhan Berk bir yazısında Çupi'den alıntı yapar: "İşte bize Dünya Kupası maçları için bir yazıdan düşen dize: "Kuşlar Peru'ya ölmek için uçar."

TANRI'NIN ELİ HENRY'NİN UTANCI..

● **MARADONA**, 1986 Meksika'da yılların emektarı Shilton'a elle attığı golü "Tanrının eli" masumiyetine sığdırmaya çalışsa da o aldatan harekete aklı başındaki herkes "Bir daha asla" der.

2010 Dünya Kupası baraj maçında Thierry Henry'nin eliyle düzelttiği topun gol olmasıyla Fransa'ya elenen İrlandalılar o günü asla unutmuyor. Geçen yıl Dublin sokaklarında yükselen "İngiltere kadar Fransa'yı da sevmiyoruz. Henry'den de artık nefret ediyoruz" seslerine bizzat tanık olmuştum.

1994 dünya kupasında Kolombiyalı Escobar'ın ABD'ye karşı kendi kalesine gol attığı için öldürülmesi de futbol tarihinin bir başka ağıt yakılan ibretlik olayıdır.

Çok değil, daha birkaç yıl önce biz de futbol terörüne Burak Yıldırım'ı kurban vermedik mi?

DİKTATÖRÜ PALYAÇOYA ÇEVİREN KRAL!

● **VE** yıl 1936.. Berlin olimpiyatları. Hitler, Alman ırkının üstünlüğünü dünyaya kanıtlamak derdinde. Bütün madalyaları istiyor. "Noch einmal.. Noch einmal" ("Bir daha, bir daha") diyerek.

Ancak bir sporcu bütün hesapları alt-üst etti. O Jesse Owens'tı. Rahmetli Cüneyt Koryürek'in "Arkadaşım Owens" dediği adam.. 100, 200 ve 400 metre engellide birinci olup uzun atlamada finale çıktı. 100 bin seyircinin arasında Hitler de vardı. Pür dikkat bu yarışı izledi.

Alman Lutz Long 7.87'lik derecesiyle Owens'ı geçti. Hitler'in yüzünde güller açtı. Sıra Owens'taydı. Pistin kralı sanki uçtu. Long'dan 19 santimetre daha ileri atladı.

Hitler'in yüzünde hayatı boyunca bir daha olmayacak garip mimikler arka arkaya belirdi. "Ben bir zencinin elini asla sıkmam!" diyerek stadyumdan kaçtı. Siyahi efsane, tam bir maskaralık olan 'üstün Germen ırkı' söylemini adeta piste gömdü.

"Bir daha asla" diyeceğimiz bir çok olay var. Ama bir de böylesi var işte.. İnsan, dünya gözüyle yaşamak istiyor. "Bir daha. Bir daha" dercesine..